

รูปลักษณะภายนอกของมนุษย์

หลักสูตรปริญญาศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต

สาขาวิชาออกแบบทัศนศิลป์

พฤษภาคม 2561

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยจุฬาลงกรณ์ราชบัณฑิต

APPEARANCE OF HUMANS

An Art Thesis Submitted in Partial Fulfilment of the Requirements

for the Degree in of Bachelor of Fine and Applied Arts

Program in Visual Art Design

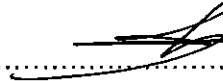
May 2018

Copyright 2015 by Naresuan University

คณะกรรมการสอบศิลปนิพนธ์ได้พิจารณาศิลปนิพนธ์ เรื่อง "รูปลักษณะภายนอกของ มนุษย์" ของนายมัณฑาวี วังศิริ เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญา ศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาออกแบบทัศนศิลป์ ของมหาวิทยาลัยนเรศวร

.....ประธาน

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สมหมาย มาอ่อน)

.....กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สุรชาติ เกษประสิทธิ์)

.....กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ทวีร์ศมี พรหมรัตน์)

.....กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ อาคม ทองโปร่ง)

.....กรรมการ

(อาจารย์ฐิติ สมบูรณ์อเนก)

.....กรรมการ

(อาจารย์ลิศนา วงศ์สวัสดิ์)

อนุมัติ

.....
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์. ดร.สันต์ จันทร์สมศักดิ์)

คณบดีคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

พฤษภาคม 2561

ชื่อเรื่อง	รูปลักษณะภายนอกของมนุษย์
ผู้วิจัย	นายมัณฑนาวี วังศิริ
สถานที่ปรึกษา	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สุรชาติ เกษประสิทธิ์
กรรมการที่ปรึกษา	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ทวีศรีศรี พรหมรัตน์
ประเภทสารนิพนธ์	ศิลปนิพนธ์ ศป.บ สาขาวิชาออกแบบทัศนศิลป์, มหาวิทยาลัยนเรศวร, 2561

คำสำคัญ รูปลักษณะ, มนุษย์

บทคัดย่อ

การสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรมศิลปนิพนธ์ ภายใต้หัวข้อเรื่อง "รูปลักษณะภายนอกของมนุษย์" นี้มีวัตถุประสงค์ในการสร้างสรรค์ เพื่อผู้สร้างสรรค์เกิดการเรียนรู้และเข้าใจในกระบวนการ การสร้างสรรค์ศิลปะ ที่จะสามารถตอบสนองต่อความคิดและความรู้สึกของผู้สร้างสรรค์ โดยแสดงออกถึงคุณค่าทางความงามหรือสุนทรียภาพใน รูปแบบเหมือนจริง ตลอดจนนำไปสู่การบันทึกผลการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะ ให้อย่างเป็นระบบในรูปแบบ เอกสารภาคศิลปนิพนธ์ โดยมีการวางแผนดำเนินงาน คือ เริ่มจากการศึกษาค้นคว้าข้อมูลทั้งในส่วน ภาคเอกสารและทางโครงสร้างศิลปะรวมถึงองค์ประกอบศิลปะ งานทัศนศิลป์ และรูปถ่ายตัวอย่าง รูปแบบงานศิลปะ มาวิเคราะห์และประมวลความรู้นำมาสู่ขั้นตอนการทำภาพร่าง และขยายภาพ ผลงานขนาดจริง

ผลงานศิลปนิพนธ์ชุดนี้แสดงความงามทางสุนทรียภาพผ่านรูปทรงเชิงสัญลักษณ์อัน ได้แก่ รูปทรงของมนุษย์ เสนอเรื่องราวตัวตนภายนอกของมนุษย์ จากประสบการณ์ส่วนตัว โดยผู้สร้างสรรค์ได้นำมาถ่ายทอดแสดงความงามทางสุนทรียภาพ ซึ่งเป็นเรื่องของหลักการทางศิลปะ และทัศนธาตุอันมีหัวใจสำคัญคือ รูปทรง สีและพื้นที่ว่าง และสร้างรูปทรงเชิงสัญลักษณ์ ได้แก่ รูปลักษณะภายนอกผ่านเสื้อผ้า สิ่งของต่างๆที่เป็นหนึ่งในปัจจัยสี่ของมนุษย์ที่ใช้ในการดำรงชีวิต รวมทั้งผู้สร้างสรรค์ได้ศึกษาค้นคว้ากลวิธี และพัฒนาทักษะฝีมือในการสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรม ที่จะทำให้เกิดรูปแบบและความคิด สร้างสรรค์ใหม่ๆ ผลงานรูปแบบใหม่ที่มีรูปแบบเหมือนจริง เป็นอัตลักษณ์เฉพาะตน

TITLE	APPEARANCE OF HUMANS
AUTHOR	Matthanawee Wangkheeree
ADVISOR	Assist.Prof. Surachart kespravit
CO – ADVISOR	Assist.Prof. Thaveerat Phromrat
ACADEMIC PAPER	Thesis B.F.A. in Visual Art Design, Naresuan University, 2018
KEYWORDS	APPEARANCE, HUMANS

ABSTRACT

This art thesis under the title "appearance of humans " is intended to provide a creative learning and understanding of the creative process to be able to respond to a sense of creative expression. In a symbolic relay semi-abstract with the virtual model as well as leading to record the creation of art in a systematic manner in document form the art thesis. The process is to start from the research information in the document structural elements of art including visual arts and photo processing, analysis and knowledge to bring to the process of making sketches and enlarge to the fullsize.

The thesis shows the aesthetic beauty through symbolic shapes, including the shape of women presented a critically acclaimed fantasy fear. From personal experience, the creator has been convey showing the beauty, the aesthetic principles of art and visual elements that are key to the shape, color and space. To create a symbolic shape, including the shape of the rose of the fall, which the author wants to convey the love wither disappointment distress caused by love. The creator has studied the strategies, techniques, and skills development to create works that will cause a new creative works, including a new model that provides a true identities firsthand

ประกาศคุณูปการ

ศิลปินพจน์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยความช่วยเหลือกรุณาและแนะนำให้คำปรึกษาได้อย่างดีเยี่ยม จากบุคคลต่างๆ ได้ด้วยความอนุเคราะห์

ผู้สร้างสรรค์ขอกราบขอบพระคุณ คุณพ่อรอด วังศิริ และคุณแม่วิลอน วังศิริ บิดามารดาของผู้สร้างสรรค์ ผู้ที่อยู่เบื้องหลังและเปรียบเสมือนเป็นแรงผลักดันที่สำคัญในการทำศิลปินพจน์เล่มนี้ และคอยสนับสนุนการดำเนินงานต่างๆ ทั้งเป็นที่ปรึกษาและดูแลเรื่องงบประมาณในการทำศิลปินพจน์ให้ผ่านไปได้อย่างราบรื่น และยังเป็นกำลังใจให้ผู้สร้างสรรค์ได้อย่างดีที่สุดใน

ขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงในความกรุณาของ ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุรชาติ เกษประสิทธิ์ ประธานที่ปรึกษาศิลปินพจน์ ที่ได้เสียสละเวลาอันมีค่ามาเป็นที่ปรึกษา พร้อมทั้งให้คำแนะนำที่เป็นความรู้และเป็นประโยชน์ในการสร้างสรรค์งานศิลปะ ตลอดระยะเวลาในการทำศิลปินพจน์ฉบับนี้ ขอขอบพระคุณคณะกรรมการศิลปินพจน์ ประกอบไปด้วย ผู้ช่วยศาสตราจารย์สมหมาย มาอ่อน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทวีร์ศรัณย์ พรหมรัตน์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์อาคม ทองโปร่ง อาจารย์ฐิติ สมบูรณ์เอนก และอาจารย์ลลิตา วงศ์สวัสดิ์ ที่ได้กรุณาให้คำแนะนำตลอดจนแก้ไขข้อบกพร่องของศิลปินพจน์ จนทำให้ศิลปินพจน์ฉบับนี้สมบูรณ์และสำเร็จลุล่วงอย่างมีคุณค่า และขอขอบคุณเพื่อนๆ นิสิตสาขาออกแบบทัศนศิลป์ ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการช่วยเหลือต่างๆ ในตลอดระยะเวลาการดำเนินการสร้างสรรค์ศิลปินพจน์ฉบับนี้

ประโยชน์และคุณค่าอันที่พึงจะมีจากศิลปินพจน์ฉบับนี้ ผู้สร้างสรรค์ขอขอบและอุทิศแด่ผู้มีพระคุณทุกๆ ท่าน ผู้สร้างสรรค์หวังเป็นอย่างยิ่งว่า ผลงานศิลปินพจน์นี้จะเป็นประโยชน์ต่อการศึกษาที่จะช่วยสร้างความเข้าใจในกระบวนการสร้างสรรค์งานจิตรกรรม และเข้าใจงานศิลปะไม่มากนักน้อย

มัณฑนาวิ วังศิริ

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
แนวความคิดในการสร้างสรรค์.....	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัยสร้างสรรค์.....	2
ขอบเขตของการสร้างสรรค์.....	2
คำจำกัดความ.....	3
แผนการดำเนินงาน.....	3
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	5
2 แนวความคิดและเอกสารที่เกี่ยวข้อง.....	6
อิทธิพลจากเนื้อหาและข้อมูล.....	6
อิทธิพลของเครื่องแต่งกายต่อมนุษย์.....	8
อิทธิพลที่ได้รับจากลัทธิทางศิลปะ.....	11
อิทธิพลที่ได้รับจากศิลปิน.....	12
แนวคิดในการสร้างสรรค์.....	14
ศิลปะตามจุดมุ่งหมายในการสร้างสรรค์.....	15
รูปแบบในการสร้างสรรค์.....	15
สรุปการค้นคว้ารวบรวมข้อมูล.....	16
3 กระบวนการและวิธีดำเนินงานวิจัยสร้างสรรค์.....	17
กระบวนการสร้างสรรค์ผลงานศิลปนิพนธ์.....	17
การสร้างสรรค์ผลงานก่อนศิลปนิพนธ์.....	17
ขั้นตอนการศึกษาข้อมูลการสร้างสรรค์ผลงานศิลปนิพนธ์.....	19
การประมวลความคิด.....	19
ขั้นตอนและวิธีดำเนินการสร้างสรรค์ผลงานศิลปนิพนธ์.....	24
วิธีดำเนินการสร้างสรรค์ผลงานศิลปนิพนธ์.....	32

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
4 การรายงานผลและการวิเคราะห์คุณค่าศิลปะผลงานศิลปะนิพนธ์.....	56
การวิเคราะห์คุณค่าศิลปะผลงานศิลปะนิพนธ์.....	57
การวิเคราะห์องค์ประกอบของศิลปะ.....	57
การวิเคราะห์ทางกลวิธี.....	65
การวิเคราะห์สัญลักษณ์.....	66
<hr/>	
5 สรุปผลการสร้างสรรค์.....	110
ประโยชน์ที่ได้รับ.....	111
บรรณานุกรมและเอกสารอ้างอิง.....	112
ประวัติผู้วิจัย.....	114

สารบัญภาพ

ภาพ		หน้า
1	อิทธิพลจากเนื้อหาและข้อมูล.....	7
2	อิทธิพลของเครื่องแต่งกายต่อมนุษย์.....	8
3	อิทธิพลของเครื่องแต่งกายต่อมนุษย์.....	9
4	อิทธิพลที่ได้รับจากศิลปิน.....	12
5	อิทธิพลที่ได้รับจากศิลปิน.....	13
6	อิทธิพลที่ได้รับจากศิลปิน.....	13
<hr/>		
7	การสร้างสรรค์ผลงานก่อนศิลปินนิพนธ์.....	18
8	การสร้างสรรค์ผลงานก่อนศิลปินนิพนธ์.....	18
9	ส่วนประกอบในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปินนิพนธ์.....	24
10	ส่วนประกอบในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปินนิพนธ์.....	24
11	ส่วนประกอบในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปินนิพนธ์.....	25
12	ส่วนประกอบในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปินนิพนธ์.....	25
13	ส่วนประกอบในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปินนิพนธ์.....	25
14	ส่วนประกอบในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปินนิพนธ์.....	25
15	ส่วนประกอบในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปินนิพนธ์.....	26
16	ส่วนประกอบในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปินนิพนธ์.....	26
17	ข้อมูลภาพถ่ายงานชิ้นที่ (1).....	26
18	ข้อมูลภาพถ่ายงานชิ้นที่ (2).....	27
19	ข้อมูลภาพถ่ายงานชิ้นที่ (3).....	28
<hr/>		
20	ข้อมูลภาพถ่ายงานชิ้นที่ (4).....	29
21	ข้อมูลภาพถ่ายงานชิ้นที่ (5).....	30
22	ข้อมูลภาพถ่ายงานชิ้นที่ (6).....	31
23	ภาพร่างผลงานชิ้นที่ (1).....	32
24	ภาพร่างผลงานชิ้นที่ (2).....	36
25	ภาพร่างผลงานชิ้นที่ (3).....	40
26	ภาพร่างผลงานชิ้นที่ (4).....	44
27	ภาพร่างผลงานชิ้นที่ (5).....	48
28	ภาพร่างผลงานชิ้นที่ (6).....	52

สารบัญภาพ (ต่อ)

ภาพ	หน้า
29 ขั้นตอน การทำภาพร่างผลงานศิลปนิพนธ์.....	33
30 ขั้นตอน การทำภาพร่างผลงานศิลปนิพนธ์.....	33
31 ขั้นตอน การทำภาพร่างผลงานศิลปนิพนธ์.....	33
32 ขั้นตอน การทำภาพร่างผลงานศิลปนิพนธ์.....	33
33 ขั้นตอน ในการสร้างสรรค์ศิลปนิพนธ์.....	34
34 ขั้นตอน ในการสร้างสรรค์ศิลปนิพนธ์.....	34
35 ขั้นตอน ในการสร้างสรรค์ศิลปนิพนธ์.....	34
36 ขั้นตอน ในการสร้างสรรค์ศิลปนิพนธ์.....	35
37 ภาพผลงานที่เสร็จสมบูรณ์ขั้นที่ (1).....	35
38 ขั้นตอน การทำภาพร่างผลงานศิลปนิพนธ์.....	36
39 ขั้นตอน การทำภาพร่างผลงานศิลปนิพนธ์.....	36
40 ขั้นตอน การทำภาพร่างผลงานศิลปนิพนธ์.....	36
41 ขั้นตอน ในการสร้างสรรค์ศิลปนิพนธ์.....	38
42 ขั้นตอน ในการสร้างสรรค์ศิลปนิพนธ์.....	38
43 ขั้นตอน ในการสร้างสรรค์ศิลปนิพนธ์.....	38
44 ขั้นตอน ในการสร้างสรรค์ศิลปนิพนธ์.....	39
45 ภาพผลงานที่เสร็จสมบูรณ์ขั้นที่ (2).....	39
46 ขั้นตอน การทำภาพร่างผลงานศิลปนิพนธ์.....	41
47 ขั้นตอน การทำภาพร่างผลงานศิลปนิพนธ์.....	41
48 ขั้นตอน การทำภาพร่างผลงานศิลปนิพนธ์.....	41
49 ขั้นตอน ในการสร้างสรรค์ศิลปนิพนธ์.....	42
50 ขั้นตอน ในการสร้างสรรค์ศิลปนิพนธ์.....	42
51 ขั้นตอน ในการสร้างสรรค์ศิลปนิพนธ์.....	42
52 ขั้นตอน ในการสร้างสรรค์ศิลปนิพนธ์.....	43

สารบัญ (ต่อ)

ภาพ	หน้า
53 ภาพผลงานที่เสร็จสมบูรณ์ขึ้นที่ (3).....	43
54 ขั้นตอน การทำภาพร่างผลงานศิลปนิพนธ์.....	45
55 ขั้นตอน การทำภาพร่างผลงานศิลปนิพนธ์.....	45
56 ขั้นตอน การทำภาพร่างผลงานศิลปนิพนธ์.....	45
57 ขั้นตอน ในการสร้างสรรค์ศิลปนิพนธ์.....	46
58 ขั้นตอน ในการสร้างสรรค์ศิลปนิพนธ์.....	46
59 ขั้นตอน ในการสร้างสรรค์ศิลปนิพนธ์.....	46
60 ขั้นตอน ในการสร้างสรรค์ศิลปนิพนธ์.....	47
61 ภาพผลงานที่เสร็จสมบูรณ์ขึ้นที่ (4).....	47
62 ขั้นตอน การทำภาพร่างผลงานศิลปนิพนธ์.....	49
63 ขั้นตอน การทำภาพร่างผลงานศิลปนิพนธ์.....	49
64 ขั้นตอน การทำภาพร่างผลงานศิลปนิพนธ์.....	49
65 ขั้นตอน ในการสร้างสรรค์ศิลปนิพนธ์.....	50
66 ขั้นตอน ในการสร้างสรรค์ศิลปนิพนธ์.....	50
67 ขั้นตอน ในการสร้างสรรค์ศิลปนิพนธ์.....	50
68 ขั้นตอน ในการสร้างสรรค์ศิลปนิพนธ์.....	51
69 ภาพผลงานที่เสร็จสมบูรณ์ขึ้นที่ (5).....	51
70 ขั้นตอน การทำภาพร่างผลงานศิลปนิพนธ์.....	53
71 ขั้นตอน การทำภาพร่างผลงานศิลปนิพนธ์.....	53
72 ขั้นตอน การทำภาพร่างผลงานศิลปนิพนธ์.....	53
73 ขั้นตอน ในการสร้างสรรค์ศิลปนิพนธ์.....	54
74 ขั้นตอน ในการสร้างสรรค์ศิลปนิพนธ์.....	54
75 ขั้นตอน ในการสร้างสรรค์ศิลปนิพนธ์.....	54
76 ขั้นตอน ในการสร้างสรรค์ศิลปนิพนธ์.....	55

สารบัญ (ต่อ)

ภาพ		หน้า
154	การวิเคราะห์คุณค่าศิลปะผลงานศิลปินพนธ์.....	106
155	การวิเคราะห์คุณค่าศิลปะผลงานศิลปินพนธ์.....	108
156	การวิเคราะห์คุณค่าศิลปะผลงานศิลปินพนธ์.....	109

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

วัตถุเสื้อผ้าและสิ่งของต่างๆ ที่ข้าพเจ้าหรืออีกหลายๆคนใช้ในชีวิตประจำวัน ล้วนแล้วแต่มีที่มา มีเรื่องราวต่างกันไปและเป็นสิ่งที่มนุษย์สร้างขึ้น เช่น เสื้อผ้า กระเป๋า รองเท้า เป็นต้น ซึ่งสิ่งของเหล่านี้ได้มีการเข้ามาพัวพันในชีวิตมนุษย์มายาวนานมาก ข้าพเจ้าของเครื่องใช้ที่เราใช้อยู่ในชีวิตประจำวันทุกวันนี้ กำเนิดหรือแรกเริ่มเดิมทีมาจากไหนเมื่อไร นั้นไม่ปรากฏชัดเจน แต่ข้าพเจ้าของทุกชนิดย่อมมีที่มาเสมอ

ข้าพเจ้าจึงมีความสนใจในวัตถุเสื้อผ้าและสิ่งของต่างๆที่ข้าพเจ้าใช้ในชีวิตประจำวัน ซึ่งสิ่งของเสื้อผ้าแต่ละอย่าง มีคุณสมบัติที่แตกต่างกันออกไปและมันสื่อถึงเรื่องราวของบุคคลได้ จึงทำให้ข้าพเจ้ามีความสนใจในประเด็นที่มาและเรื่องราวของสิ่งนั้นว่าสิ่งของเหล่านั้นมันสื่อถึงเรื่องราวตัวตนและรูปลักษณะของผู้ใช้งานได้ ข้าพเจ้าเลยต้องการนำเสนอประเด็นและการสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรมในด้าน รูปลักษณะตัวตนในเสื้อผ้าและวัตถุสิ่งของ ข้าพเจ้าจึงตั้งสมมุติฐานเชิงความคิดที่ว่า ข้าพเจ้าต้องการชี้ให้เห็นถึงรูปลักษณะภายนอกของมนุษย์ที่สวมงามผ่านสิ่งของที่ไม่มีชีวิต

แนวความคิดในการสร้างสรรค์

ข้าพเจ้าต้องการนำเสนอประเด็นและสร้างสรรค์งานจิตรกรรมในด้าน ความสวยงามของเสื้อผ้าและวัตถุสิ่งของเครื่องใช้ ข้าพเจ้าจึงตั้งสมมุติฐานเชิงความคิดที่ว่า การชี้ให้เห็นถึงสิ่งของที่มนุษย์สร้างขึ้นหรือใช้งานอยู่มันมีที่มาและความสำคัญเหมือนกัน และสิ่งมนุษย์สร้างขึ้นหรือใช้งานอยู่นั้นถึงแม้มันจะไม่มีชีวิตแต่มันก็มีคุณค่าและมีสัญญาณของความสวยงามอยู่ ส่วนสมมุติฐานเชิงรูปแบบเลือกใช้รูปทรงรูปลักษณะของมนุษย์ เพื่อสื่อถึงรูปลักษณะของมนุษย์ที่ประกอบกับการเลือกใช้ตัววัสดุเสื้อผ้าของเจ้าของวัตถุเองมาเรียงเป็นรูปทรงรูปลักษณะของมนุษย์ เพื่อสื่อถึงตัวตนรูปลักษณะของคน

วัตถุประสงค์ของการวิจัยสร้างสรรค์

1. เพื่อเป็นการศึกษาค้นคว้ากระบวนการ ขั้นตอนการสร้างสรรค์ผลงาน ผลงานทัศนศิลป์: (จิตรกรรม) นำไปสู่การบันทึกผลการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะ ให้อย่างระบบในรูปแบบเอกสารการรายงานภาคศิลปนิพนธ์
2. เพื่อต้องการสร้างสรรค์รูปทรงจากคน ข้าพเจ้าต้องการนำเสนอประเด็นความสวยงามของวัตถุสิ่งของและเสื้อผ้า เป็นสื่อสะท้อนถึงรูปแบบ เนื้อหา แนวความคิด ออกมาเป็นงานทัศนศิลป์: (จิตรกรรม) ที่มีสัญลักษณ์เฉพาะตัว

3. เพื่อต้องการนำเสนอรูปลักษณะตัวตนของคนผ่านเสื้อผ้าและวัตถุสิ่งของ
4. เพื่อให้เกิดกระบวนการเรียนรู้และเข้าใจถึงขั้นตอนแนวทางการการสร้างสรรค์ผลงานทัศนศิลป์จิตรกรรมที่มุ่งการตอบสนองความคิดและความรู้สึกแสดงออกถึงคุณค่าทางความงามหรือสุนทรีย์ภาพในรูปแบบผลงานทัศนศิลป์จิตรกรรมเป็นสำคัญ

ขอบเขตของการสร้างสรรค์

ในการสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรม ศิลปนิพนธ์เรื่อง รูปลักษณะภายนอกของมนุษย์

1. เป็นผลงานทัศนศิลป์ในรูปแบบจิตรกรรมในลักษณะ 2 มิติ โดยรูปแบบผลงานมีลักษณะโดยให้เสื้อผ้าวัตถุต่างๆนำมาประกอบกันเป็นรูปทรงลักษณะของมนุษย์แนวเหมือนจริง (Realistic)

2. เป็นผลงานทัศนศิลป์จิตรกรรมที่กำหนดแนวคิดด้านเนื้อหา นำเสนอรูปลักษณะตัวตนของมนุษย์ที่นำเสนอผ่านความสวยงามของผลิตภัณฑ์เครื่องนุ่งห่มและวัตถุสิ่งของต่างๆที่มนุษย์สร้างขึ้น

3. เป็นผลงานทัศนศิลป์จิตรกรรมศิลปะสื่อสมัยใหม่ ที่มีการแสดงออกในรูปแบบเฉพาะตัว โดยใช้กลวิธีการสร้างสรรค์สีน้ำมัน (oil color) สีอะครีลิค (Acrylic color)

4. จำนวนผลงาน 6 ภาพ

คำจำกัดความ

รูปลักษณ์ (Appearance) หมายถึง ลักษณะที่มองเห็น

เสื้อผ้า หมายถึง เครื่องแต่งกาย หรือ เครื่องนุ่งห่ม เป็นสิ่งที่มนุษย์สวมใส่เพื่อปกป้องร่างกายจากสภาวะอากาศ สภาพแวดล้อม ความปลอดภัย ความสะอาดสบาย ความสวยงาม และเพื่อสะท้อนถึง สังคม ศาสนา วัฒนธรรม รวมถึง รสนิยมเฉพาะตัวบุคคลด้วย เสื้อผ้าบางชนิดอาจออกแบบให้สวมใส่เฉพาะเพศ แต่ไม่นับกรณีการแต่งตัวข้ามเพศ

แผนการดำเนินงาน

ที่	กิจกรรมการดำเนินงาน	ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2560																	
		สิงหาคม				กันยายน				ตุลาคม				พฤศจิกายน					
		1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16		
1	การเขียนโครงการ	←→																	
2	การศึกษาค้นคว้า รวบรวมข้อมูล	←→																	
3	การจัดทำภาพแบบร่างและพัฒนาภาพแบบ	←→																	
4	การปฏิบัติงานสร้างสรรค์					←→													
5	การประเมินความก้าวหน้าของผลงานศิลปะ					←→													
	5.1.ผลงานช่วงที่ 1				←→														
	5.2.ผลงานช่วงที่ 2								←→										
	5.3.ผลงานช่วงที่ 3													←→					
6	การเขียนและเรียบเรียงรายงานศิลปะ	←→																	

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. เรียนรู้กระบวนการ ขั้นตอนของการสร้างสรรค์ผลงานทางทัศนศิลป์ ที่นำไปสู่การบันทึกข้อมูลผลของการสร้างสรรค์งานอย่างเป็นระบบในรูปแบบเอกสารภาคศิลปนิพนธ์
2. เรียนรู้และเข้าใจในรูปแบบและเนื้อหาของการสร้างสรรค์งานทางทัศนศิลป์ในรูปแบบงานจิตรกรรม
3. เพื่อสามารถสร้างสรรค์ผลงานที่สะท้อนรูปลักษณ์ภายนอกของมนุษย์ ที่มีการแสดงออกผ่านรูปลักษณ์ให้บุคคลอื่นเห็นด้วยสภาพการณ์ต่างๆได้

บทที่ 2

แนวความคิดและเอกสารที่เกี่ยวข้อง

การสร้างสรรค์ผลงานศิลปนิพนธ์ เรื่อง รูปลักษณ์ภายนอกของมนุษย์ (Appearance of humans) ชุดนี้ เป็นกระบวนการวิจัยแบบสร้างสรรค์ด้านทัศนศิลป์ที่มีกระบวนการในประเภทจิตรกรรม (painting) ฉะนั้น เอกสาร ข้อมูล จึงมีความสำคัญอย่างยิ่ง ที่ผู้สร้างสรรค์ต้องค้นคว้า และศึกษาทำความเข้าใจในเรื่องต่างๆที่เกี่ยวข้อง ที่เป็นพื้นฐาน เป็นความบันดาลใจ ส่งเสริมและให้อิทธิพล ต่อการสร้างสรรค์ผลงานศิลปนิพนธ์

ในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปนิพนธ์ชุดนี้ เป็นการนำเสนอเกี่ยวกับเรื่องราวของรูปลักษณ์ภายนอกของมนุษย์ที่สวຍงามผ่านเสื้อผ้าสิ่งของในชีวิตประจำวันเป็นสิ่งของที่ไม่มีชีวิต จากวัตถุเสื้อผ้าและสิ่งของต่างๆ ที่ข้าพเจ้าหรืออีกหลายๆคนใช้ในชีวิตประจำวัน ล้วนแล้วแต่มีที่มา มีเรื่องราวต่างกันออกไปและเป็นสิ่งที่มนุษย์สร้างขึ้น เช่น เสื้อผ้า กระเป๋า รองเท้า เป็นต้น ซึ่งสิ่งของเหล่านี้ได้มีการเข้ามาพัวพันในชีวิตมนุษย์มายาวนานมาก ข้าวของเครื่องใช้ที่เราใช้อยู่ในชีวิตประจำวันทุกวันนี้ กำเนิดหรือแรกเริ่มเดิมทีมาจากไหนเมื่อไร นั้นไม่ปรากฏชัดเจน แต่ข้าวของทุกชนิดย่อมมีที่มาเสมอ

ข้าพเจ้าจึงมีความสนใจในวัตถุเสื้อผ้าและสิ่งของต่างๆที่ข้าพเจ้าใช้ในชีวิตประจำวัน ซึ่งสิ่งของเสื้อผ้าแต่ละอย่าง มีคุณสมบัติที่แตกต่างกันออกไปและมันสื่อถึงเรื่องราวของบุคคลได้ จึงทำให้ข้าพเจ้ามีความสนใจในประเด็นที่มาและเรื่องราวของสิ่งนั้นว่าสิ่งของเหล่านั้นมันสื่อถึงเรื่องราวตัวตนและรูปลักษณ์ของผู้ใช้งานได้ ข้าพเจ้าเลยต้องการนำเสนอประเด็นและการ

สร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรมในด้าน รูปลักษณ์ตัวตนในเสื้อผ้าและวัตถุสิ่งของ ข้าพเจ้าจึงตั้งสมมุติฐานเชิงความคิดที่ว่า ข้าพเจ้าต้องการชี้ให้เห็นถึงรูปลักษณ์ภายนอกของมนุษย์ที่สวຍงามผ่านสิ่งของที่ไม่มีชีวิต

อิทธิพลจากเนื้อหาและข้อมูล

วัตถุเสื้อผ้าสิ่งของเครื่องใช้ก็เป็นส่วนหนึ่งของ ปัจจัยสี่เหมือนกัน ปัจจัยสี่ เป็นสิ่งที่มนุษย์จำเป็นต้องดำรงชีวิต โดยไม่ต้องพึ่งสิ่งอำนวยความสะดวกอื่นๆ เช่น คอมพิวเตอร์ รถยนต์ ไฟฟ้า

โทรศัพท์ เป็นต้น โดยปัจจัยทั้งสองอย่างนี้มนุษย์ไม่สามารถขาดได้ เพราะเมื่อขาดแล้วอาจส่งผลกระทบต่อ การดำเนินชีวิต

ในปัจจุบัน เสื้อผ้าหรือสิ่งของเครื่องใช้ไม่ได้ใช้เพื่อป้องกันสภาพอากาศ และอันตรายอย่างอื่น เท่านั้น แต่ยังใส่เพื่อปกป้องวัฒนธรรมประเพณี ความเจริญก้าวหน้าของผู้ผลิตและสวมใส่ ไว้บ่งบอกชื่อสถานที่ทำงาน โรงเรียนหรือสถานศึกษาต่างๆ ไว้ใส่เพื่อให้เข้ากับงาน กิจกรรมและ สภาพแวดล้อม เช่น ใส่ชุดกันผึ้งเพราะทำอาชีพเลี้ยงผึ้ง ใส่ชุดว่ายน้ำเพื่อว่ายน้ำหรือสอนว่ายน้ำ รวมไปถึงการใส่เพื่อความสวยงาม เพื่อโอ้อวดฐานะกันในปัจจุบัน เสื้อผ้าที่ถูกออกแบบเพื่อการรณรงค์ นั้นเรียกว่า เสื้อผ้าแบบสมัยนิยม

รูปภาพประกอบที่ 1 เสื้อผ้า

สิ่งแวดล้อมในธรรมชาติพัฒนาไปอย่างมากมาย ยิ่งวิวัฒนาการมากขึ้นเท่าไรก็ยังมีผลต่อมนุษย์ มากขึ้นเท่านั้น อิทธิพลของเสื้อผ้าและการประดับตกแต่งร่างกายสามารถได้มาทั้งจากธรรมชาติ การติดต่อค้าขาย การคมนาคม ซึ่งมีผลต่อมนุษย์ในการพัฒนาหรือปรับปรุงเครื่องแต่งกายของ ตนเองให้ดีขึ้น การพัฒนาทางด้านเทคโนโลยี ศาสนาและสังคมก็มีส่วนเป็นอย่างมากในการ กำหนดการแต่งกายของมนุษย์

อิทธิพลของเครื่องแต่งกายต่อมนุษย์

วัฒนธรรมเป็นสิ่งที่ใช้ในการศึกษาเรียนรู้ความเป็นไปและสังคมที่บุคคลดำรงอยู่ ไม่ว่าจะเป็นแนวทางในการดำเนินชีวิต งานอดิเรก ศิลปะ ความเชื่อ ความรู้ ความชำนาญ จริยธรรม ฯลฯ เสื้อผ้าที่สวมใส่จะขึ้นอยู่กับกาลสืบทอดต่อกันมา อาจเกิดจากการผสมผสานระหว่างอิทธิพลทางวัฒนธรรมและนำมาประยุกต์ใช้หรือเปลี่ยนแปลง ซึ่งเป็นลักษณะที่เกิดขึ้นอย่างมั่นคงในสังคม โครงร่างของเสื้อผ้ามีความแตกต่างกันอย่างชัดเจนในแต่ละยุคของประวัติศาสตร์ ช่วงเวลาซึ่งอาจจะแตกต่างกันนับร้อยปีในแต่ละยุค แต่เมื่อเกิดการเปลี่ยนแปลงที่รวดเร็วจากการขนส่งและธุรกิจก็ทำให้ย่นระยะเวลาที่ห่างกันให้สั้นลงได้

รูปภาพประกอบที่ 2- การแต่งกายเสื้อผ้า

เสื้อผ้าได้รับอิทธิพลมาจากสิ่งแวดล้อมทางกาย ทรัพยากรทางธรรมชาติ และความสามารถในการนำทรัพยากรต่าง ๆ ไปใช้ ในหลาย ๆ สังคมได้พัฒนาแนวทางการนำทรัพยากรที่เกี่ยวข้องกับสิ่งทอมาใช้ในการออกแบบเครื่องแต่งกายให้เป็นไปในทิศทางเดียวกัน

การแต่งกายช่วยให้สามารถแสดงออกถึงบทบาทของตนเองในสังคมและบุคลิกภาพได้

รูปภาพประกอบที่ 3 การแต่งกายบุคลิกภาพ

ลักษณะของบุคลิกต่าง ๆ เหล่านี้ มักใช้ในการแบ่งแยกกลุ่มของเครื่องแต่งกายด้วย แต่ก็ยังเป็นลักษณะของบุคลิกภาพในอุดมคติมากกว่าที่จะเป็นบุคลิกภาพของคนจริง ๆ โดยทั่วไป บางครั้งการจำแนกบุคลิกภาพของคนเพื่อใช้ในการศึกษาเกี่ยวกับการแต่งกายและบุคลิกภาพจึงนิยมแบ่งในลักษณะที่เรียกว่า Yang-yin หรือลักษณะของความเป็นชาย-หญิง มากกว่า

ลักษณะของ Yang type เป็นบุคลิกที่แสดงออกถึงพลังที่เหนือมนุษย์ ความก้าวร้าว รุนแรง และลักษณะของเพศชาย มีความคิดความสนใจเกี่ยวกับความเป็นไปรอบตัว มีชีวิตชีวา ชอบแหกกฎ และเป็นผู้นำ ชอบเสื้อผ้าที่มีสีสันจัดจ้านหรือสีในโทนร้อน

ลักษณะของ Yin type แสดงออกถึงพลังของผืนดิน ความเป็นหญิง ความอ่อนน้อม สนใจตนเองมากกว่าคนรอบข้าง เก็บตัว อ่อนไหว ซื่อาย มีแนวโน้มที่จะเป็นผู้ตามมากกว่า ชอบสวมเสื้อผ้าที่มีสีในโทนเย็น สีธรรมชาติ

ที่มา <https://sites.google.com/site/sersthsastrbththi7/home/1>

มนุษย์กับวัสดุ

"วัสดุ" เป็นคำนาม ตามพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2525 หมายถึง วัตถุที่นำมาใช้ เช่น วัสดุก่อสร้าง ของใช้งานในระยะสั้นๆ เช่น กระดาษ ดินสอ จากคำนิยามดังกล่าวอาจจะอธิบายให้เห็นภาพชัดเจนขึ้นได้ว่า วัสดุเป็นสสารที่สามารถจับต้องได้ สัมผัสได้ นำมาประกอบกันเพื่อนำไปใช้งาน มีอายุการใช้งาน เมื่อใช้แล้ว มีการเสื่อมสภาพไป วัสดุนับว่ามี

ความสัมพันธ์กับมนุษย์อย่างใกล้ชิด และมีวิวัฒนาการเกี่ยวเนื่องกัน โดยตลอดมาตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน และสืบต่อไปในอนาคต

วัสดุมีบทบาทสำคัญกับการพัฒนาการ ของอารยธรรมนับตั้งแต่อดีตกาล ในยุคโบราณก่อนประวัติศาสตร์ มนุษย์เรียนรู้การใช้งานวัสดุ ที่มีอยู่ตามธรรมชาติเพื่อการดำรงชีพ เช่น ยุคหิน มนุษย์ใช้ก้อนหิน ที่มีอยู่ในธรรมชาติ มาประดิษฐ์เป็น เครื่องมือในการล่าสัตว์ อาศัยอยู่ตามถ้ำหรือบนต้นไม้ มีไฟไม้และหนังสัตว์ เป็นเครื่องนุ่งห่มปกคลุมร่างกาย ระยะเวลาในช่วงปลายของยุคหิน มนุษย์เริ่มเรียนรู้การดำรงชีพ ที่อาศัยธรรมชาติน้อยลง มีการสร้างถิ่นฐานที่อยู่ มีการเพาะปลูก และเลี้ยงสัตว์เพื่อใช้เป็นอาหาร วัสดุที่ใช้ก็เริ่มมีการพัฒนาขึ้น ให้สามารถใช้งานได้สะดวก มีรูปแบบการใช้งานมากขึ้นตามลำดับ ดังจะพบได้จากการขุดค้นพบ วัตถุโบราณต่างๆ เช่น ภาชนะ เครื่องปั้นดินเผา ขวานหิน สิว กำไลข้อมือ เป็นต้น

ในยุคโลหะ อารยธรรมมีความเจริญก้าวหน้า วิวัฒนาการของวัสดุ จึงเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว เพื่อตอบสนองความต้องการของมนุษย์ ที่เปลี่ยนไป มนุษย์เริ่มรู้จักการดัดแปลง วัสดุที่มีอยู่ในธรรมชาติ ให้มีอายุการใช้งานนานขึ้น มี ประสิทธิภาพมากขึ้น มีการนำเอาแร่ธาตุ เช่น แร่เหล็ก ทองแดง เงิน สังกะสี มาหลอมแล้วหล่อเป็นภาชนะ เป็นอุปกรณ์ เครื่องมือ เครื่องจักรต่างๆ มากมาย นอกจากการพัฒนาวัสดุ เพื่อประโยชน์การใช้งานแล้ว ศิลปะก็เริ่มเข้ามามีบทบาท ในการเลือกใช้วัสดุมาตกแต่งให้เกิดความสวยงาม

ในช่วงศตวรรษที่ 18 นับว่า มีการเปลี่ยนแปลงวิวัฒนาการของวัสดุอย่างมาก มนุษย์มีการพัฒนา ทางด้านวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยี เรียนรู้วิธีการที่จะเอาชนะธรรมชาติ การผลิต เครื่องมือ เครื่องจักร และผลิตภัณฑ์ต่างๆ ใ้เพียงเพื่อการยังชีพ แต่เป็นการผลิตเพื่อการอุตสาหกรรม มีศาสตร์ใหม่ๆ เกิดขึ้นมากมาย โดยเฉพาะศาสตร์ทางเคมี โดยนักวิทยาศาสตร์ชื่อ นาย เฟรดดริก วอเลอร์ (Friedrich Wöhler) ได้ค้นพบการสังเคราะห์สารยูเรีย จากเกลืออนินทรีย์ ในปี ค.ศ. 1828 จากนั้นมา มนุษย์ได้ค้นคว้าวิธีการสังเคราะห์ สารเคมีใหม่ๆ ขึ้น มีสมบัติตรงตามความต้องการของมนุษย์มากขึ้น นอกเหนือจาก การดัดแปลงการใช้ วัสดุที่มีอยู่ในธรรมชาติ เช่น การสังเคราะห์พลาสติก เส้นใยสังเคราะห์ ยารักษาโรค เป็นต้น

ปัจจุบันความต้องการของมนุษย์ ไม่เพียงแต่ปัจจัยสี่ อันได้แก่ ที่อยู่อาศัย เครื่องนุ่งห่ม อาหาร และยารักษาโรคเท่านั้น มนุษย์ต้องการบินไปสู่อวกาศ ดำดิ่งลึกสู่ห้วงมหาสมุทร ทำให้นักวัสดุศาสตร์ นักเคมี และวิศวกร ต้องคิดค้นวัสดุ และสิ่งประดิษฐ์ใหม่ๆ ตอบสนองความต้องการของมนุษย์ ต่อไปอย่างไม่หยุดยั้ง เพื่อเพิ่มคุณภาพชีวิต ความปลอดภัย และความแข็งแกร่งทางเศรษฐกิจของชาติ ดังนั้นจะเห็นได้ว่า วัสดุ เปรียบเสมือนตัวบ่งชี้ อารยธรรมของมนุษย์

ที่มา <http://www.material.chula.ac.th/RADIO44/NOVEMBER/radio11-1.htm>

อิทธิพลที่ได้รับจากลัทธิทางศิลปะ

ศิลปะแบบเรียลลิสม์(Realism)

เกิดขึ้นสมัยกลางคริสต์ศตวรรษที่ 19 จนถึงปลายคริสต์ศตวรรษที่ 19 (ค.ศ. 1850-1880) มีจุดเริ่มต้นในประเทศฝรั่งเศสศิลปะแบบเรียลลิสม์(Realism) หรือศิลปะสำนึกนิยม โดยทั่วไปหมายถึง การสร้างงานเหมือนจริงดังที่ปรากฏอยู่ในตามธรรมชาติรวมถึง การสร้างสรรค์งานในเชิงวิพากษ์วิจารณ์สังคม ภาพเกี่ยวกับวิถีชีวิตคนเมืองและชนบทในยุคสมัย ปฏิเสธเนื้อหาเรื่องราวในแบบคลาสสิกและเชิงเปรียบเทียบที่แฝงความหมาย

ด้วยความเห็นที่ว่า ศิลปะควรตั้งอยู่บนพื้นฐานของความเป็นจริงตามธรรมชาติ ปฏิเสธเรื่องราวเกี่ยวกับความกล้าหาญ ความรุนแรงแบบโรแมนติคิสม์ มาแสดงในรูปแบบง่ายๆ ในชีวิตประจำวัน การใส่อารมณ์ตนเองเป็นลักษณะของการยึดวัตถุ สร้างสรรค์ตามสภาพความเป็นจริง ซึ่งศิลปินเชื่อว่าความงามอยู่ในทุกหนทุกแห่ง

รูปแบบที่เหมือนจริงตามธรรมชาติ(Realistic)เป็นการถ่ายทอดโดยการใช้สื่อรูปแบบตามธรรมชาติ เช่น ทิวทัศน์ ภาพคน หุ่นนิ่ง ศิลปินอาจถ่ายทอดตามตาเห็น โดยศิลปินมีโอกาสเลือกมุมการจัดวางรูปแบบ การตัดทอนบางส่วน นำมาแสดงเฉพาะบางส่วน ซึ่งศิลปะลักษณะนี้ดูเหมือนเรียนแบบธรรมชาติก็จริง แต่การเรียนแบบธรรมชาติของศิลปิน ไม่ใช่เป็นกระเจงกาทที่ต้องสะท้อนทุกสิ่งตรงหน้าให้ปรากฏ ศิลปินจะสอดแทรกความคิดเห็น ความรู้สึก ประสบการณ์ ความรู้ความชำนาญในการใช้สื่อเครื่องมือ เทคนิค วิธีการฯ ซึ่งเป็นเงื่อนไขสำคัญในตัวศิลปิน ส่วนผู้ดูจะอาศัยประสบการณ์เดิมมาประกอบในการตีความโดยการเปรียบเทียบมาเหมือนคล้าย สวย ไม่เหมือนหรือสิ่งอื่นๆ โดยนำเอาเกณฑ์จากธรรมชาติมาตัดสินใจ และศึกษาเทคนิค วิธีการ ซึ่งเป็นผลสะท้อนให้เกิดการเรียนรู้ในผลงานนั้น

ที่มา <https://angiegroupp.wordpress.com>

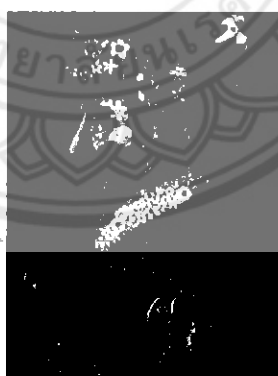
อิทธิพลที่ได้รับจากศิลปิน

Giuseppe Arcimboldo

จูเซปเป อาร์ชิมโบลโด (อังกฤษ: Giuseppe Arcimboldo หรือ Giuseppe Arcimboldi) (ค.ศ. 1527 - 11 กรกฎาคม ค.ศ. 1593) เป็นจิตรกรชาวอิตาลีผู้มีชื่อเสียงว่าเป็นผู้เขียนภาพเหมือนแบบมีจินตนาการเช่นเขียนเป็นภาพที่ใช้ผลไม้, ผัก, ดอกไม้, ปลา และหนังสือ ที่จัดประกอบเข้าด้วยกันจนเป็นหน้าตาที่ทราบว่าเป็นภาพเหมือนของผู้ใด

งานปกติของอาร์ชิมโบลโดที่เป็นหัวข้อทางศาสนาก็หมดความนิยมกันไป แต่งานที่เป็นภาพเหมือนที่เขียนจากผัก, ผลไม้, สัตว์ทะเล และรากไม้ที่เป็นที่ชื่นชมของผู้คนร่วมสมัยก็ยังเป็นที่นิยมกันจนถึงทุกวันนี้ นักวิพากษ์ศิลปะถกเถียงกันว่ากรวาดภาพประเภทนี้เป็นการวาดของผู้ที่เพียงมีความคิดที่แปลก หรือเป็นเพราะเป็นผู้มีอาการผิดปกติทางจิต[1] นักวิชาการส่วนใหญ่มีความเห็นว่าสมัยฟื้นฟูศิลปวิทยาเป็นสมัยที่ผู้คนนิยมปริศนาและของแปลกต่างๆ ฉะนั้นพฤติกรรมของอาร์ชิมโบลโดก็คงจะเป็นพฤติกรรมที่เหมาะสมกับสมัยมากกว่าที่จะเป็นเรื่องของความผิดปกติทางจิต

ที่มา <https://th.wikipedia.org/wiki>

รูปภาพประกอบที่ 4

“เวอร์ทัมน์ส” เทพแห่งฤดูกาล ภาพเหมือนของสมเด็จพระจักรพรรดิรูดอล์ฟที่ 2 แห่งโรมันอันศักดิ์สิทธิ์

รูปภาพประกอบที่ 5

“ฤดูใบไม้ผลิ” ค.ศ. 1573- พิพิธภัณฑ์ลูฟร์, ปารีส

รูปภาพประกอบที่ 6

“บรรณารักษ์” ค.ศ. 1556 Skokloster Castle สวีเดน

ที่มา <https://th.wikipedia.org/wiki>

อิทธิพลที่ได้รับจากศิลปิน

ข้าพเจ้ามีความประทับใจในศิลปินที่มีการนำการจัดวางองค์ประกอบของหุ่นนิ่งของผลไม้ที่ทำให้มีลักษณะคล้ายคน นำเสนอถ่ายทอดเป็นผลงานจิตรกรรมทางศิลปะ นอกจากผลงานของศิลปินจะมีคุณค่าทางสุนทรียภาพแล้ว ยังเป็นตัวสื่อถึงเรื่องราวของบุคคลได้ ในลักษณะต่างๆ จึงทำให้ข้าพเจ้าเกิดแรงบันดาลใจนำเอารูปแบบมาปรับใช้ในงานจิตรกรรม ผ่านเรื่องราวต่างๆ

แนวคิดในการสร้างสรรค์

ค่านิยมของศิลปะ วิบุลย์ สีสวรรณ นิยามว่า นักปรัชญาสำคัญของกรีก คือ เพลโต(Plato: 428-349 B.C.) และ อริสโตเติล(Aristotle: 384-322 B.C.) ทั้งสองคน ให้ความเห็นว่า ศิลปะคือการเลียนแบบ (ความเหมือน จริง) อะไรบางอย่างจากโลกภายนอกโดยทำให้เหมือนต้นแบบมากที่สุด การเลียนแบบในที่นี้หมายถึง ความสัมพันธ์ระหว่างศิลปะกับโลกภายนอกอย่างตรงไปตรงมา แต่โลกภายนอกของทั้งสองคนมีความ แตกต่างกัน คือ โลกภายนอกของเพลโต หมายถึง ปรัชญาการณหรือเปลือก แต่โลกภายนอกของ อริสโตเติล หมายถึง แก่นหรือสิ่งสากล(universal thing) ซึ่งเป็นโลกของแบบ(world of form) เป็น โลกของความจริง เป็นอมตะ สมบูรณ์ และมีค่าสูงสุด มีลักษณะเป็นนามธรรม เข้าถึงได้ด้วยการคิดและ เหตุผล อีกโลกหนึ่งเป็นโลกของผัสสะ(world of sensible) โลกที่มนุษย์อาศัยอยู่นั้น เป็นโลกแห่งมายา หรือโลกที่ปรากฏมีการเปลี่ยนแปลงและขาดความสมบูรณ์ เป็นโลกที่เข้าถึงได้ด้วยประสาทสัมผัสทั้ง 5 สิ่งที่มีอยู่ในโลกแห่งผัสสะ ได้แก่ ธรรมชาติ เช่น ต้นไม้ คน สัตว์ วัตถุและสิ่งที่มีมนุษย์สร้างขึ้น รวมทั้ง การกระทำของมนุษย์(ความดี ความชั่ว) เพลโตให้ความสำคัญกับโลกแห่งผัสสะ และถือว่า ศิลปะคือ การเลียนแบบโลกแห่งผัสสะที่ปรากฏต่อสายตา การเลียนแบบของศิลปินนั้นทำได้เพียงบางส่วน หรือ คล้ายคลึงกับต้นแบบเท่านั้น เพราะศิลปินเลียนแบบด้วยผัสสะได้เพียงบางส่วนเท่าที่มองเห็น อริสโตเติล ให้ความเห็นที่ต่างจากเพลโต แม้จะเป็นศิษย์และมีพื้นฐานมาจากทฤษฎีการเลียนแบบของ เพลโตก็ตาม แต่อริสโตเติล เห็นว่า ผลที่เกิดจากการเลียนแบบเป็นสิ่งมีคุณค่า การเลียนแบบเป็น สัญชาตญาณอย่างหนึ่ง มนุษย์ต่างจากสัตว์ตรงที่รู้จักการเลียนแบบ บทเรียนแรกของมนุษย์ก็เกิดจาก การเลียนแบบ มนุษย์ได้รับความเพลิดเพลินและเรียนรู้จากการเลียนแบบ (2549, หน้า

56)

ความหมายของศิลปะในทัศนคติของผู้สร้างสรรค์

ศิลปะ คือ การแสดงออกทางความงาม เป็นการสร้างสรรค์ให้เกิดคุณค่า แม้จะมีการเลียนแบบธรรมชาติ ที่การมุ่งให้เกิดความเหมือนจริงจริงตามที่สายตามองเห็น หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งก็คือ เปรียบเทียบได้กับการเขียนภาพเหมือนต่างๆไป แต่ก็สามารถใช้อารมณ์ความรู้สึกเข้าไปปรุงแต่งให้เกิด ความงามตามทัศนะของผู้สร้างสรรค์ได้

ศิลปะตามจุดมุ่งหมายในการสร้างสรรค์

ศิลปะเป็นภาษาแห่งความงาม เป็นศิลปะที่มีจุดมุ่งหมายในการสร้างสรรค์ผลงานที่มี "ความงาม" หรือสุนทรีย์ภาพทางรูปทรง เป็นหลักการสำคัญ "แก่นแท้" ของศิลปะก็คือ "ความงาม" ควบคู่ไปกับ "ความไพเราะ" ในคีตศิลป์ เมื่อพิจารณาย้อนกลับไปในอดีต "มาตรฐานของความงาม" เปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลาทุกยุคทุกสมัย ดังเห็นได้ประจักษ์ชัดจากยุคสมัยและลัทธิของศิลปะที่เปลี่ยนไป ปัจจัยสำคัญอีกประการหนึ่งนอกเหนือจาก "เวลา" และก็คือ "สถานที่" ประเทศแต่ละประเทศในแต่ละสมัยล้วนแต่มีมาตรฐานของความงามที่แตกต่างกัน อาจกล่าวสรุปได้ว่า มาตรฐานของความงามนั้นขึ้นอยู่กับเวลาและสถานที่ อันที่จริงมาตรฐานของความงามในระดับที่เป็น "สากล" คงอยู่ทุกยุคทุกสมัยทุกแห่งหน เป็นที่ยอมรับและยกย่องในความงามที่เป็น "อมตะ" อยู่เหนือกาลเวลา และสถานที่ของศิลปกรรมจำนวนมากก็ปรากฏให้เห็นเป็นที่ประจักษ์แจ้งอยู่มากมายในพิพิธภัณฑ์ต่างๆ ทั่วโลก ดังนั้นจึงสรุปได้ว่าความงามหลายลักษณะและหลายระดับ ความงามเป็นนามธรรมที่จับต้อง ไม่ได้และเป็น "อวัชย" อย่างยิ่งของบุคคลแต่ละคนที่มีได้ใช้เพียง "ตา" แต่ใช้ "จิตใจ" สัมผัส ไม่มี เครื่องมือใดๆที่วัด "เชิงปริมาณ" ว่าขนาด สัดส่วน น้ำหนักเท่าใดถึงจะงามเป็นมาตรฐานได้ความงามใน ศิลปกรรมมิใช่เป็นเพียงรูปทรงที่สวยงาม องค์ประกอบที่ลงตัว และเทคนิคฝีมือที่สมบูรณ์แบบเท่านั้น แต่ เนื้อหาสำคัญคือ ทศนคติและเจตนาของศิลปินผู้สร้างที่ปรารถนาให้เกิดผลลัพธ์ที่ตึงตามต่อจิตใจและ ปัญญาของผู้ดูอีกด้วย

ศิลปะที่เป็นภาษาแห่งความงามนี้ หมายถึง คุณค่าทางรูปทรงที่มีพร้อมทั้งความงามทางรูปทรง องค์ประกอบ และเทคนิคฝีมือที่สมบูรณ์แบบ รวมทั้งคุณค่าทางความเป็นจริงและคุณค่าทางความดี

ที่มา <https://ieducationart.wordpress.com>

รูปแบบในการสร้างสรรค์

รูปแบบในลักษณะที่เหมือนจริงตามธรรมชาติ (Realistic) เป็นการถ่ายทอดโดยใช้สื่อรูปแบบ ตามธรรมชาติ เช่น ภาพคน สัตว์ ทิวทัศน์ ดอกไม้ ต้นไม้ ฯลฯ ซึ่งผู้ดูส่วนใหญ่สามารถเข้าใจได้ด้วยเคยมี่ พื้นฐานประสบการณ์เกี่ยวกับรูปแบบเหล่านี้มาแล้ว ศิลปินอาจถ่ายทอดตามตาเห็น หรือนำเอาวัสดุมา จัดวางใหม่ ตามความคิดเห็นที่คิดว่าเหมาะสมโดยศิลปินมีโอกาสเลือก

มุมมอง การจัดวางรูปแบบ การตัด ทอนบางส่วน นำมาแสดงเฉพาะบางส่วน ซึ่งศิลปะลักษณะนี้ดู เหมือนเลียนแบบธรรมชาติก็จริง แต่การ เลียนแบบธรรมชาติของศิลปิน ไม่ใช่เป็นกระจกเงาที่ต้อง สะท้อนทุกสิ่งตรงหน้าให้ปรากฏ ศิลปิน จะ สอดแทรกความคิดเห็น ความรู้สึก ประสบการณ์ ความรู้ความชำนาญในการใช้สื่อเครื่องมือ เทคนิค วิธีการ ฯลฯ ซึ่งเป็นเงื่อนไขสำคัญในตัวศิลปิน ส่วนผู้ดูจะอาศัยประสบการณ์เดิมมาประกอบในการ ตีความ โดยการเปรียบเทียบว่าเหมือน คล้าย สดวก ไม่เหมือน หรือสิ่งอื่น ๆ โดยนำเอาธรรมชาติมาเป็น เกณฑ์ในการตัดสินใจ และศึกษาเทคนิค วิธีการ ซึ่งเป็นผลสะท้อนให้เกิดการเรียนรู้ในผลงานนั้น

ที่มา <http://danayart103.blogspot.com/2010/06/art.html>

สรุปการค้นคว้ารวบรวมข้อมูล

จากประสบการณ์และการค้นคว้ารวบรวมข้อมูล เป็นกระบวนการเรียนรู้ที่สร้างความเข้าใจทำให้เกิดการสร้างสรรคงานศิลปะที่มีคุณค่ายิ่งขึ้น ในการศึกษาข้อมูลทำให้เกิดความเข้าใจใน รูปแบบงานที่ เป็นแบบรูปธรรม(Realistic) สามารถสัมผัสและเข้าใจได้ ส่วนใหญ่มักเลียนรูปทรง จากธรรมชาติ ตาม แนวคิดปรัชญาทางศิลปะของ อริสโตเติล ที่มีจุดมุ่งหมายในการน าเสนอ สุนทรียะของรูปทรงและสีสันทที่ แฝงความหมาย ผ่านกลวิธีการที่ร่องรอยแปร่งในรูปทรงเหมือน จริงและนำเสนอเนื้อหาที่เป็นอัตลักษณ์ เฉพาะตน เพื่อให้เกิดจินตภาพ มีความงามที่เต็มไปด้วย ลวดลายประติประดอย สีจัด จนเกิดความน่า ทึ่ง ทั้งนี้ อิทธิพลและแนวคิดในการสร้างสรรค์ จาก การศึกษาค้นคว้าทำให้ได้แนวทางของรูปแบบ (Form) ที่มีลักษณะเฉพาะหรือเอกลักษณ์ของงาน จิตรกรรม ได้แก่โครงสร้างต่างๆ เช่น โครงสร้างทาง ทศนธาตุที่ประกอบไปด้วยเส้น สี รูปทรง แสง เงาม ฯลฯ ที่จัดรวมเป็นเอกภาพในการปฏิบัติการ สร้างสรรคงานของผู้สร้างสรรค์ศิลปินนิพนธ์ชุด รูปลักษณะภายนอกของมนุษย์

บทที่ 3

กระบวนการและวิธีดำเนินงานวิจัยสร้างสรรค์

การสร้างสรรคศิลป์นิพนธ์ชุด รูปลักษณะภายนอกของมนุษย์ของข้าพเจ้าต้องการนำเสนอประเด็นและสร้างสรรค์งานจิตรกรรมในด้าน ความสวยงามของเสื้อผ้าและวัตถุสิ่งของเครื่องใช้ ข้าพเจ้าจึงตั้งสมมุติฐานเชิงความคิดที่ว่า การชี้ให้เห็นถึงสิ่งของที่มนุษย์สร้างขึ้นหรือใช้งานอยู่มีที่มาและความสำคัญเหมือนกัน และสิ่งมนุษย์สร้างขึ้นหรือใช้งานอยู่นั้นถึงแม้มันจะไม่มีชีวิตแต่มันก็มีคุณค่าและมีสัญญาณของความสวยงามอยู่ ส่วนสมมุติฐานเชิงรูปแบบเลือกใช้รูปทรงรูปลักษณะของมนุษย์จริงๆ เพื่อสื่อถึงรูปลักษณะของมนุษย์ที่มีชีวิต ประกอบกับการเลือกใช้ตัววัสดุเสื้อผ้าของเจ้าของวัตถุเองมาเรียงเป็นรูปทรงรูปลักษณะของมนุษย์เพื่อสื่อถึงตัวตนรูปลักษณะของคนคนนั้น ผ่านรูปแบบกระบวนการ สร้างสรรค์งานศิลปะ โดยใช้กระบวนการทางจิตรกรรมสีน้ำมันบนผ้าใบ ที่มีทัศนธาตุเป็นสิ่งที่แสดง ความรู้สึกและใช้หลักการจัดองค์ประกอบศิลป์ ประกอบกับมุมมอง กลวิธี และทัศนคติของผู้ สร้างสรรค์ ที่ใช้ในการดำเนินการสร้างสรรค์ศิลป์นิพนธ์

กระบวนการสร้างสรรค์ผลงานศิลปนิพนธ์

ศิลปนิพนธ์ชุดนี้เป็นการวิจัยแบบสร้างสรรค์ อาศัยกระบวนการและวิธีดำเนินการสร้างสรรค์ ดังนี้

1. การสร้างสรรค์ผลงานก่อนศิลปนิพนธ์
2. ขั้นตอนการศึกษาข้อมูลการสร้างสรรค์ผลงานศิลปนิพนธ์
3. ขั้นตอนและวิธีดำเนินการสร้างสรรค์ผลงานศิลปนิพนธ์

1. การสร้างสรรค์ผลงานก่อนศิลปนิพนธ์

ในการดำเนินการสร้างสรรค์ผลงานก่อนที่จะพัฒนามาเป็นผลงานในศิลปะนิพนธ์ชุด รูปลักษณะภายนอกของมนุษย์ ได้มีการสร้างผลงานที่มีแนวความคิดเพื่อสะท้อนการแต่งกายบุคลิกของคนในช่วงวัยของคนแต่ละคนแก่ ในช่วงวัยหนึ่ง

ภาพประกอบที่ 7 ผลงานก่อนศิลปินนิพนธ์

ชื่อผลงาน ความสุขในวัยชรากับการแต่งกาย

ขนาด 100 x 120 เซนติเมตร เทคนิค สีน้ำมัน สีอะครีลิค บนผ้าใบ

ภาพประกอบที่ 8 ผลงานก่อนศิลปินนิพนธ์

ชื่อผลงาน จินตภาพในการย้อนวัยของคนชรา

ขนาด 100 x 120 เซนติเมตร เทคนิค สีน้ำมัน สีอะครีลิค บนผ้าใบ

2. ขั้นตอนการศึกษาข้อมูลการสร้างสรรคผลงานศิลปะนิพนธ์

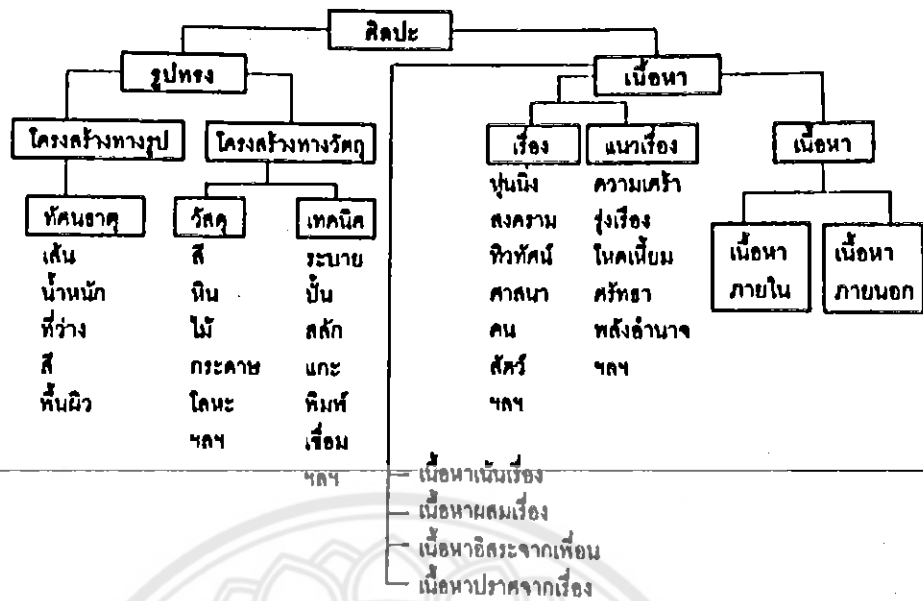
1. การประมวลความคิด

การวิเคราะห์อารมณ์ความรู้สึกของตนเองและทำความเข้าใจ ประกอบกับการศึกษาข้อมูลที่เกี่ยวข้อง ทำให้ความคิดของผู้สร้างสรรค์ตรงกับความต้องการที่จะสื่อสารลงบนผลงาน เพราะสิ่งเหล่านี้ จะเป็นตัวกำหนดในการสร้างภาษาแบบเฉพาะทางทัศนศิลป์ที่ผ่านการเห็นกับการสื่อความหมาย คือค่า ของความสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นระหว่างทัศนธาตุกับกฎเกณฑ์ทางการเห็น การรับรู้ทำหน้าที่เป็นตัวแปลความ หรือสื่อข้อมูลจากการเห็นให้เป็นความหมายที่เข้าใจได้ทั้งนี้ต้องขึ้นอยู่กับศักยภาพในการรับรู้ที่ตั้งอยู่บนพื้นฐานของประสบการณ์ทางการมองเห็นด้วย ศิลปะนิพนธ์ชุดนี้ จึงสร้างสรรค์เพื่อนำเสนอในด้าน ความสวยงามของเสื้อผ้าและวัตถุสิ่งของเครื่องใช้ที่ใช้ในชีวิตประจำวันผ่านรูปลักษณะมนุษย์ ข้าพเจ้าจึงตั้งสมมุติฐานเชิงความคิดที่ว่า การชี้ให้เห็นถึงสิ่งของที่มนุษย์สร้างขึ้นหรือใช้งานอยู่มันมีที่มาและความสำคัญเหมือนกัน และสิ่งมนุษย์สร้างขึ้นหรือใช้งานอยู่นั้นถึงแม้มันจะไม่มีชีวิตแต่มันก็มีคุณค่าและมีสัญญาณของความสวยงามอยู่ ส่วนสมมุติฐานเชิงรูปแบบเลือกให้รูปทรงรูปลักษณะของมนุษย์จริงๆ เพื่อสื่อถึงรูปลักษณะของมนุษย์ที่มีชีวิต ประกอบกับการเลือกใช้ตัววัสดุเสื้อผ้าของเจ้าของวัตถุเองมาเรียงเป็นรูปทรงรูปลักษณะของมนุษย์เพื่อสื่อถึงตัวตนรูปลักษณะของคนคนนั้น เพื่อให้บุคคลอื่นได้เห็นด้วยสภาพการณ์ต่างๆ

การสร้างผลงานยังต้องอาศัยส่วนประกอบทางศิลปะที่มีความสัมพันธ์กันทั้งรูปแบบและเนื้อหา นำไปสู่การสร้างสรรคงานที่มีคุณค่าทางสุนทรียภาพ คือ

องค์ประกอบศิลป์ หมายถึงศิลปะที่มนุษย์สร้างขึ้นเพื่อแสดงออกทางอารมณ์ ความรู้สึก ความคิดหรือความงามซึ่งประกอบด้วย ส่วนที่มนุษย์สร้างขึ้นและส่วนที่เป็นการแสดงออกอันเป็นผลที่ เกิดจากโครงสร้างทางวัตถุ

(ชลุด นิมเสมอ : องค์ประกอบของศิลปะ,2541)

(ชลุต นิมเสมอ : องค์ประกอบของศิลปะ,2541)

การสร้างสรรคงานศิลปะให้ได้ดีนั้น ผู้สร้างสรรคจะต้องทำความเข้าใจกับองค์ประกอบศิลป์เป็น พื้นฐานเสียก่อนไม่เช่นนั้นแล้วผลงานที่ออกมาจะไม่สมบูรณ์เท่าไรนักซึ่งองค์ประกอบหลักของศิลปะก็ คือรูปทรงกับเนื้อหา

2. การศึกษาข้อมูลด้านรูปทรง (FORM)

รูปทรง คือ สิ่งที่มีมองเห็นได้ในงานทัศนศิลป์ เป็นส่วนที่สร้างขึ้นด้วยกันอย่างมีเอกภาพของทัศนธาตุซึ่งผู้สร้างสรรคได้นำ สี เส้น น้ำหนัก และ พื้นผิว โดยใช้สีน้ำมันในการสร้างงานจิตรกรรม รูปทรงให้ความพอใจต่อความรู้สึกสัมผัส โดยถ้าเปรียบเทียบกับสิ่งมีชีวิต รูปทรงคือส่วนที่เป็นกายที่สามารถรับรู้ เห็นสัมผัสได้แบ่งออกเป็น 2 ส่วนคือโครงสร้างทางรูปและโครงสร้างทางวัตถุ

2.1.โครงสร้างทางรูป

โครงสร้างทางรูป ได้แก่ ส่วนที่เป็นเรื่องของทัศนธาตุ(Visual Element) ที่รวมกันเป็น รูปร่าง รูปทรงของสิ่งทั้งหลายตามสิ่งที่ตาเห็น เป็นเอกภาพประกอบด้วย

2.1.1. สี ผู้สร้างสรรค้ใช้สีทั้งวรรณะเย็นและร้อน ที่มีความหลากหลาย เช่น สีแดง สีเหลือง สีน้ำเงิน สีส้มสีม่วงสีเขียวสีส้มแดงสีม่วงแดงสีเขียวเหลืองสีเขียวน้ำเงินสีม่วงน้ำเงินสีส้มเหลือง ฯลฯ เพื่อให้สะดุดตา เกิดความน่าสนใจงานศิลปะ อันเป็น องค์ประกอบสำคัญอย่างหนึ่งที่มีอิทธิพลต่อความรู้สึก

2.1.2. เส้น ผู้สร้างสรรค้นำเส้นมานำเสนอผ่านรูปทรงเพื่อสร้างความขัดแย้ง และความประสานกลมกลืนให้เกิดขึ้นในผลงาน

2.1.3. ค่าน้ำหนักแสงเงา ผู้สร้างสรรค้นำ ความอ่อน กลาง แข็งของน้ำหนัก มาสร้างมิติ ให้เกิดความรู้สึก สูง ต่ำ หนา บาง แก่ วัตถุในภาพและใช้สร้างมิติแห่งความรู้สึกด้าน ระยะใกล้ไกลของวัตถุในภาพให้เกิดความแตกต่างระหว่างรูปและพื้น หรือรูปทรงกับที่ว่าง มีความรู้สึกเคลื่อนไหวด้วยแสงเงา ทำให้เกิดความกลมกลืนประสานกันของภาพ

2.1.4. พื้นผิว ผู้สร้างสรรค้ใช้การระบายสีด้วยลักษณะตามตาที่เห็น ที่ทำให้เกิดพื้นผิวของสิ่ง ต่างๆเช่น ผ้า พื้นผิววัตถุที่มีความ มันวาวและด้าน ให้มีความแตกต่างอย่างชัดเจน เพื่อสร้างความขัดแย้งให้เกิดขึ้นใน งานศิลปะนิพนธ์ โดยอาศัยการเลียนแบบจากภาพถ่ายวัตถุจริง

2.2. โครงสร้างทางวัตถุ

โครงสร้างทางวัตถุ ได้แก่ วัสดุที่ใช้ในการสร้างรูป เช่น สี ดิน หิน ไม้ กระดาษ โลหะ รวมถึงกลวิธีที่ใช้กับวัสดุเหล่านั้นด้วย เช่น การระบาย การปั้น การแกะสลัก การทอ ฯลฯ ในการสร้างสรรคศิลปะนิพนธ์ชุดนี้ เป็นการสร้างผลงานทางทัศนศิลป์ประเภทจิตรกรรมแบบ เหมือนจริงบนระนาบ 2 มิติแบบลวงตา 3 มิติ ในลักษณะแบบรูปธรรม ที่ใช้สีน้ำมันในการ ระบายลงบนผ้าใบ

3. การศึกษาข้อมูลด้านเนื้อหา (CONTENT)

เนื้อหา คือ องค์ประกอบที่เป็นนามธรรม หรือโครงสร้างทางรูปลักษณะของมนุษย์ กับส่วนที่เป็น รูปทรง หมายถึงผลที่ได้รับจากงานศิลปะ โดยเนื้อหาให้ความพอใจต่อความรู้สึกทางรูปลักษณะและอารมณ์ โดยถ้าเปรียบเทียบกับสิ่งมีชีวิต เนื้อหาคือส่วนที่รับรู้ในเรื่องของความหมาย อารมณ์ และความรู้สึกที่ แสดงออกผ่านรูปทรงโดยมีองค์ประกอบหลักอยู่ 3 ส่วน คือ

3.1. เรื่อง สิ่งที่ผู้สร้างสรรค์สรรหามาเป็นจุดเริ่มต้นของการสร้างงานศิลปะในรูปแบบที่เป็น "รูปธรรม" คือเรื่อง รูปลักษณะตัวตนในเสื้อผ้าและวัตถุสิ่งของ

3.2. แนวเรื่อง เป็นการแสดงออกทางความสวยงามของเสื้อผ้าและวัตถุสิ่งของเครื่องใช้ จึงตั้งสมมุติฐานเชิงความคิดที่ว่า การชี้ให้เห็นถึงสิ่งของที่มนุษย์สร้างขึ้นหรือใช้งานอยู่มันมีที่มาและความสำคัญเหมือนกัน และสิ่งมนุษย์สร้างขึ้นหรือใช้งานอยู่นั้นถึงแม้มันจะไม่มีชีวิตแต่มันก็มีคุณค่าและมีสัญญาณของความสวยงามอยู่ ส่วนสมมุติฐานเชิงรูปแบบเลือกใช้รูปทรงรูปลักษณะของมนุษย์จริงๆ เพื่อสื่อถึงรูปลักษณะของมนุษย์ที่มีชีวิต ประกอบกับการเลือกใช้ตัววัสดุเสื้อผ้าของเจ้าของวัตถุเองมาเรียงเป็นรูปทรงรูปลักษณะของมนุษย์เพื่อสื่อถึงตัวตนรูปลักษณะของคนคนนั้น

3.3. เนื้อหา คือส่วนที่แสดงออกผ่านรูปทรงทางศิลปะ (Artistic Form) เป็นการนำเสนอองค์ประกอบที่แสดงเรื่องราวอันแฝงความหมายที่เป็นนามธรรมของรูปลักษณะมนุษย์ที่ ในการแสดงออกผ่านการจัดหุ่นนิ่ง ผ่านสัญลักษณ์ที่แสดงถึงความเป็นตัวตนต่างๆ ที่ใช้สำหรับในการดำรงชีวิตของตนในสังคม ผ่านรูปลักษณะภายนอก อย่างเป็นทางการในเชิงบวกสามารถแบ่งออกได้เป็น 2 ประเภทคือ

1. เนื้อหาภายใน หรือเนื้อหาทางรูปทรง
2. เนื้อหาภายนอก

หรือเนื้อหาทางเรื่องราว สัญลักษณ์ เนื้อหาภายใน เป็นเนื้อหาที่เกิดจากการประสานกันอย่างมีเอกภาพของทัศนธาตุใน รูปทรงเป็นเนื้อหาของรูปทรงโดยตรง เนื้อหาประเภทนี้จะให้อารมณ์สุนทรีย์ภาพแก่ผู้ ดู เป็นอารมณ์ทางศิลปะที่บริสุทธิ์ เป็นลักษณะจิตวิสัย เป็นพลังความรู้สึกส่วนตัว เป็นบุคลิกภาพการแสดงออกของผู้สร้างสรรค์ ประกอบด้วย

1. เอกภาพ (Unity) เป็นเรื่องราวชีวิตประจำวันของผู้สร้างสรรค์และครอบครัวที่มีความเป็น อันหนึ่งอันเดียวกัน ทั้งรูปแบบและเนื้อหา

2. ความสมดุล (Balance) เป็นความสมดุลแบบสองข้างไม่เท่ากัน (Asymmetrical Balance) คือ การจัดองค์ประกอบของศิลปะทั้งสองข้าง แกนสมมติมีขนาดสัดส่วนไม่เหมือนกัน ไม่เท่ากัน แต่สมดุลกันในความรู้สึก

3. จุดเด่น (Dominance) ผู้สร้างสรรค์ใช้ภาพเกือบเหมือนตัวเองและคนในครอบครัว เป็นจุดเด่นในงาน และสร้างจุดรองโดยใช้วัตถุเสื้อผ้าขนาดต่างๆ

4. ความกลมกลืน (Harmony) ผู้สร้างสรรค์สร้างความกลมกลืนโดยใช้คำ น้ำหนัก แสงเงาและวาดสิ่งที่เป็นสัญลักษณ์ที่แสดงถึงรูปลักษณ์ สอดคล้องกับเรื่องราว

5. ความขัดแย้ง (Contrast) ผู้สร้างสรรค์ใช้วรรณะสีร้อนและวรรณะสีเย็นใน การสร้างความขัดแย้งในผลงานให้เกิดความน่าสนใจ

เนื้อหาภายนอก เป็นเรื่องของรูปลักษณ์ภายนอกของมนุษย์หรือตัวผู้ สรรค์เองที่มีความชอบในสิ่งของเครื่องใช้ที่สวยงาม ชอบสีเส้นของผ้าที่สะอาดตา และมีการ นำสิ่งเหล่านี้มาเป็นต้นแบบในการวาดรูปตนเองที่ชีวิตประจำวัน โดยทั้งนี้ลักษณะของงานและ เจตนาในการแสดงออกของผู้สร้างสรรค์โดยต้องการเน้น ความงามของรูปลักษณ์และเสื้อผ้า สิ่งของและเนื้อหาเป็นส่วนรอง

การเน้นเนื้อหาด้วยเรื่อง คือ การใช้เรื่องที่ตรงกับเนื้อหา และเป็นตัว แสดงเนื้อหาของ งานโดยตรง ผู้สร้างสรรค์ใช้สิ่งของในชีวิตประจำวันของตนเองและครอบครัวเป็น เนื้อหาของงาน จึงนำสิ่งเหล่านั้น และสิ่งที่เป็นสัญลักษณ์มาสร้างให้เกิดความงามขึ้นในผลงาน เป็นความงามที่มีอยู่ในเรื่อง

4. การศึกษาด้านกลวิธี

สีน้ำมัน (อังกฤษ: Oil paint) เป็นสีชนิดที่แห้งช้าที่ประกอบด้วยรงควัตถุที่ผสมกับน้ำมัน ะเหย (drying oil) ที่มักจะเป็นน้ำมันเมล็ดฝ้าย ความชื้นของสีก็อาจจะปรับได้โดยการเติม สารละลายเช่นน้ำมันสน หรือน้ำยาละลายสี (white spirit) และก็อาจจะมีการใส่ น้ำมันเคลือบ (varnish) เพื่อให้มีเงามากขึ้นเมื่อสีแห้ง

การใช้สีน้ำมันใช้กันมาตั้งแต่คริสต์ศตวรรษที่ 13 ในอังกฤษสำหรับการตกแต่งอย่างง่าย ๆ แต่ ก็มีได้มีการใช้อย่างแพร่หลายในการเป็นวัสดุที่ใช้ในการเขียนจิตรกรรมมาจนกระทั่งคริสต์ศตวรรษ ที่ 15

การใช้สีน้ำมันในสมัยใหม่มักจะใช้ในการรักษาเนื้อไม้ในการทาสีบ้านหรือในการทาสีสิ่งที่จะต้องทนกับสภาวะอากาศเช่นเรือหรือสะพาน เพราะคุณสมบัติที่ทนทานและเป็นเงาทำให้เป็นที่นิยมใช้กันทั้งในการตกแต่งภายในและภายนอกทั้งที่ใช้น้ำมันและบนโลหะ เพราะเป็นสีที่แห้งช้าจึงได้มีการใช้ในงานงานเขียนแอนิเมชันบนแก้ว (paint-on-glass animation) การแห้งช้าหรือเร็วก้ขึ้นอยู่กับความหนาของสีที่ทา

ที่มา <https://th.wikipedia.org/wiki>

3. ขั้นตอนและวิธีดำเนินการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะนิพนธ์

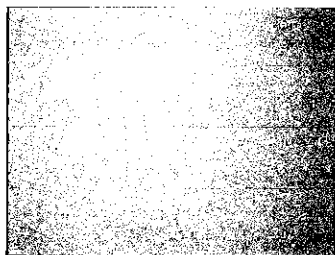
ในการดำเนินการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะนิพนธ์มีการรวบรวมจุดบันทึกข้อมูล และรายละเอียดระหว่างการทำเพื่อใช้อธิบายขั้นตอนและวิธีการดำเนินงาน ดังนี้

1. ส่วนประกอบในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะนิพนธ์
2. วิธีดำเนินการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะนิพนธ์

1. ส่วนประกอบในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะนิพนธ์

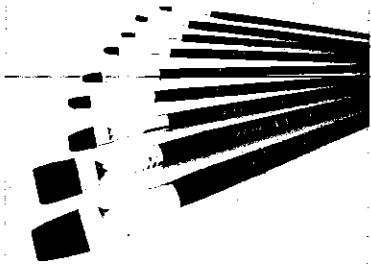
1.1. วัสดุและอุปกรณ์ที่ใช้ในการสร้างสรรค์

ผลงานศิลปะนิพนธ์ชุดนี้เป็นวัสดุและอุปกรณ์ที่ใช้ในการสร้างงานจิตรกรรมสี น้ำมันบนผ้าใบเพราะสีน้ำมันเป็นสีที่บ่งแสง เวลาระบายมักใช้สีขาวผสมให้ได้น้ำหนักอ่อนแก่ ซึ่งวาดภาพสีน้ำมัน จะมีความคงทนมากและกันน้ำเนื่องจากสีน้ำมันแห้งช้า มากจึงต้องใช้เวลาในการสร้างสรรค์นานโดย สามารถวาดภาพสีน้ำมันที่มีขนาดใหญ่ ๆ และสามารถแก้ไขงานได้ด้วยการเขียนทับงานเดิมวัสดุและอุปกรณ์ที่ใช้ในการ สร้างสรรค์จึงประกอบด้วย เฟรมผ้าใบแคนวาส, ภาดรองสี, พู่กัน, ถังใส่น้ำ, ผ้าสำหรับ เช็ดพู่กัน, สีน้ำมัน, ลินซีด, น้ำยาล้างสีน้ำมัน และเกรียงผสมสี

ภาพประกอบที่ 9 เฟรมผ้าใบบนแคนวาส

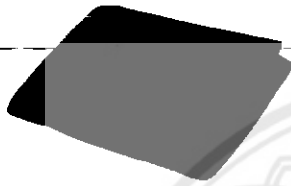
ภาพประกอบที่ 10 ภาดรองสี

ภาพประกอบที่ 11 พู่กัน

ภาพประกอบที่ 12 ถังใส่น้ำ

ภาพประกอบที่ 13 ผ้าสำหรับเช็ดพู่กัน

ภาพประกอบที่ 14 สีน้ำมัน

ภาพประกอบที่ 15 น้ำมันลินสีด (linseedoil)

ภาพประกอบที่ 16 เครื่องมือผสมสี

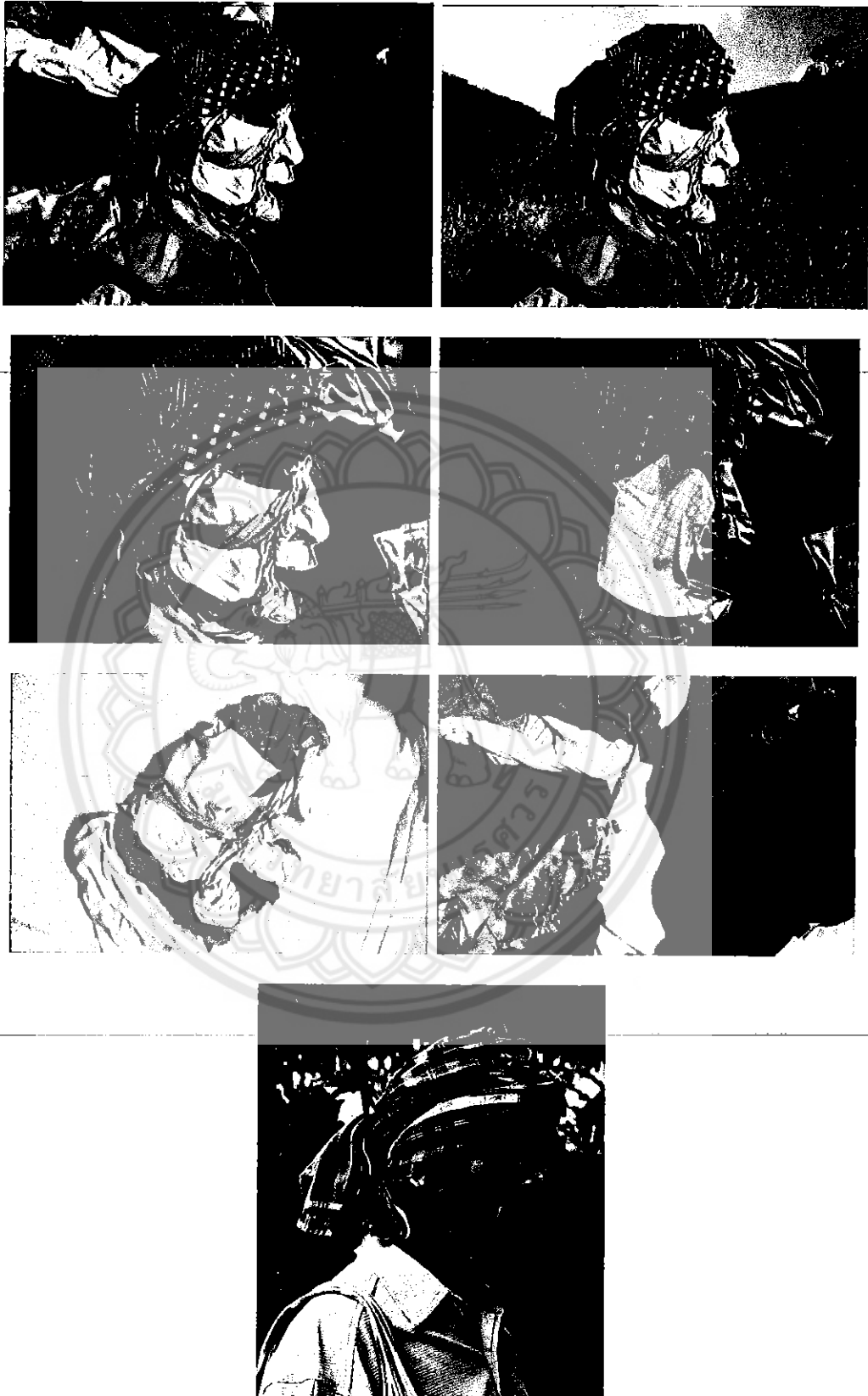
1.2. ข้อมูลภาพถ่าย

1. ข้อมูลภาพถ่ายงานชิ้นที่ (1)

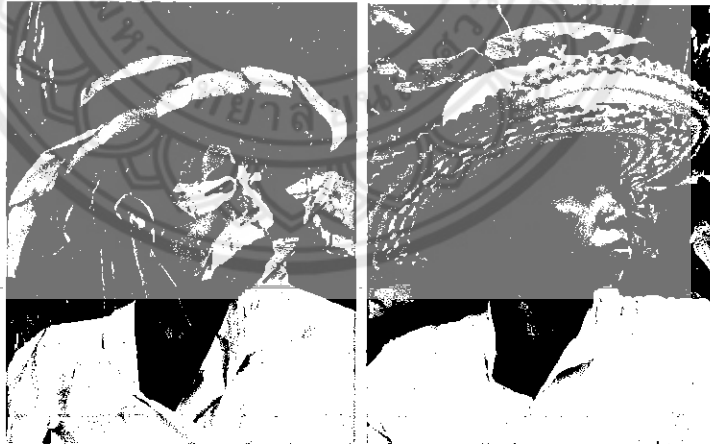
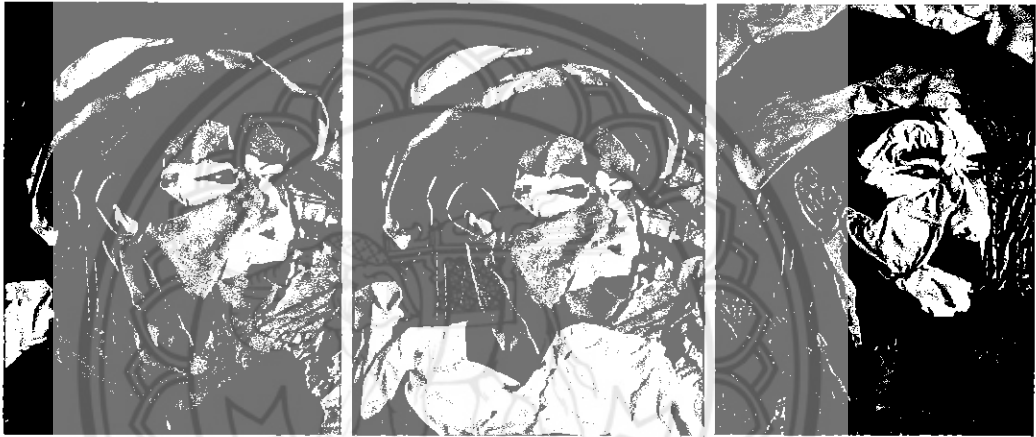
ภาพประกอบที่ 17 ข้อมูลภาพถ่ายในการทำภาพร่างผลงานศิลปนิพนธ์

2. ข้อมูลภาพถ่ายงานชิ้นที่ (2)

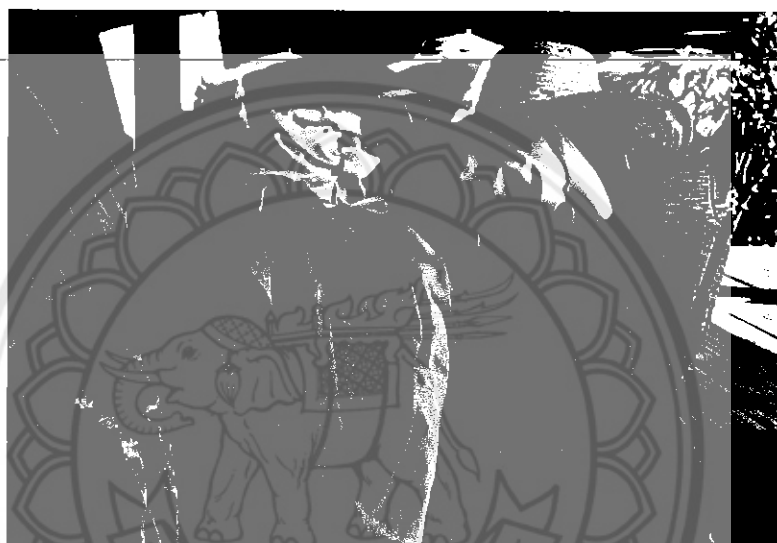
ภาพประกอบที่ 18 จัดแสดงภาพถ่ายในการถ่ายภาพร่วมโครงการเสด็จไปพม่า

3. ข้อมูลภาพถ่ายงานชิ้นที่ (3)

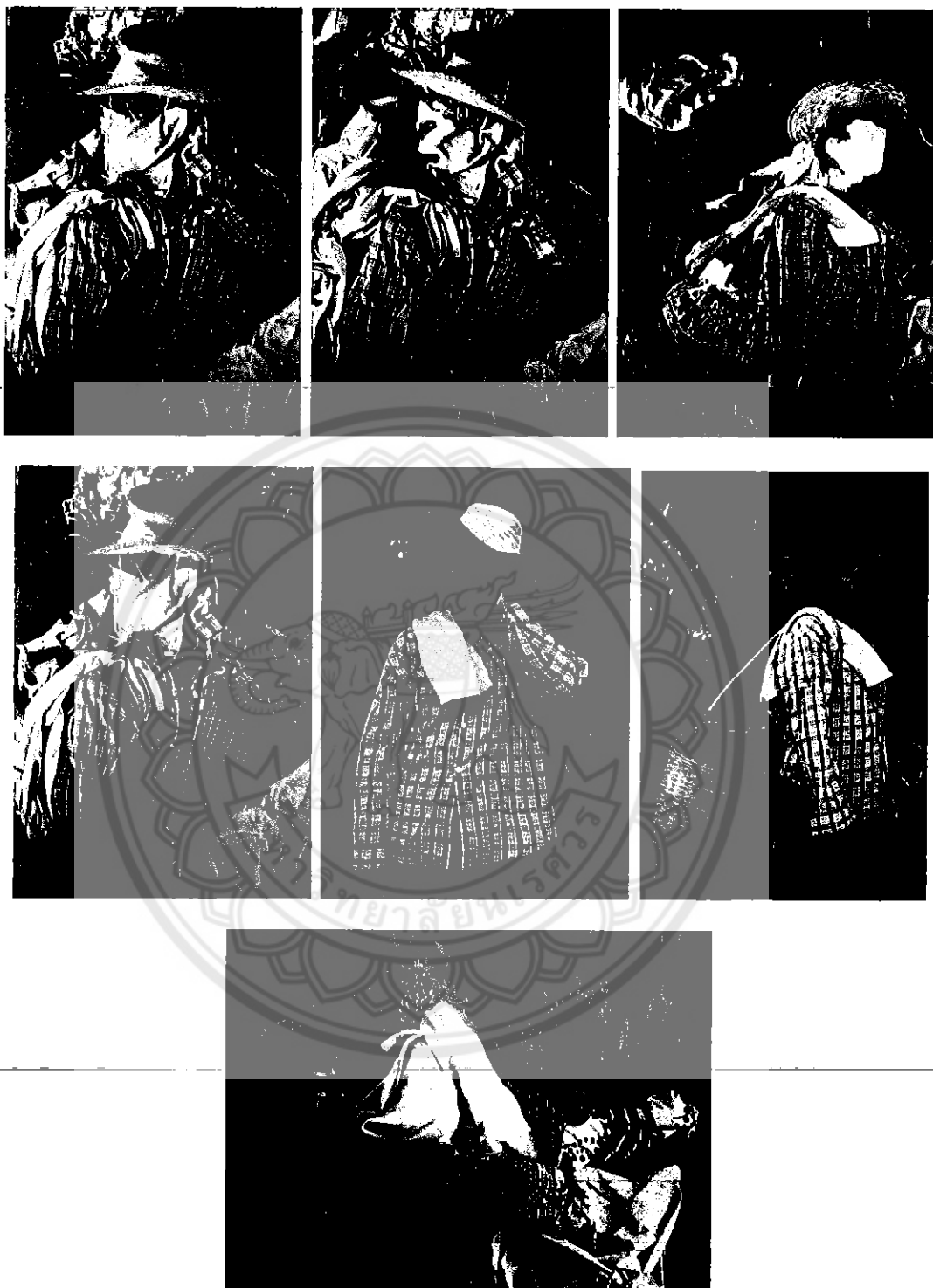
ภาพประกอบที่ 19 ข้อมูลภาพถ่ายในการทำภาพร่างผลงานศิลปนิพนธ์

4. ข้อมูลภาพถ่ายงานชิ้นที่ (4)

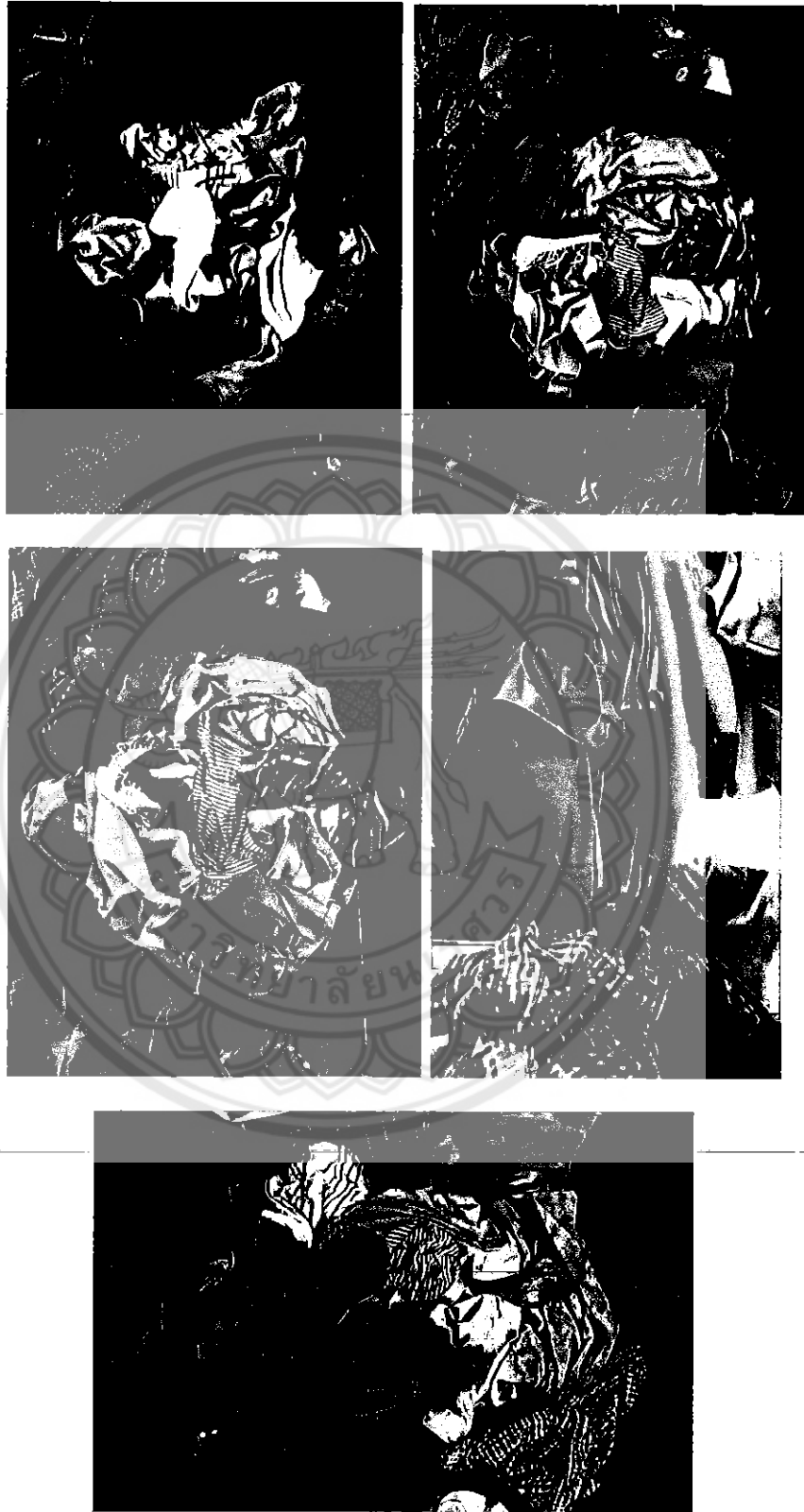
ภาพประกอบที่ 20 ข้อมูลภาพถ่ายในการทำภาพร่างผลงานศิลปนิพนธ์

5. ข้อมูลภาพถ่ายงานชิ้นที่ (5)

ภาพประกอบที่ 21 ข้อมูลภาพถ่ายในการทำภาพร่างผลงานศิลปนิพนธ์

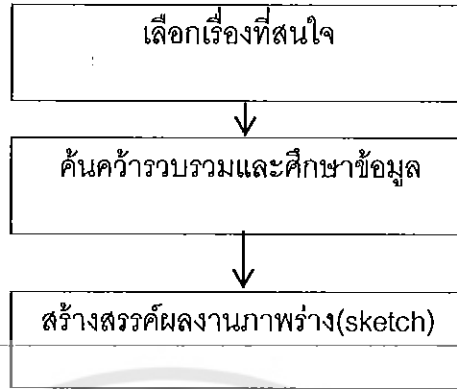
6. ข้อมูลภาพถ่ายงานชิ้นที่ (6)

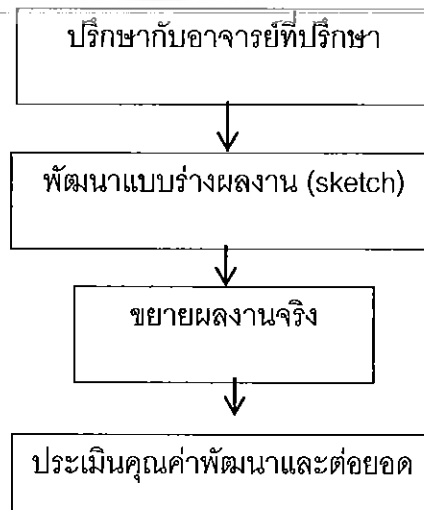
ภาพประกอบที่ 22 ข้อมูลภาพถ่ายในการทำภาพร่างผลงานศิลปนิพนธ์

2.วิธีดำเนินการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะนิพนธ์

2.1 ภาพร่างผลงานชิ้นที่ (1)

ภาพประกอบที่ 23 ภาพร่างผลงานชิ้นที่ 1

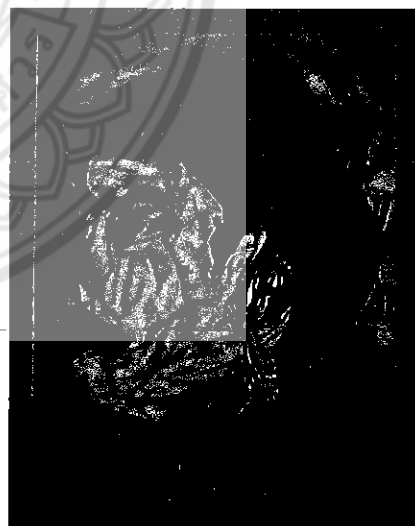
ขั้นตอน การทำภาพร่างผลงานศิลปนิพนธ์แต่ละชิ้น อาศัยการถ่ายภาพแล้วนำมาปรับแก้ไขในโปรแกรม Photoshop เป็นหลักในการสร้างภาพร่าง(sketch)

ภาพประกอบที่ 24 ภายถ่าย

ภาพประกอบที่ 25ปรับใน Photoshop

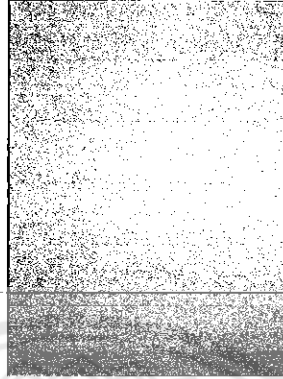
การสร้างสรรค์ผลงานภาพร่าง(sketch) โดยการศึกษาจนเกิดความรู้ความเข้าใจในทักษะการวาด(drawing) เพื่อใช้ในการลงสีและเกิดการจัดองค์ประกอบที่เหมาะสม

ภาพประกอบที่ 26 ภาพที่ปรับแล้ว

ภาพประกอบที่ 27 Drawing ด้วยสี

ขั้นตอน ในการสร้างสรรค์ศิลปะนิพนธ์ สำหรับการขยายภาพร่างเป็นผลงานจริง จำเป็นต้องมีการเตรียมเฟรมผ้าใบเพื่อให้่ายต่อการสร้างสรรค์ จึงจะร่างภาพได้แล้วลงสีและแกะเก็บรายละเอียดใน ลำดับต่อไป

ภาพประกอบที่ 28 ขั้นตอน การเตรียมพื้น เพื่อให้ให้่ง่ายสำหรับในขั้นตอนการลงสี

ภาพประกอบที่ 29 ขั้นตอน การร่างภาพ โดยตีเส้นเป็นตารางร่างด้วยดินสอสีขาวก่อน จากนั้นจึงใช้สีน้ำมันร่างภาพเพื่อให้เห็นน้ำหนักแสงเงา ชัดเจนขึ้น

ภาพประกอบที่ 30 ขั้นตอน การลงสี โดยลงสีในภาพรวมทั้งผลงานเพื่อกำหนดสีที่จะใช้

ภาพประกอบที่ 31 ขั้นตอน การเก็บรายละเอียดในผลงานที่ละส่วนตามภาพร่างผลงาน
(sketch)

ภาพประกอบที่ 32

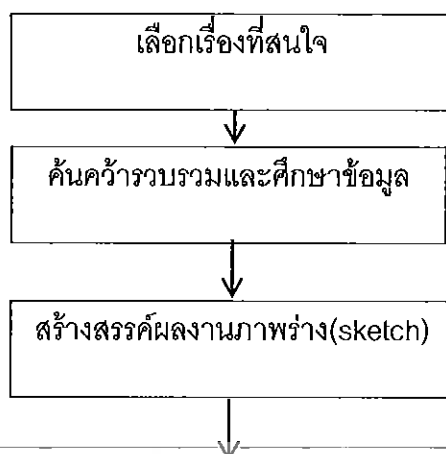
ภาพผลงานที่เสร็จสมบูรณ์ในศิลปะนิพนธ์ชุด รูปลักษณะภายนอกของมนุษย์

ชื่อภาพ รูปลักษณะ ตัวเอง

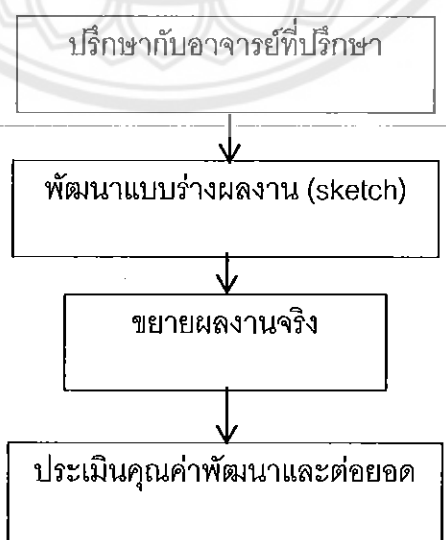
กลวิธี สีน้ำมันบนผ้าใบ

ขนาด 120 x 150 เซนติเมตร

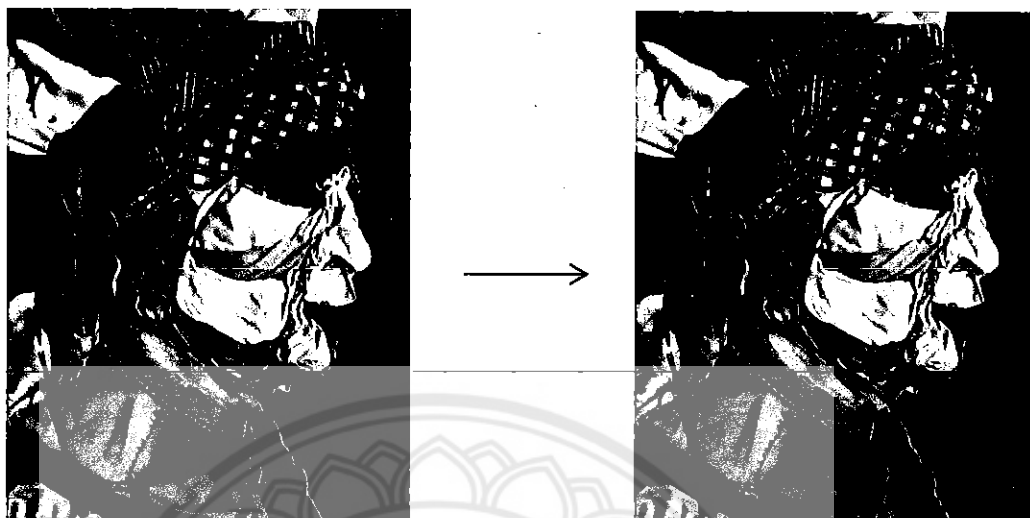
2.2 ภาพร่างผลงานชิ้นที่ (2)

ภาพประกอบที่ 33 ภาพร่างผลงานที่ 2

ขั้นตอน การทำภาพร่างผลงานศิลปนิพนธ์แต่ละชิ้น อาศัยการถ่ายภาพแล้วนำมาปรับแก้ไข
ใน โปรแกรม Photoshop เป็นหลักในการสร้างภาพร่าง(sketch)

ภาพประกอบที่ 34 ภายถ่าย

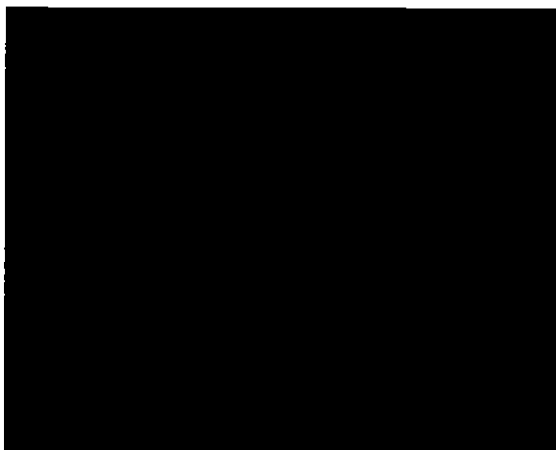
ภาพประกอบที่ 35 ปรับใน Photoshop

การสร้างสรรค์ผลงานภาพร่าง(sketch) โดยการศึกษาจนเกิดความรู้ความเข้าใจในทักษะการ
วาด(drawing) เพื่อให้ในการลงสีและเกิดการจัดองค์ประกอบที่เหมาะสม

ภาพประกอบที่ 36 ภาพที่ปรับแล้ว

ขั้นตอน ในการสร้างสรรค์ศิลปนิพนธ์ สำหรับการขยายภาพร่างเป็นผลงานจริง
จำเป็นต้องมีการเตรียมเฟรมผ้าใบเพื่อให้ง่ายต่อการสร้างสรรค์ จึงจะร่างภาพได้แล้วลงสีและ
เก็บรายละเอียดใน ลำดับต่อไป

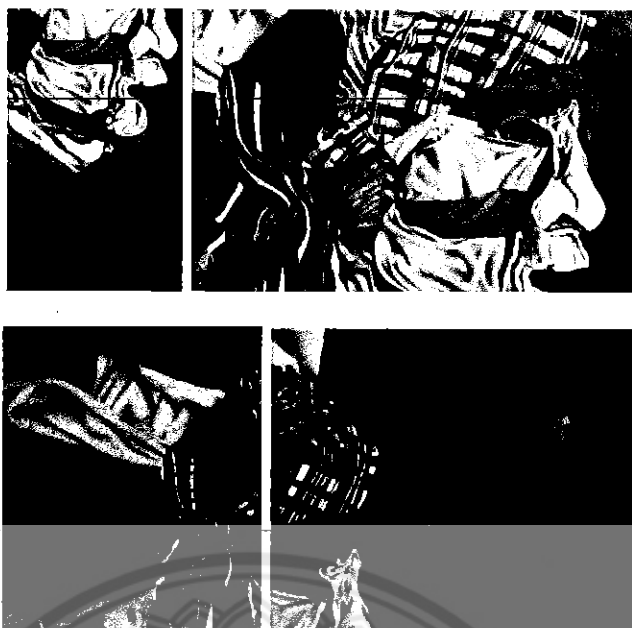
ภาพประกอบที่ 37 ขั้นตอน การเตรียมพื้น เพื่อให้ให้ง่ายสำหรับในขั้นตอนการลงสี

ภาพประกอบที่ 38 ขั้นตอน การร่างภาพ โดยตีเส้นเป็นตารางร่างด้วยดินสอสีขาวก่อน จากนั้น จึงใช้สีน้ำมันร่างภาพเพื่อให้เห็นน้ำหนักแสงเงา ชัดเจนขึ้น

ภาพประกอบที่ 39 ขั้นตอน การลงสี โดยลงสีในภาพรวมทั้งผลงานเพื่อกำหนดสีที่จะใช้

ภาพประกอบที่ 40 ขั้นตอน การเก็บรายละเอียดในผลงานที่ละส่วนตามภาพร่างผลงาน
(sketch)

ภาพประกอบที่ 41

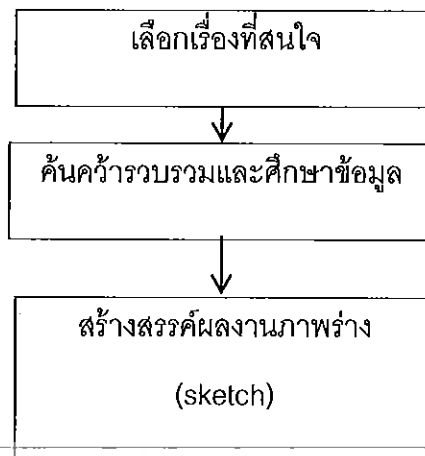
ภาพผลงานที่เสร็จสมบูรณ์ในศิลปะนิพนธ์ชุด รูปลักษณะภายนอกของมนุษย์

ชื่อภาพ รูปลักษณะ ฟอ

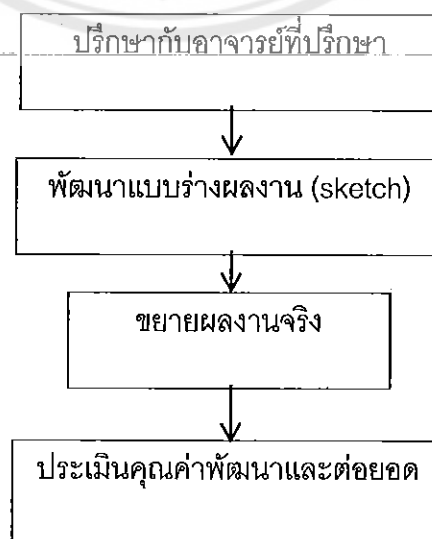
กลวิธี สีนํ้ามันบนผ้าใบ

ขนาด 125 × 165 เซนติเมตร

2.3 ภาพร่างผลงานชิ้นที่ (3)

ภาพประกอบที่ 42 ภาพร่างผลงานที่ 3

ขั้นตอน การทำภาพร่างผลงานศิลปนิพนธ์แต่ละชิ้น อาศัยการถ่ายภาพแล้วนำมาปรับแก้ไขในโปรแกรม Photoshop เป็นหลักในการสร้างภาพร่าง(sketch)

ภาพประกอบที่ 43 ภายถ่าย

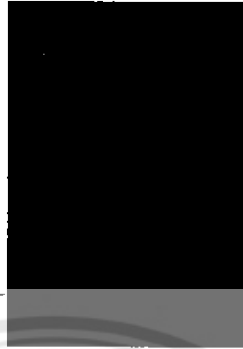
ภาพประกอบที่ 44 ปรับใน Photoshop

การสร้างสรรคผลงานภาพร่าง(sketch) โดยการศึกษาจนเกิดความรู้ความเข้าใจในทักษะการวาด(drawing) เพื่อใช้ในการลงสีและเกิดการจัดองค์ประกอบที่เหมาะสม

ภาพประกอบที่ 45 ภาพที่ปรับแล้ว

ขั้นตอน ในการสร้างสรรค์ศิลปนิพนธ์ สำหรับการขยายภาพร่างเป็นผลงานจริง จำเป็นต้องมีการเตรียมเฟรมผ้าใบเพื่อให้ง่ายต่อการสร้างสรรค์ จึงจะร่างภาพได้แล้วลงสีและและ เก็บรายละเอียดใน ลำดับต่อไป

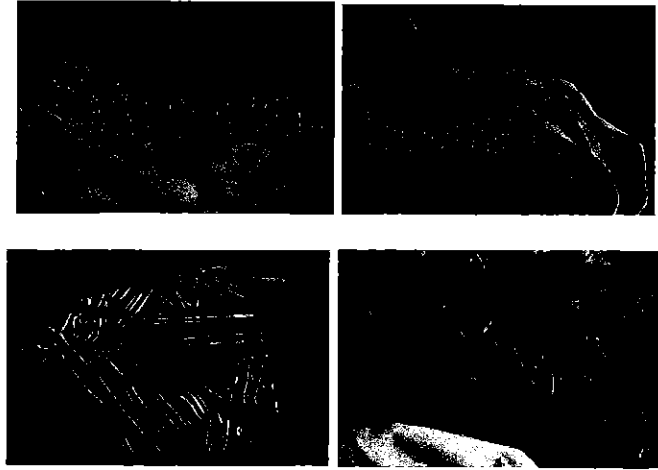
ภาพประกอบที่ 46 ขั้นตอน การเตรียมพื้น เพื่อให้ให้ง่ายสำหรับในขั้นตอนการลงสี

ภาพประกอบที่ 47 ขั้นตอน การร่างภาพ โดยตีเส้นเป็นตารางร่างด้วยดินสอสีขาวก่อน จากนั้น จึงใช้สีน้ำมันร่างภาพเพื่อให้เห็นน้ำหนักแสงเงา ชัดเจนขึ้น

ภาพประกอบที่ 48 ขั้นตอน การลงสี โดยลงสีในภาพรวมทั้งผลงานเพื่อกำหนดสีที่จะใช้

ภาพประกอบที่ 49 ขั้นตอน การเก็บรายละเอียดในผลงานที่ละส่วนตามภาพร่างผลงาน

(sketch)

ภาพประกอบที่ 50

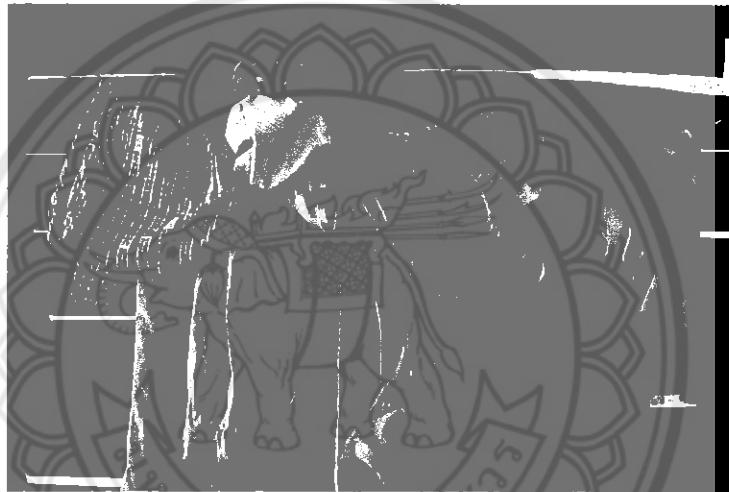
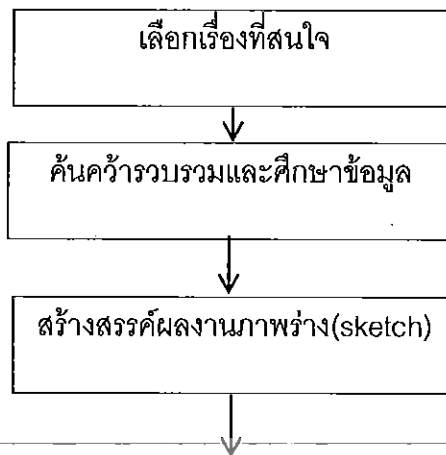
ภาพผลงานที่เสร็จสมบูรณ์ในศิลปนิพนธ์ชุด รูปลักษณะภายนอกของมนุษย์

ชื่อภาพ รูปลักษณะ แม่ 1

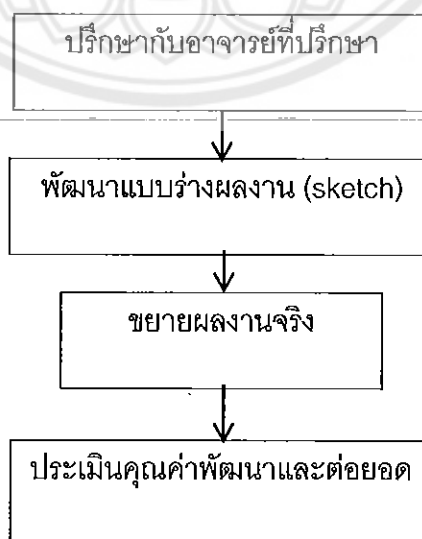
กลวิธี สีน้ำมันบนผ้าใบ

ขนาด 120 × 160 เซนติเมตร

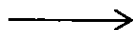
2.4 ภาพร่างผลงานชิ้นที่ (4)

ภาพประกอบที่ 51 ภาพร่างผลงานที่ 4

ขั้นตอนการทำภาพร่างผลงานศิลปนิพนธ์แต่ละชิ้น อาศัยการถ่ายภาพแล้วนำมาปรับแก้ไขในโปรแกรม Photoshop เป็นหลักในการสร้างภาพร่าง(sketch)

ภาพประกอบที่ 52 ภายถ่าย

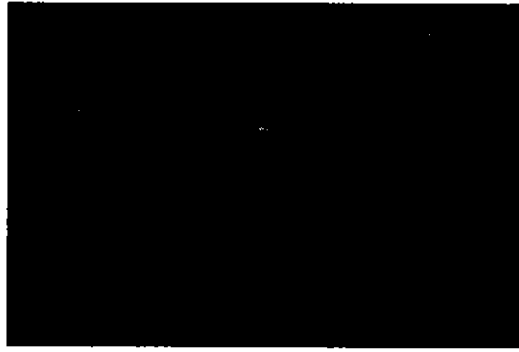
ภาพประกอบที่ 53 ปรับในPhotoshop

การสร้างสรรค์ผลงานภาพร่าง(sketch) โดยการศึกษาจนเกิดความรู้ความเข้าใจในทักษะการวาด(drawing) เพื่อให้ในการลงสีและเกิดการจัดองค์ประกอบที่เหมาะสม

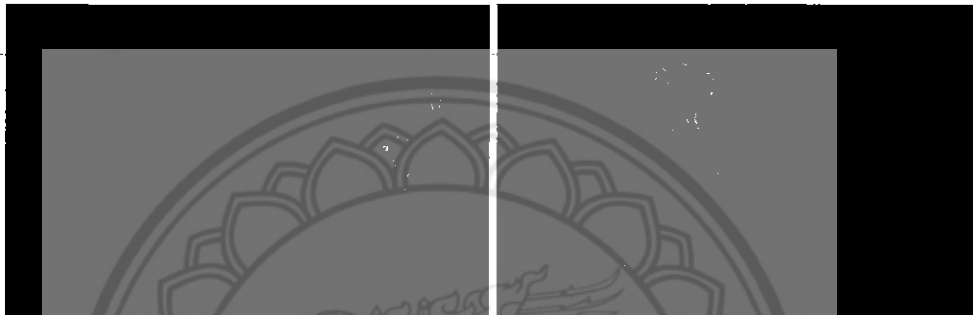

ภาพประกอบที่ 54 ภาพที่ปรับแล้ว และDrawing ด้วยสีไม้

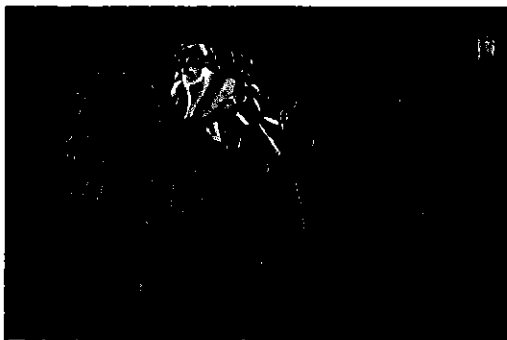
ขั้นตอน ในการสร้างสรรค์ศิลปนิพนธ์ สำหรับการขยายภาพร่างเป็นผลงานจริง จำเป็นต้องมีการเตรียมเฟรมผ้าใบเพื่อให้ง่ายต่อการสร้างสรรค์ จึงจะร่างภาพได้แล้วลงสีและและเก็บรายละเอียดใน ลำดับต่อไป

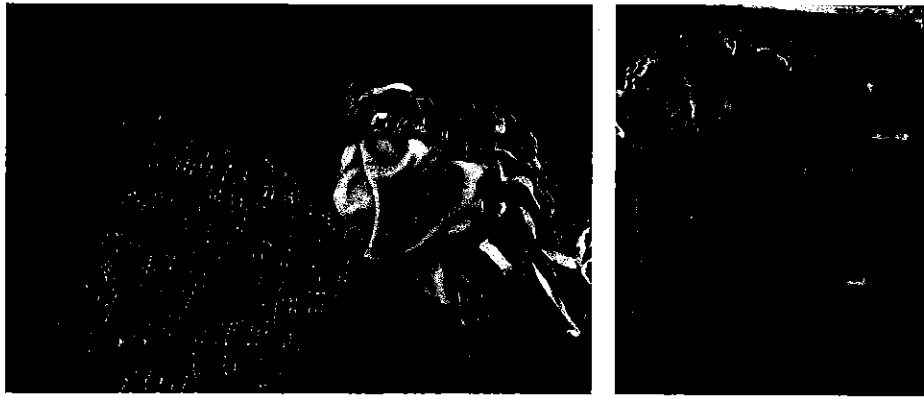
ภาพประกอบที่ 55 ขั้นตอน การเตรียมพื้น เพื่อให้แห้งสำหรับในขั้นตอนการลงสี

ภาพประกอบที่ 56 ขั้นตอน การร่างภาพ โดยตีเส้นเป็นตารางร่างด้วยดินสอสีขาวก่อน จากนั้นจึงใช้สีน้ำมันร่างภาพเพื่อให้เห็นน้ำหนักแสงเงาชัดเจนขึ้น

ภาพประกอบที่ 57 ขั้นตอน การลงสี โดยลงสีในภาพรวมทั้งผลงานเพื่อกำหนดสีที่จะใช้

ภาพประกอบที่ 58 ขั้นตอน การเก็บรายละเอียดในผลงานที่ละส่วนตามภาพร่างผลงาน

(sketch)

ภาพประกอบที่ 59

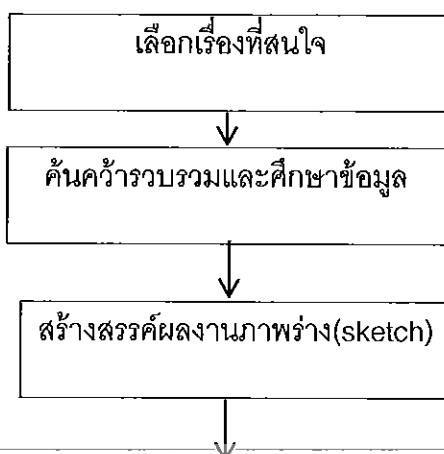
ภาพผลงานที่เสร็จสมบูรณ์ในศิลปนิพนธ์ชุด รูปลักษณะภายนอกของมนุษย์

ชื่อภาพ รูปลักษณะ พ่อกับแม่

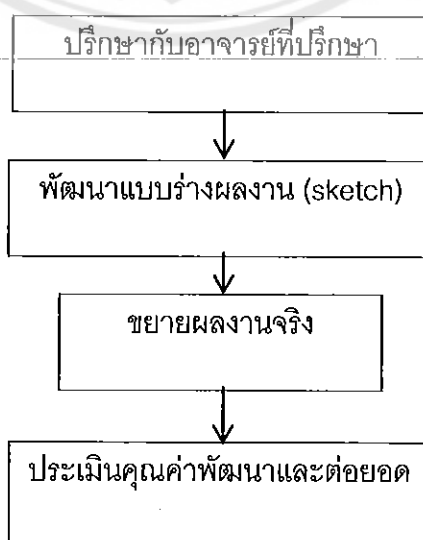
กลวิธี สีน้ำมันบนผ้าใบ

ขนาด 120 × 180 เซนติเมตร

2.5 ภาพร่างผลงานชิ้นที่ (5)

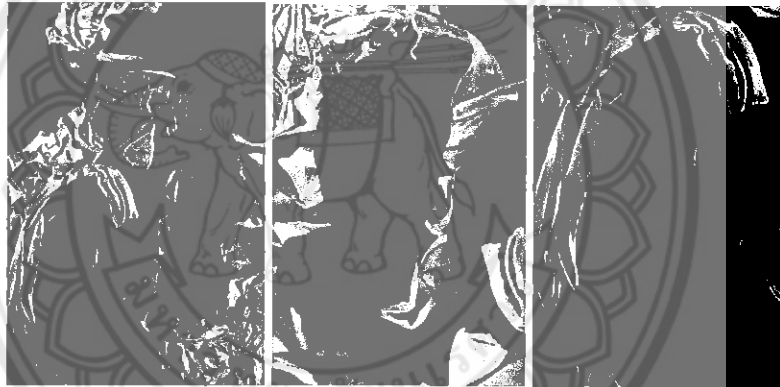
ภาพประกอบที่ 60 ภาพร่างผลงานที่ 5

ขั้นตอน ในการสร้างสรรค์ศิลปนิพนธ์ สำหรับการขยายภาพร่างเป็นผลงานจริง จำเป็นต้องมีการเตรียมเฟรมผ้าใบเพื่อให้ง่ายต่อการสร้างสรรค์ จึงจะร่างภาพได้แล้วลงสีและแกะใบรายละเอียดใน ลำดับต่อไป

ภาพประกอบที่ 64 ขั้นตอน การเตรียมพื้น เพื่อให้ให้ง่ายสำหรับในขั้นตอนการลงสี

ภาพประกอบที่ 65 ขั้นตอน การร่างภาพ โดยตีเส้นเป็นตารางร่างด้วยดินสอสีขาวก่อน จากนั้นจึงใช้สีน้ำมันร่างภาพเพื่อให้เห็นน้ำหนักแสงเงา ชัดเจนขึ้น

ภาพประกอบที่ 66 ขั้นตอน การลงสี โดยลงสีในภาพรวมทั้งผลงานเพื่อกำหนดสีที่จะใช้

ภาพประกอบที่ 67 ขั้นตอน การเก็บรายละเอียดในผลงานที่ละส่วนตามภาพร่างผลงาน
(sketch)

ภาพประกอบที่ 68

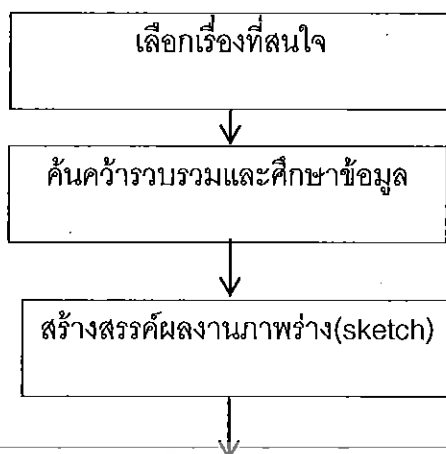
ภาพผลงานที่เสร็จสมบูรณ์ในศิลปนิพนธ์ชุด รูปลักษณะภายนอกของมนุษย์

ชื่อภาพ รูปลักษณะ แม่ 2

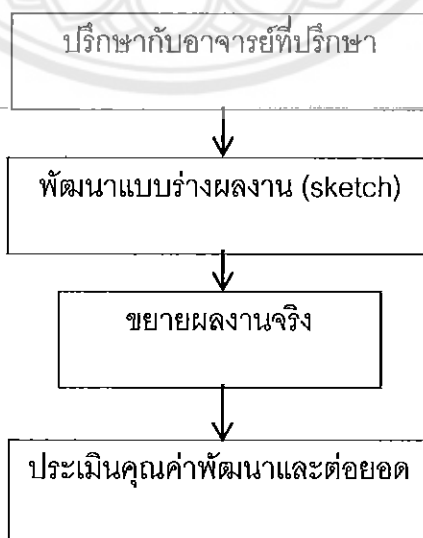
กลวิธี สีน้ำมันบนผ้าใบ

ขนาด 130 × 170 เซนติเมตร

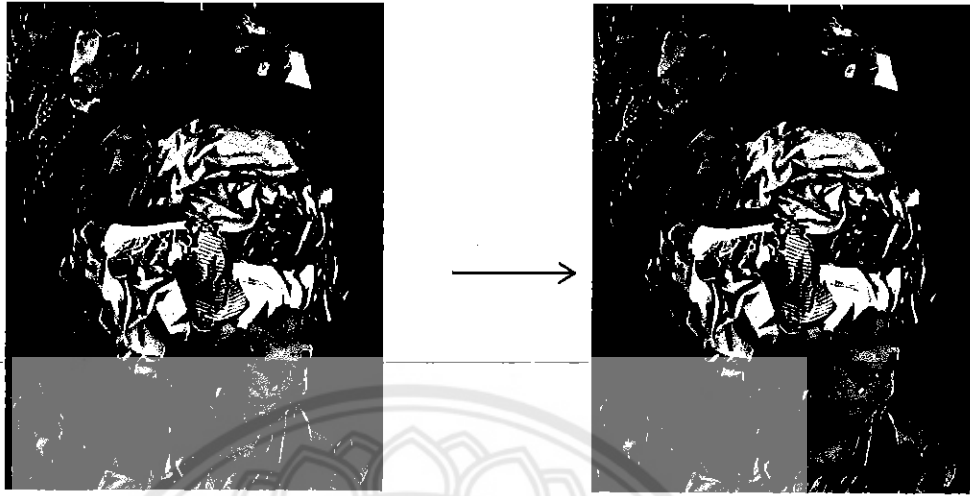
2.6 ภาพร่างผลงานชิ้นที่ (6)

ภาพประกอบที่ 69 ภาพร่างผลงานที่ 6

ขั้นตอน การทำภาพร่างผลงานศิลปนิพนธ์แต่ละชิ้น อาศัยการถ่ายภาพแล้วนำมาปรับแก้ไขใน โปรแกรม Photoshop เป็นหลักในการสร้างภาพร่าง(sketch)

ภาพประกอบที่ 70 ภายถ่าย

ภาพประกอบที่ 71 ปรับในPhotoshop

การสร้างสรรคผลงานภาพร่าง(sketch) โดยการศึกษาค้นคว้าความรู้ความเข้าใจในทักษะการวาด(drawing) เพื่อใช้ในการลงสีและเกิดการจัดองค์ประกอบที่เหมาะสม

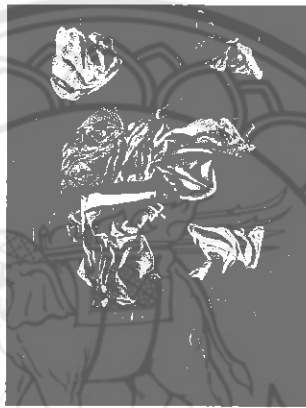

ภาพประกอบที่ 72 ภาพที่ปรับแล้ว

ขั้นตอนในการสร้างสรรค์ศิลปนิพนธ์ สำหรับการขยายภาพร่างเป็นผลงานจริง จำเป็นต้องมีการเตรียมเฟรมผ้าใบเพื่อให้ง่ายต่อการสร้างสรรค์ จึงจะร่างภาพได้แล้วลงสีและและเก็บรายละเอียดใน ลำดับต่อไป

ภาพประกอบที่ 73 ขั้นตอน การเตรียมพื้น เพื่อให้ให้ง่ายสำหรับในขั้นตอนการลงสี

ภาพประกอบที่ 74 ขั้นตอน การร่างภาพ โดยตีเส้นเป็นตารางร่างด้วยดินสอสีขาวก่อน จากนั้น จึงใช้น้ำมันร่างภาพเพื่อให้เห็นน้ำหนักแสงเงา ชัดเจนขึ้น

ภาพประกอบที่ 75 ขั้นตอน การลงสี โดยลงสีในภาพรวมทั้งผลงานเพื่อกำหนดสีที่จะใช้

ภาพประกอบที่ 76 ขั้นตอน การเก็บรายละเอียดในผลงานที่ละส่วนตามภาพร่างผลงาน
(sketch)

ภาพประกอบที่ 77

ภาพผลงานที่เสร็จสมบูรณ์ในศิลปะนิพนธ์ชุด รูปลักษณะภายนอกของมนุษย์

ชื่อภาพ รูปลักษณะ ครอบครัว

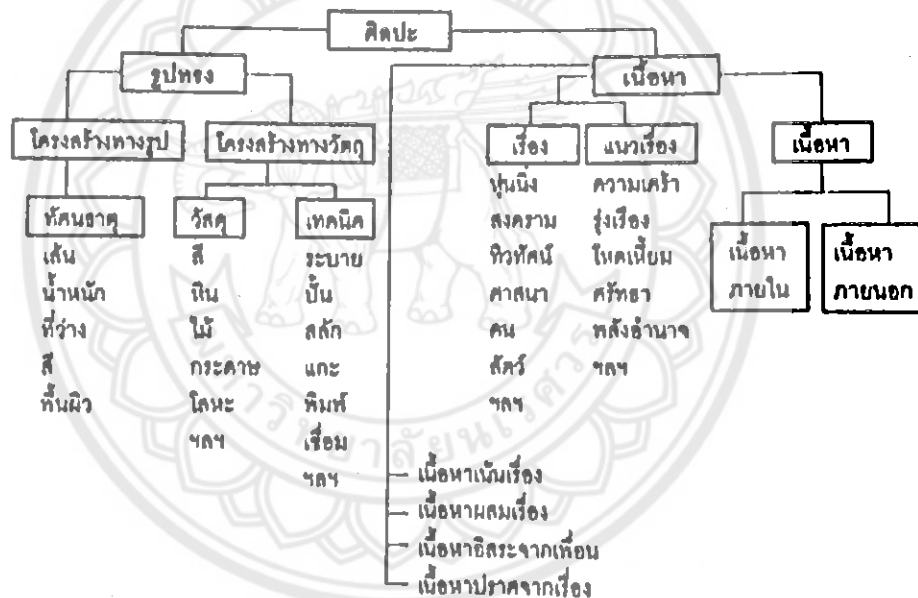
กลวิธี สีอะครีลิกและสีน้ำมันบนผ้าใบ

ขนาด 140 × 180 เซนติเมตร

บทที่ 4

การรายงานผลและการวิเคราะห์คุณค่าศิลปะผลงานศิลปนิพนธ์

การสร้างสรรค์ผลงานศิลปนิพนธ์ชุด รูปลักษณะภายนอกของมนุษย์นี้ ต้องมีการวิเคราะห์คุณค่าศิลปะในการสร้างผลงาน เพื่ออธิบายผลการดำเนินงานและรายงานผล จะทำให้เกิดความเข้าใจในแนวคิดและขั้นตอนกระบวนการทำงานทางกลวิธีของผู้สร้างสรรคอย่างเป็นระบบ มีแบบแผนในการดำเนินงาน มีประสิทธิภาพและเข้าใจความหมายที่เป็นสัญลักษณ์เฉพาะในผลงาน อันเป็นสิ่งสร้างขึ้นจากองค์ความรู้ของผู้สร้างสรรค และถ่ายทอดออกมาเป็นผลงานทางศิลปะ ที่มีคุณค่าทางสุนทรียภาพ มีประโยชน์ในการศึกษาเรียนรู้

ในการวิเคราะห์งานสร้างสรรค์นี้ ผู้สร้างสรรคได้มีการกำหนดแนวทางที่เป็นหลักการวิเคราะห์ ขั้นตอนที่สุดคล้องต่อเนื่องกันโดยกำหนดเป็นขั้นตอนการวิเคราะห์ได้ดังนี้

ในการวิเคราะห์องค์ประกอบของศิลปะในศิลปนิพนธ์ชุดนี้ เป็นการพิจารณาแยกแยะศึกษา องค์ประกอบโดยรวมของงานศิลปะออกเป็นส่วนๆ ที่ละเอียดถี่ถ้วน ทั้งในด้านทัศนธาตุ องค์ประกอบ

ศิลปะและความสัมพันธ์ต่างๆ ในด้านกลวิธีการแสดงออก เพื่อนำข้อมูลที่ได้มาประเมินผลงานศิลปะว่ามีคุณค่า อย่างไรทางด้านความงาม ทางด้านเนื้อหาสาระ และทางด้านอารมณ์ความรู้สึก การวิเคราะห์คุณค่าศิลปะผลงานศิลปะนิพนธ์

ภาพประกอบที่ 78

ภาพผลงานศิลปะนิพนธ์ชุด รูปลักษณะภายนอกของมนุษย์

ชื่อภาพ รูปลักษณะ ตัวเอง

กลวิธี สีน้ำมันบนผ้าใบ ขนาด 120 × 150 เซนติเมตร

1.การวิเคราะห์องค์ประกอบของศิลปะ

1.1. การวิเคราะห์รูปทรง (Form)

1.1.1. โครงสร้างทางรูป

สีที่ปรากฏในงานผู้สร้างสรรค์ใช้สีทั้งวรรณะเย็นส่วนใหญ่ใช้ประมาณ 85% และมีสีวรรณะร้อนประมาณ 25 % โดยสีที่ใช้มี หลากหลาย เช่น สีส้ม สีเหลือง สีเขียว สีนํ้าเงิน สีม่วง สีเขียวนํ้าเงิน สีม่วงนํ้าเงิน สีส้มเหลือง สีฟ้า สีเทาขาว ฯลฯ เพื่อให้สะดุดตา เกิดความ น่าสนใจงานศิลปะอันเป็นทัศนธาตุสำคัญอย่างหนึ่งที่มีอิทธิพลต่อความรู้สึก

ภาพประกอบที่ 79

สีเขียว ใช้เป็นสีที่ช่วยผ่อนคลายความเครียดได้ ให้ความรู้สึก สงบ ร่มรื่น ความสุขุม การผ่อนคลาย เป็นสีที่ช่วยประสานระหว่างสีเหลืองกับสีน้ำเงิน ให้ไม่ตัดกันจนเกินไป

สีฟ้า ให้ความรู้สึกสงบ สุขุม สุขภาพ ละเอียด สง่างาม สูงศักดิ์สามารถลดความตึงเครียด และ ช่วยให้มีสมาธิ ผู้สร้างสรรค์ใช้สีฟ้าเพื่อให้เกิด ความขัดแย้งและเป็นจุดเด่นในผลงาน

สีม่วง ให้ความรู้สึก มีเสน่ห์ น่าติดตาม เร้นลับ ซ่อนเร้น มีอำนาจ มีพลังแฝงอยู่ ความรัก ความสงบ ความสูงศักดิ์ เป็นสีที่ปลอดภัย และช่วยลดความเครียด เป็นสีที่ผู้ สร้างสรรค์ สร้างใช้แทรกสีและขัดแย้งกับสีเหลืองในผลงาน

สีนํ้าตาล ให้ความรู้สึกอบอุ่น ได้พักผ่อน แต่ควรใช้ร่วมกับสีส้ม เหลือง หรือสีทอง เพราะถ้าใช้สีนํ้าตาลเพียงสีเดียว อาจทำให้เกิดความรู้สึกหดหู่ได้

สีเทา เป็นผู้สร้างสรรค์นำมาสร้างให้ความรู้สึก สงบ ความเงียบ สุขภาพ สุขุม ถ่อม

ตน

สีขาว ให้ความรู้สึก บริสุทธิ์ สะอาด สดใส เบาบาง อ่อนโยน เปิดเผย การเกิด ความรัก ความหวัง ความจริง ความเมตตา ความศรัทธา ความดีงาม

สีเหลือง เป็นสีแห่งความเบิกบาน ไร้อารมณ์ และเรียกร้องความสนใจ ให้ความรู้สึกแจ่มใส ความร่าเริง ความสนุกสนาน การแผ่กระจาย อำนาจบารมี รู้สึกมี ชีวิตชีวาขึ้น ผู้สร้างสรรค์ใช้สีเหลืองเพื่อให้เกิดความขัดแย้งด้วยสีในผลงาน

สีส้ม ให้ความรู้สึก ร้อน ความอบอุ่น ความสดใส มีชีวิตชีวา วัยรุ่น ความคึกคะนอง การปลดปล่อย ความเปรี้ยว การระวัง เป็นสีที่เร้าความรู้สึก

สีแดง เป็นสีที่สร้างความตื่นเต้น และกระตุ้นสมอง สีแดงปานกลางแสดงถึงความมีสุขภาพดี ความมีชีวิต ความรัก ความสำคัญ สร้างความรู้สึกรุนแรง ให้ความรู้สึกร้อน กระตุ้น ทำท่าย เคลื่อนไหว ตื่นเต้น เร้าใจ มีพลัง เป็นสีวรรณะร้อนที่ผู้สร้างสรรค์นำมาแทรกในบางส่วนของผลงานให้ขัดแย้งกับสีตรงข้ามกัน

สีวรรณะของสีร้อนเย็น

ภาพประกอบที่ 80

สีวรรณะร้อน หมายถึง ชุดสีที่ประกอบด้วย สีส้มเหลือง สีส้ม สีส้มแดง สีแดง และสีม่วงแดง สีวรรณะร้อนให้ความรู้สึกตื่นตา มีพลัง อบอุ่น สนุกสนาน และดึงดูดความสนใจได้ดี โครงสีร้อนนี้สภาพโดยรวมจะมีความกลมกลืนของสีมากควรมีสีเย็นมาประกอบบ้างทำให้ภาพมีความน่าสนใจมากขึ้น

ภาพประกอบที่ 82

สีวรรณะเย็น หมายถึง ชุดสีที่ประกอบด้วยสีเขียวเหลือง สีเขียว สีเขียวน้ำเงิน สีนํ้าเงิน และสีม่วงน้ำเงิน โครงสีเย็นให้ความรู้สึกสุขภาพ สงบ ลึกลับ เยือกเย็น ในทางจิตวิทยาสีเย็นมีความสัมพันธ์กับความรู้สึกหดหู่ เศร้า โครงสีเย็นควรมีสีร้อนแทรกบ้างจะทำให้ผลงานดูน่าสนใจมากขึ้น โครงสีเย็นควรมีสีร้อนแทรกบ้างจะทำให้ผลงานดูน่าสนใจมากขึ้น และมีการใช้สีแบบเอกรงค์ในบางส่วน ของภาพโดยใช้สีเย็นพื้นเพียงสีเขียว แล้วลดค่านํ้าหนักอ่อนแก่ ในระยะ ต่างๆ

เส้น ผู้สร้างสรรค์ได้นำเส้นมานำเสนอผ่านรูปทรงเพื่อสร้างความขัดแย้ง และความ
ประสานกลมกลืนให้เกิดขึ้นในผลงานประกอบด้วย

ภาพประกอบที่ 81

เส้นแนวตั้งหรือตั้ง ให้ความรู้สึก ทางความสูง สง่า มั่นคง แข็งแรง หนักแน่น เป็น
สัญลักษณ์ของความ ซื่อตรง

ภาพประกอบที่ 82

เส้นนอน ให้ความรู้สึกทางความ กว้าง สงบ ราบเรียบ ผ่อนคลาย

ภาพประกอบที่ 83

เส้นเฉียงหรือเส้นทแยงมุม ให้ความรู้สึก เคลื่อนไหว รวดเร็ว ไม่ มั่นคง

ภาพประกอบที่ 84

เส้นหยัก ให้ความรู้สึก เคลื่อนไหว ไม่ราบ เรียบ อันตราย มีความ ชัดแย้ง

ภาพประกอบที่ 85

เส้นโค้ง ให้ความรู้สึก มีการเคลื่อนไหว สบาย เปลี่ยนแปลงได้ เส้นไหลสร้างความกลมกลืน
ในการเปลี่ยนทิศทาง โดยเส้นต่างๆจะแทรกผสาน กลมกลืนไปกับรูปร่างรูปทรง

ภาพประกอบที่ 86

ค่าน้ำหนักของแสงและเงาที่เกิดบนวัตถุ

1. บริเวณแสงสว่างจัด (Hi-light) เป็นบริเวณที่อยู่ใกล้แหล่งกำเนิดแสงมากที่สุดจะมีความสว่างมากที่สุดในผ้าที่มีผิวมันวาวและสีสดจะสะท้อนแหล่งกำเนิดแสงออกมาให้เห็นได้ชัด
2. บริเวณแสงสว่าง (Light) เป็นบริเวณที่ได้รับแสงสว่าง ร่องลงมาจากบริเวณแสงสว่าง จัด เนื่องจากอยู่ห่างจากแหล่งกำเนิดแสงออกมา และเริ่มมีค่าน้ำหนักอ่อน ๆ
3. บริเวณเงา (Shade) เป็นบริเวณที่ไม่ได้รับแสงสว่าง หรือเป็นบริเวณที่ถูกบดบังจาก แสงสว่าง ซึ่งจะมีค่าน้ำหนักเข้มมากขึ้นกว่าบริเวณแสงสว่าง
4. บริเวณเงาเข้มจัด (Hi-Shade) เป็นบริเวณที่อยู่ห่างจากแหล่งกำเนิดแสงมากที่สุด หรือเป็นบริเวณที่ถูกบดบังมาก ๆ หลาย ๆ ชั้น จะมีค่าน้ำหนักที่เข้มมากไปจนถึงเข้มที่สุด
5. บริเวณเงาตกทอด เป็นบริเวณของพื้นหลังที่เงาของวัตถุทาบลงไป เป็นบริเวณเงาที่อยู่ภายนอกวัตถุ และจะมีความเข้มของค่าน้ำหนักขึ้นอยู่กับ ความเข้มของเงา น้ำหนักของพื้น หลัง ทิศทางและระยะของเงา

ค่าน้ำหนักแสงเงา ผู้สร้างสรรค์นำ ความอ่อน กลาง แก่ของน้ำหนัก มาสร้างมิติให้เกิดความรู้สึก สูง ต่ำ หนา บาง แก่ วัตถุในภาพ และใช้สร้างมิติแห่งความรู้สึกด้านระยะใกล้ ไกลของวัตถุในภาพให้เกิดความแตกต่าง ระหว่างรูปและพื้น หรือรูปทรงกับที่ว่าง มี ความรู้สึกเคลื่อนไหว ด้วยแสงเงา ทำให้เกิด ความกลมกลืนประสานกันของภาพ

พื้นผิว ผู้สร้างสรรค์ใช้การระบายสีด้วยลักษณะดวงตา ที่ทำให้เกิดพื้นผิวของสิ่งต่างๆ เช่น ผ้า พื้นผิววัตถุที่มีความมัน วาวของผ้าและด้าย ให้มีความแตกต่างอย่างชัดเจน เพื่อสร้างความขัดแย้งให้เกิดขึ้นในงาน ศิลปนิพนธ์ โดยอาศัยการเลียนแบบจากภาพถ่ายวัตถุจริง

ภาพประกอบที่ 87 ภาพแสดงความแตกต่างของพื้นผิวในลักษณะดวงตา

1.1.2. โครงสร้างทางวัตถุ เป็นการสร้างผลงานทางทัศนศิลป์ประเภท จิตรกรรมในลักษณะที่เหมือนจริงตามธรรมชาติ (Realistic) บนระนาบ 2 มิติ แบบวงตา 3 มิติ ในลักษณะแบบรูปธรรม ที่ใช้สีน้ำมันในการระบายลงบน ผ้าใบ ซึ่งแสดงรายละเอียดทั้งทางด้านรูปทรงและด้าน เนื้อหาในการสร้างสรรค์ผลงานภาพนี้

ภาพประกอบที่ 88

1.2. การวิเคราะห์เนื้อหา (Content)

1.2.1. เรื่อง รูปลักษณะภายนอกของมนุษย์

1.2.2. แนวเรื่อง การนำเสนอเกี่ยวกับเรื่องราวของรูปลักษณะภายนอกของมนุษย์ที่สวมงามผ่านเสื้อผ้าสิ่งของในชีวิตประจำวันเป็นสิ่งของที่ไม่มีชีวิต จากวัตถุเสื้อผ้าและสิ่งของต่างๆ ที่ข้าพเจ้าหรืออีกหลายคนใช้ในชีวิตประจำวัน ล้วนแล้วแต่มีที่มาเรื่องราวต่างกันออกไปและเป็นสิ่งที่มนุษย์สร้างขึ้น เช่น เสื้อผ้า กระเป๋า รองเท้า เป็นต้น ซึ่งสิ่งของเหล่านี้ได้มีการเข้ามาพัวพันในชีวิตมนุษย์มายาวนานมาก ข้าวของเครื่องใช้ที่เราใช้อยู่ในชีวิตประจำวันทุกวันนี้ กำเนิดหรือแรกเริ่มเดิมทีมาจากไหนเมื่อไร นั้นไม่ปรากฏชัดเจน แต่ข้าวของทุกชนิดย่อมมีที่มาเสมอ

1.2.3. เนื้อหาภายนอก เป็นเรื่องของรูปลักษณะภายนอกของมนุษย์กับความชอบในสิ่งของเครื่องใช้ที่สวมงาม ชอบสีสันของผ้าที่สะดุดตา และมีการนำสิ่งเหล่านี้มาเป็นต้นแบบการวาดรูปตนเองและคนรอบข้างในชีวิตประจำวัน

1.2.4. เนื้อหาภายใน เป็นการแสดงถึงเนื้อหาทางพุทธิปัญญา (Intellectual Content) มี คุณลักษณะทางรูปแบบ แสดงองค์ประกอบของศิลปะ ว่าเป็นการประกอบกันของ รูปทรงอย่าง มีความคิดขั้นตอนที่ มีระบบระเบียบ มีการวางแผน เกิดความประสาน กลมกลืนของทัศนธาตุ รูปทรงมีสัดส่วนลงตัว ให้ความรู้สึกสง่างาม ดึงดูด มีคุณค่าทาง รูปธรรมที่มีพร้อมทั้งความงามทาง รูปทรง องค์ประกอบ และกลวิธีที่สมบูรณ์ รวมทั้ง คุณค่าทางความเป็นจริงและคุณค่าทางศิลปะ

ในผลงานภาพนี้มีเนื้อหาที่เกิดจากการประสานกันอย่างมีเอกภาพของทัศน ธาตุในรูปทรงเป็น เนื้อหาของรูปทรงโดยตรง ที่ให้อารมณ์สุนทรีย์ภาพ เป็นอารมณ์ทาง ศิลปะที่บริสุทธิ์ เป็นลักษณะ จิตวิสัย เป็นพลัง ให้ความรู้สึกส่วนตัว เป็นการแสดงเรื่องราวออกผ่านรูปลักษณะของมนุษย์

ภาพประกอบที่ 89

ความเป็นเอกภาพ(Unity) เป็นเรื่องราวในชีวิตประจำวันของผู้สร้างสรรค์เองและ ครอบครัวยุคนรอบข้างที่ความเป็นอันหนึ่ง อันเดียวกัน ทั้งรูปแบบและเนื้อหา

ความขัดแย้ง(Contrast) ผู้สร้างสรรค์ใช้ วรรณะสีร้อนและวรรณะสีเย็นในการสร้าง ความ ขัดแย้งในผลงานให้เกิดความน่าสนใจ

จุดเด่น(Dominance) ผู้สร้างสรรค์ใช้ ภาพตัวเองเป็นจุดเด่นในงาน และ สร้างจุดรองโดย ใช้ขนาดวัตถุของผ้าหลายชนิดขนาดต่างๆ มา ผลักกระยะให้มีความใกล้เคียงและสมดุลกัน

ความกลมกลืน(Harmony) ผู้สร้างสรรค์สร้างกลมกลืนโดย ใช้ค่าน้ำหนักแสงเงา และวาดสิ่งที่ เป็นสัญลักษณ์ที่แสดงถึงรูปลักษณะให้มี ความสอดคล้องกับเรื่องราว

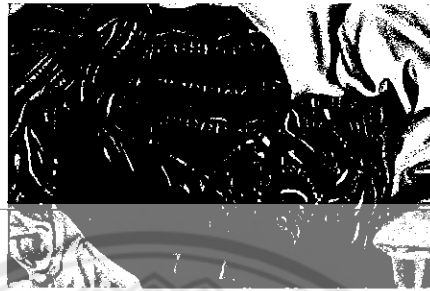
ความสมดุล(Balance) เป็นความสมดุลแบบ สองข้างไม่เท่ากัน(Asymmetrical Balance) คือ การจัดองค์ประกอบของศิลปะทั้งสองข้าง แกนสมมติมีขนาดสัดส่วนไม่เหมือนกัน ไม่ เท่ากัน แต่สมดุลกันในความรู้สึกและผลงานภาพนี้ มีเนื้อหาศิลปะเป็นภาษาแห่งความงาม เป็นศิลปะที่มี จุดมุ่งหมายในการสร้างสรรค์ผลงานที่มี "ความงาม" หรือสุนทรียภาพทางรูปทรง เป็นหลักการสำคัญ "แก่นแท้" ของศิลปะก็คือ "ความงาม"อันมาจากการเลียนแบบ ธรรมชาติโดย ที่ผู้สร้างสรรค์จะสอดแทรกความคิดเห็น ความรู้สึก ประสบการณ์ ความรู้ความชำนาญในการใช้ สื่อเครื่องมือ วิธีการ ซึ่งเป็นเงื่อนไขสำคัญในตัวศิลปินใน การสร้างสรรค์โดยให้ผู้ดูอาศัย ประสบการณ์ที่มีมาประกอบในการตีความ เพื่อประเมิน คุณค่า โดยนำเอาธรรมชาติมาเป็นเกณฑ์ ในการตัดสินใจ และศึกษาวิธีการ ซึ่งเป็นผล สะท้อนให้เกิดการเรียนรู้ในผลงานศิลปนิพนธ์ชุด รูปลักษณะภายนอกของมนุษย์

2.การวิเคราะห์ทางกลวิธี

การสร้างผลงานภาพนี้ เป็นผลงานจิตรกรรม(Painting) คือ ศิลปะที่แสดงออกด้วยการขีด เขียน การวาด และระบายสี เพื่อให้เกิดภาพ เป็นงานศิลปะที่มี 2 มิติ เป็นรูปแบบไม่มีความลึกหรือ นูนหนา แต่สามารถเขียนลงตาให้เห็นว่ามีความลึกหรือนูนได้ ความงามของผลงานจิตรกรรมนี้ เกิดจากการใช้ ทัศนธาตุที่เกิดจากการระบายสี(Painting) เป็นการวาดภาพโดยการใช้พู่กัน และ แปรง มาระบายให้ เกิดเป็นภาพ การระบายสี ผู้สร้างสรรค์ใช้ทักษะการควบคุมสีและเครื่องมือ ผลงานการระบายสีจึงมี ความงาม เหมือนจริง และสมบูรณ์มากกว่าเพียงวาดเส้นอย่างเดียว ผู้ สร้างสรรค์ใช้สีน้ำมัน (Oil Colour) มาตอบสนองกลวิธีการวาดเพราะเป็นสีที่ได้รับความนิยมมาก เนื่องจากเขียนง่าย มีความคงทนปล่อยทิ้ง...ไว้แล้วกลับมาเขียนทับอีกได้ ภาพสำเร็จดูสมจริงมี ความหนาแน่นของสีมากกว่าสีชนิดอื่น แม้ว่าจะมี คุณสมบัติที่บดแสง แต่ก็สามารถเขียนสิ่งที่ต้องการ ให้ได้ได้ ทั้งนี้ผู้สร้างสรรค์ยังใช้วิธีการเขียนแบบทึ่งที่ แปรง(Painterly style) ลงบนผลงาน ด้วยเนื้อ สีที่มีความหนืดของสีน้ำมัน เวลาเขียนจึงต้องผสมน้ำมัน ลินซีด(linseed oil) เพื่อให้เขียนง่ายขึ้น โดยเขียนลงบนผ้าใบที่เรียกว่า แคนวาส(Canvas)

3. การวิเคราะห์สัญลักษณ์

ศิลปินพจน์ชุด รูปลักษณะภายนอกของมนุษย์ มีการกำหนดสิ่งที่ใช้เพื่อแทนความหมาย อีกสิ่งหนึ่งในการสร้างสรรค์ผลงานคือ สัญลักษณ์ในงานศิลปะ ซึ่งใช้ในการสื่อความหมายหรือแนวความคิดให้เข้าใจไปในทางเดียวกัน ดังนี้

ภาพประกอบที่ 90 สัญลักษณ์ เสื้อผ้า กางเกง

ความหมาย

เสื้อผ้า หรือ เครื่องแต่งกาย หรือ เครื่องนุ่งห่ม เป็นสิ่งที่มนุษย์สวมใส่เพื่อปกป้องร่างกายจากสภาวะอากาศ สภาพแวดล้อม ความปลอดภัย ความสะดวกสบาย ความสวยงาม และเพื่อสะท้อนถึง สังคม ศาสนา วัฒนธรรม รวมถึง รสนิยมเฉพาะตัวบุคคลด้วย เสื้อผ้าบางชนิดอาจออกแบบให้สวมใส่เฉพาะเพศ แต่ไม่นับกรณีการแต่งตัวข้ามเพศ เช่น ในงานมี เสื้อนิสิต สีกีฬา

ภาพประกอบที่ 91 สัญลักษณ์ ลักษณะหน้าตารูปลักษณะภายนอก

ความหมาย

มนุษย์ทั่วโลกจัดอยู่ใน ประเภท เดียวกัน แต่มีรูปร่างหน้าตาแตกต่างกันเล็กน้อย ซึ่งความแตกต่างกันระหว่างรูปร่างหน้าตาของมนุษย์แสดงให้เห็นถึงความแตกต่างทางเชื้อชาติ ขนบธรรมเนียม วัฒนธรรม และวิถีการดำเนินชีวิตที่แตกต่างกัน ในรูปคือรูปลักษณะของตนเองที่แสดงถึงความรูปลักษณ์ภายนอกผ่านเสื้อผ้าที่สวมใส่ในชีวิตประจำวัน

การสร้างสรรคผลงานภาพแรก เป็นสิ่งที่เกิดจากการแสดงออกของรูปลักษณ์ของมนุษย์ รวมทั้งทักษะ ชำนาญของผู้สร้างสรรค์เป็นงานที่สื่อให้ผู้ชมเกิดจินตนาการ มีคุณค่าทางความงาม ซึ่งเกิด จากการใช้องค์ประกอบของสุนทรียภาพ ผ่านกระบวนการถ่ายทอดผลงานทางศิลปะ โดยสร้างผลงาน ศิลปะอย่างมีจินตนาการ มีความคิดสร้างสรรค์ และมีระบบระเบียบอย่างเป็นขั้นตอน เป็นการสร้างสรรค์งานอย่างมีประสิทธิภาพ มีความงาม มีการปฏิบัติงานตามแผนและมีการพัฒนาผลงานให้ดีขึ้นอย่างต่อเนื่อง

ภาพประกอบที่ 92

ภาพผลงานศิลปนิพนธ์ชุด รูปลักษณะภายนอกของมนุษย์

ชื่อภาพ รูปลักษณะ ฟอ

กลวิธี สีน้ำมันบนผ้าใบ

ขนาด 125 × 165 เซนติเมตร

1.การวิเคราะห์องค์ประกอบของศิลปะ

1.1. การวิเคราะห์รูปทรง (Form)

1.1.1. โครงสร้างทางรูป

สีปรากฏในงานที่ผู้สร้างสรรค์ใช้มีทั้งสีวรรณะร้อนเย็นส่วนมากเป็นสีวรรณะเย็นสีวรรณะร้อนมีประมาณ 15 % โดยสีที่ใช้มี หลากหลาย เช่น สีเขียว สีน้ำเงิน สีม่วง สีเขียวอ่อน สีส้ม สีเหลือง สีฟ้า สีเทา สีขาว ฯลฯ เพื่อให้เกิดความน่าสนใจและสะดุดตา ในงานศิลปะชิ้นนี้

ภาพประกอบที่ 93

เส้น ผู้สร้างสรรค์ได้นำเส้นมานำเสนอผ่านรูปทรงในงานเพื่อสร้างความขัดแย้ง และเพื่อให้
งานดูมีความขัดแย้งในภาพเส้นที่ใช้ในผลงานประกอบด้วย

ภาพประกอบที่ 96

เส้นแนวตั้ง (Vertical Line) เป็นเส้นที่มีลักษณะตรงกันข้ามกับเส้นนอน คือเป็นเส้นที่
เดินทางในแนวตั้ง ให้ความสมดุล มั่นคง แข็งแรง สูงสง่า พุ่งขึ้น จริงจัง และเงียบขรึม เป็น
สัญลักษณ์ของ ความถูกต้อง ซื่อสัตย์ มีความสมบูรณ์ในตัว

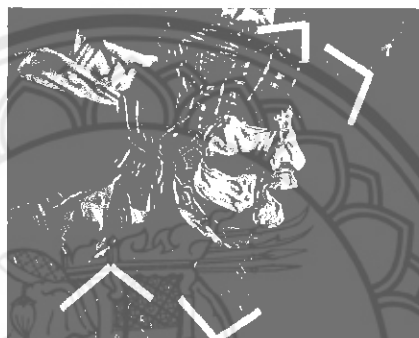
ภาพประกอบที่ 97

เส้นแนวนอน (Horizontal Line) เป็นเส้นเดินทางตามแนวนอน กลมกลืนกับ แรงดึงดูด ของ
โลก ให้ความรู้สึก ในทางราบ กว้าง พักผ่อน เงียบ เฉย สงบ นิ่ง เป็นสัญลักษณ์ของการพักผ่อน

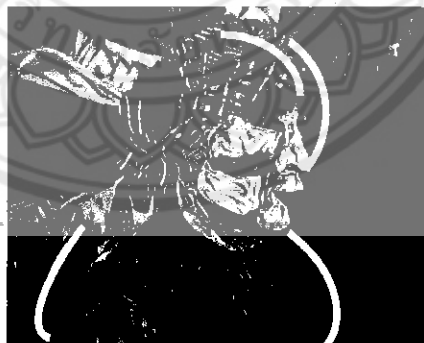
ภาพประกอบที่ 98

เส้นแนวเฉียง (Diagonal Line) เป็นเส้นที่อยู่ระหว่างเส้นนอน กับเส้นตั้ง ให้ความรู้สึก เคลื่อนไหว รวดเร็ว ไม่สมบุรณ์ ไม่มั่นคง ต้องการเส้นเฉียง อีกเส้นหนึ่งมาช่วยให้มีความมั่นคง

ภาพประกอบที่ 99

เส้นหยัก หรือ เส้นซิกแซก แบบฟันปลาให้ความรู้สึก เคลื่อนไหว อย่างเป็นจังหวะ มีระเบียบ ไม่ราบเรียบ น่ากลัว อันตราย ขัดแย้ง ความรุนแรง

ภาพประกอบที่ 100

เส้นโค้ง (Curved Line) เส้นโค้ง ให้ความรู้สึกมีการเคลื่อนไหว เส้นโค้ง มีหลายลักษณะ คือ เส้นโค้งน้อย ๆ หรือเป็นคลื่นน้อย ๆ ให้ความรู้สึกสบาย เปลี่ยนแปลงได้ เคลื่อนไหวต่อเนื่อง คลายความกระด้าง มีความกลมกลืน ในการเปลี่ยน ทิศทาง มีความเคลื่อนไหวช้า ๆ สุภาพ เย้ายวน มีความเป็น ผู้หญิง นุ่มนวล และอิมเอบ ถ้าใช้ เส้นแบบนี้มากเกินไป จะให้ความรู้สึกกังวล เรือย ๆ เฉื่อยชา ขาดจุดหมาย

ภาพประกอบที่ 101

ค่าน้ำหนักของแสงและเงาที่เกิดบนวัตถุ

1. บริเวณแสงสว่างจัด (Hi-light) เป็นพื้นที่ที่อยู่ใกล้แสงมากที่สุดจะมีความสว่างที่สุดในวัตถุที่มีความเป็นผิวมันๆหรือผิวที่มีสีสว่างจะสะท้อนแสงแหล่งกำเนิดแสงออกมาให้เห็นได้ชัด
2. บริเวณแสงสว่าง (Light) เป็นพื้นที่ที่ได้รับแสงสว่าง ร่องลงมาจากบริเวณแสงสว่างจัด เนื่องจากอยู่ห่างจากแหล่งกำเนิดแสงออกมา และเริ่มมีค่าน้ำหนักอ่อนกว่า
3. บริเวณเงา (Shade) เป็นที่ไม่ได้รับแสงสว่าง หรือเป็นบริเวณที่ถูกบังจากแสงสว่าง จะมีค่าน้ำหนักเข้มมากขึ้นกว่าพื้นที่บริเวณแสงสว่างจัด
4. บริเวณเงาเข้มจัด (Hi-Shade) เป็นพื้นที่ ที่อยู่ห่างจากแสงมากที่สุด หรือ เป็นบริเวณที่ถูกบังมากหลาย ๆ ชั้น จะมีค่าน้ำหนักที่เข้มมากจนไปถึงเข้มที่สุด
5. บริเวณเงาตกทอด เป็นพื้นที่หลังที่เงาของวัตถุทาบลงไป เป็นบริเวณเงาที่อยู่ ภายนอกวัตถุ และจะมีความเข้มของค่าน้ำหนักขึ้นอยู่กับ ความเข้มของเงา น้ำหนักของพื้น หลังทิศทางและระยะของเงา

ค่าน้ำหนักแสงเงา ผู้สร้างสรรค์นำ ความอ่อน กลาง แก่ของน้ำหนัก มาสร้างมิติให้เกิดความรู้สึก สูง ต่ำ หนา บาง แก่ วัตถุในภาพ และใช้สร้างมิติแห่งความรู้สึกด้านระยะใกล้ ไกลของ

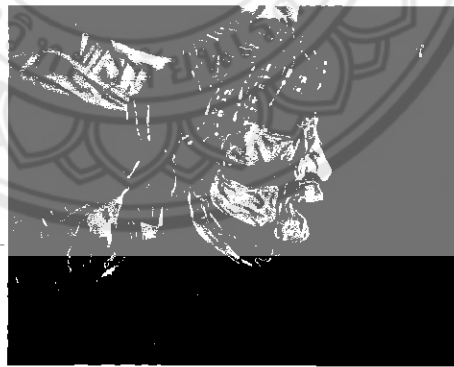
วัตถุในภาพให้เกิดความแตกต่าง ระหว่างรูปและพื้น หรือรูปทรงกับที่ว่าง มี ความรู้สึกเคลื่อนไหว ด้วยแสงเงา ทำให้เกิด ความกลมกลืนประสานกันของภาพ

พื้นผิว ผู้สร้างสรรคใช้การระบายสี ที่ทำให้เกิดพื้นผิวของสิ่งต่างๆ ด้วยลักษณะลงตา เช่น ผ้า พื้นผิววัตถุที่มีความมัน วาวของผ้าและด้าน ให้มีความแตกต่างอย่างชัดเจน เพื่อสร้างความขัดแย้งให้เกิดขึ้นในงาน ศิลปินพันธ์ โดยอาศัยการเลียนแบบจากภาพถ่ายผ้าจริงๆ

ภาพประกอบที่ 102 ภาพแสดงความแตกต่างของพื้นผิวในลักษณะลงตา

1.1.2.โครงสร้างทางวัตถุ เป็นการสร้างผลงานทางทัศนศิลป์ประเภท จิตรกรรมใน ลักษณะที่เหมือนจริงตามธรรมชาติ (Realistic) บนระนาบ 2 มิติ แบบลงตา 3 มิติ ใน ลักษณะแบบรูปธรรม ที่ใช้สีน้ำมันและสีอะคริลิคในการระบายลงบน ผ้าใบ แสดงรายละเอียดทั้งทางด้าน รูปทรงและด้านเนื้อหาในการสร้างสรรค์ผลงานในภาพนี้

ภาพประกอบที่ 103

1.2. การวิเคราะห์เนื้อหา (Content)

1.2.1.เรื่อง รูปลักษณะภายนอกของมนุษย์

1.2.2. แนวเรื่อง การนำเสนอเกี่ยวกับเรื่องราวของรูปลักษณะภายนอกของมนุษย์ที่ สวยงามผ่านเสื้อผ้าสิ่งของในชีวิตประจำวันเป็นสิ่งของที่ไม่มีชีวิต จากวัตถุเสื้อผ้าและสิ่งของต่างๆ ที่ข้าพเจ้าหรืออีกหลายคนใช้ในชีวิตประจำวัน ล้วนแล้วแต่มีที่มา มีเรื่องราวต่างกันออกไปและ

เป็นสิ่งที่มนุษย์สร้างขึ้น เช่น เสื้อผ้า กระเป๋า รองเท้า เป็นต้น ซึ่งสิ่งของเหล่านี้ได้มีการเข้ามาพัวพันในชีวิตมนุษย์มายาวนานมาก ข้าวของเครื่องใช้ที่เราใช้อยู่ในชีวิตประจำวันทุกวันนี้ กำเนิดหรือแรกเริ่มเดิมทีมาจากไหนเมื่อไร นั้นไม่ปรากฏชัดเจน แต่ข้าวของทุกชนิดย่อมมีที่มาเสมอ

1.2.3.เนื้อหาภายนอก เป็นเรื่องของรูปลักษณะภายนอกของมนุษย์คือคนในครอบครัวของผู้สร้างสรรค์เองกับความชอบในสิ่งของเครื่องใช้ที่สวยงาม ชอบสีสันของผ้าที่สะดุดตา และมีการนำสิ่งเหล่านี้มาเป็นต้นแบบการวาดรูปตนเองและคนรอบข้างในชีวิตประจำวัน

1.2.4.เนื้อหาภายใน เป็นการแสดงถึงเนื้อหาทางพุทธิปัญญา (Intellectual Content) มีคุณลักษณะทางรูปแบบ แสดงองค์ประกอบของศิลปะ ว่าเป็นการประกอบกันของ รูปทรงอย่างมีความคิดขั้นตอนที่มิระบบระเบียบ มีการวางแผน เกิดความประสานกลมกลืนของทัศนธาตุ รูปทรงมีสัดส่วนลงตัว ให้ความรู้สึกสง่างาม ดึงงาม มีคุณค่าทาง รูปธรรมที่มีพร้อมทั้งความงามทางรูปทรง องค์ประกอบ และกลวิธีที่สมบูรณ์ รวมทั้ง คุณค่าทางความเป็นจริงและคุณค่าทางศิลปะ

ผลงานในภาพนี้มีเนื้อหาที่เกิดจากการสร้างสรรค์กันอย่างมีเอกภาพของทัศนธาตุในรูปทรง เป็นเนื้อหาของรูปทรงโดยตรง ที่ให้อารมณ์ทางสุนทรีย์ภาพ เป็นศิลปะที่บริสุทธิ์ เป็นลักษณะจิตวิสัย เป็นพลัง ให้ความรู้สึกส่วนตัว เป็นการแสดงเรื่องราวออกผ่านรูปลักษณะของมนุษย์

ภาพประกอบที่ 104

ความเป็นเอกภาพ(Unity) เป็นเรื่องราวในครอบครัวในชีวิตประจำวันของผู้สร้างสรรค์เอง และคนรอบข้างที่ความเป็นอันหนึ่ง อันเดียวกัน ทั้งรูปแบบและเนื้อหา

ความขัดแย้ง(Contrast) ผู้สร้างสรรค์ใช้ วรรณะสีร้อนและวรรณะสีเย็นและใช้ลวดลายของผ้าในการสร้าง เพื่อความขัดแย้งในผลงานให้เกิดความน่าสนใจอีกด้วย

จุดเด่น(Dominance) ผู้สร้างสรรคใช้ ภาพของพ่อเป็นจุดเด่นในงาน และ สร้างจุดรองโดย ใช้วัตถุของผ้าขนาดต่างๆ มาใช้ผลักระยะให้มีความใกล้ไกล

ความกลมกลืน(Harmony) ผู้สร้างสรรคสร้างความกลมกลืนโดย ใช้ค่าน้ำหนักแสงเงา และวาดสิ่งที่ เป็นสัญลักษณ์ที่แสดงถึงรูปลักษณะให้มี ความสอดคล้องกับเรื่องราว

ความสมดุล(Balance) สมดุลแบบ สองข้างให้เกือบเท่ากัน(Asymmetrical Balance) คือ การจัดองค์ประกอบของศิลปะทั้งสองข้าง แกนสมมติมีขนาดสัดส่วนเกือบเหมือนกันหรือเท่ากัน แต่สมดุลกันในความรู้สึกและผลงานภาพนี้ มีเนื้อหาศิลปะเป็นภาษาแห่งความงาม เป็นศิลปะที่มี

จุดมุ่งหมายในการสร้างสรรคผลงานที่มี "ความงาม" หรือสุนทรีย์ภาพทางรูปทรงและสี ผู้สร้างสรรคจะสอดแทรก ความรู้สึก ประสบการณ์ การสร้างสรรคโดยให้ผู้ดูอาศัยประสบการณ์ที่มี มาประกอบในการตีความ โดยนำเอาธรรมชาติมาเป็นเกณฑ์ในการตัดสินใจ และศึกษาวิธีการ ซึ่งเป็นผล สะท้อนให้เกิดการเรียนรู้ในผลงานศิลปะป็นขั้นสุด รูปลักษณะภายนอกของมนุษย์

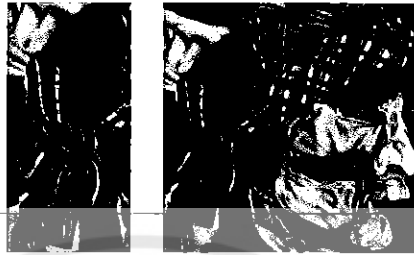
2.การวิเคราะห์ทางกลวิธี

การสร้างผลงานภาพนี้ เป็นผลงานจิตรกรรม(Painting) คือ ศิลปะที่แสดงออกด้วยการขีดเขียน การวาด และระบายสี เพื่อให้เกิดภาพ เป็นงานศิลปะที่มี 2 มิติ เป็นรูปแบบไม่มีความลึกหรือ นูนหนา แต่สามารถเขียนลวงตาให้เห็นว่ามีความลึกหรือนูนได้ ความงามของผลงานจิตรกรรมนี้ เกิดจากการใช้ ทักษะการวาดที่เกิดจากการระบายสี(Painting) เป็นการวาดภาพโดยการใช้พู่กัน และ แปรง ระบายให้ เกิดเป็นภาพ การระบายสี ผู้สร้างสรรคใช้ทักษะการควบคุมสีและเครื่องมือ ผลงานการระบายสีจึงมี ความงาม เหมือนจริง และสมบูรณ์มากกว่าเพียงวาดเส้นอย่างเดียว ผู้

สร้างสรรคใช้สีน้ำมัน (Oil Colour) มาตอบสนองกลวิธีการวาดเพราะเป็นสีที่ได้รับความนิยมมาก เนื่องจากเขียนง่าย มีความคงทนปลอดภัย ไร่แล้วกลับมาเขียนทับอีกได้ ภาพสำเร็จดูสมจริงมีความหนาแน่นของสีมากกว่าสีชนิดอื่น แม้ว่าจะมี คุณสมบัติที่บดแสง แต่ก็สามารถเขียนสิ่งที่ต้องการให้ใสได้ ทั้งนี้ผู้สร้างสรรคยังใช้วิธีการเขียนแบบทึ่งที่ แปรง(Painterly style) ลงบนผลงาน ด้วยเนื้อสีที่มีความหนืดของสีน้ำมัน เวลาเขียนจึงต้องผสมน้ำมัน ลินซีด(linseed oil) เพื่อให้เขียนง่ายขึ้น โดยเขียนลงบนผ้าใบที่เรียกว่า แคนวาส(Canvas)

3.การวิเคราะห์สัญลักษณ์

ศิลปินนิพนธ์ชุด รูปลักษณะภายนอกของมนุษย์ มีการกำหนดสิ่งที่ใช้เพื่อแทนความหมาย อีกสิ่งหนึ่งในการสร้างสรรค์ผลงานคือ สัญลักษณ์ในงานศิลปะ ซึ่งใช้ในการสื่อความหมายหรือแนวความคิดให้เข้าใจไปในทางเดียวกัน ดังนี้

ภาพประกอบที่ 105 สัญลักษณ์ เสื้อผ้า กระดาษ ผ้าขาวม้า

ความหมาย

เสื้อผ้า ผ้าขาวม้า เป็นผ้าสารพัดประโยชน์ที่คนไทยใช้มาแต่โบราณ ส่วนใหญ่ผู้ใช้จะเป็นเพศชาย สามารถใช้ปูรองอาบน้ำ เช็ดตัว คลุมหัวกันแดด หรือทำเป้ก็ได้ บ้างก็เรียกว่า "ผ้าเคียนเอว"

ผ้าขาวม้ามี่ลักษณะเป็นผ้ารูปสี่เหลี่ยมผืนผ้า เป็นผ้าสำหรับผู้ชายใช้ปูแบบลำลอง ความยาวเท่ากับระยะพันรอบตัวแล้วเหลือเศษอีกเล็กน้อย นิยมใช้ด้ายหลายสี

ภาพประกอบที่ 106 สัญลักษณ์ ลักษณะหน้าตา รูปลักษณะภายนอกของพ่อ

ความหมาย รูปลักษณะของพ่อในงานนี้แสดงถึงการแต่งกายภายนอกผ่านรูปลักษณะภายนอกในส่วนต่างๆมีผ้าขาวม้าที่พ่อสวมใส่เวลาไปทำงาน ไปทำสวนทำไร่ รูปลักษณะของพ่อใช้ภาพถ่ายจริงๆในการจัดวางให้เป็นรูปทรงมนุษย์ แต่จะไม่เหมือนจริง ในภาพจะบ่งบอกถึงคนชนบท

ภาพประกอบที่ 107

ภาพผลงานศิลปนิพนธ์ชุด รูปลักษณะภายนอกของมนุษย์

ชื่อภาพ รูปลักษณะ แม่ 1

กลวิธี สีนํ้ามันบนผ้าใบ

ขนาด 120 × 160 เซนติเมตร

1.การวิเคราะห์องค์ประกอบของศิลปะ

1.1. การวิเคราะห์รูปทรง (Form)

1.1.1.โครงสร้างทางรูป

สีที่ใช้ปรากฏในงานที่ผู้สร้างสรรค์ใช้สีวรรณะเย็นส่วนใหญ่ 75% และมีสีวรรณะร้อนประมาณ 35 % โดยสีที่ใช้มี หลากหลาย เช่น สีส้ม สีเหลือง สีเขียว สีนํ้าเงิน สีม่วง สีเขียว สีส้ม เหลือง สีฟ้า สีขาว ฯลฯ เพื่อให้เกิดความขัดแย้งและเพื่อให้มีความน่าสนใจในงานศิลปะที่มีอิทธิพลต่อความรู้สึกของคนดูผลงานเลยต้องการใช้สีแบบโทนเดียวกันและตัดด้วยสีโทนร้อนตรงกลางภาพเพื่อให้งานมีความขัดแย้ง

ภาพประกอบที่ 108

เส้น ผู้สร้างสรรค์ใช้เส้นรูปแบบต่างๆมานำเสนอผ่านรูปทรงของผ้าที่จัดเรียงเป็นรูปทรงของ
คนในงานเพื่อสร้างความขัดแย้ง และความน่าสนใจในงาน เส้นที่เกิดขึ้นในผลงานประกอบด้วย

ภาพประกอบที่ 111

ลากเส้นตรง แนวตั้ง จะเป็นการลากเส้นจากบนลงล่าง สลับจากล่างขึ้นบนก็ได้ แต่ต้อง
บังคับให้เป็นเส้นตรงแนวตั้งให้มากที่สุด รักษาระยะห่างเท่ากัน ขนาดความยาวเท่ากัน เส้นแนว
ตั้งจะให้ความรู้สึก ตั้งมั่นคง

ภาพประกอบที่ 112

เส้นนอน ให้ความรู้สึกทางความ กว้าง สงบ ราบเรียบ ผ่อนคลาย

ภาพประกอบที่ 113

เส้นเฉียงหรือเส้นทแยงมุม ให้ ความรู้สึก เคลื่อนไหว รวดเร็ว ไม่ มั่นคงทำให้เกิดความรู้สึก
เคลื่อนไหว โฉบเฉี่ยว

ภาพประกอบที่ 114

เส้นหยัก ให้ความรู้สึก เคลื่อนไหว ไม่ราบ เรียบ อันตราย มีความ ชัดแย้ง ให้ความรู้ตื่นเต้น
เจ้าใจ ฝากลัว และแผ่กระจายออก

ภาพประกอบที่ 115

เส้นโค้งให้ความรู้สึก เส้นโค้งทำให้เกิดความรู้สึกอ่อนโยนสวยงาม เช่น ลายกนกลายไทยบน
ผ้าซิ่นและช่วยเสริมให้เส้นตรงมีความอ่อนช้อยมากขึ้น

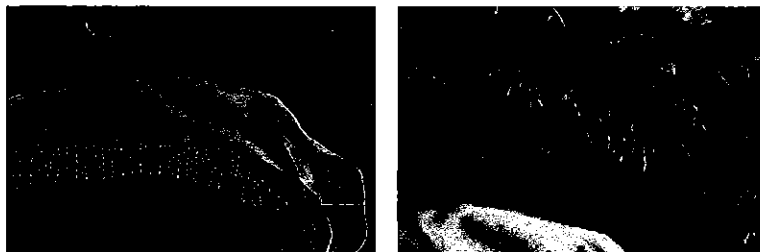
ภาพประกอบที่ 116

ค่าน้ำหนักของแสงและเงาที่เกิดบนวัตถุ

1. บริเวณแสงสว่างจัด (Hi-light) เป็นบริเวณที่แสงมากที่สุด จะมีความสว่างมากที่สุด เช่น บนลำตัวหน้าที่เรียงจากผ้า ในวัตถุผ้าที่ใกล้แสงจะสะท้อนแหล่งกำเนิดแสงออกมาให้เห็น ได้ชัดและสีผ้าก็จะสว่างมากถึงมากที่สุด
2. บริเวณแสงสว่าง (Light) เป็นพื้นที่รองลงมาจากบริเวณแสงสว่างจัด เนื่องจากอยู่ห่างจาก แหล่งกำเนิดแสงออกมา และเริ่มมีสีและค่าน้ำหนักอ่อนลงมา
3. บริเวณเงา (Shade) เป็นบริเวณที่ถูกบดบังจากแสงสว่าง จะมีค่าสีและน้ำหนักเข้มมากขึ้น กว่าบริเวณแสงสว่าง เช่น บริเวณตรงผ้าที่มีความยับไม่โดนแสงสีจะเข้ม
4. บริเวณเงาเข้มจัด (Hi-Shade) เป็นที่ ที่อยู่ห่างจากแหล่งกำเนิดแสงมากที่สุด หรือเป็นที่ถูก บดบังมาก ๆ จะมีค่าน้ำหนักที่เข้มมากไปจนถึงเข้มที่สุดเช่น ตรงผ้ายับมากๆ
5. บริเวณเงาตกทอด เป็นบริเวณของพื้นหลังที่เงาของวัตถุทาบลงไป เป็นบริเวณเงาที่อยู่ ภายนอกวัตถุ และจะมีความเข้มของค่าน้ำหนักขึ้นอยู่กับ ความเข้มของเงา น้ำหนักของ พื้น หลัง ทิศทางและระยะของเงา

ค่าน้ำหนักแสงเงา ได้นำความอ่อนและกลาง แก่ของน้ำหนักสีต่างๆของผ้า มาสร้างมิติให้ เกิด ความรู้สึก โกล้ โกล่ หน้า บาง แก่ ของผ้าในภาพ และใช้สร้างมิติแห่งความรู้สึกด้านระยะใกล้ ความกลมกลืนประสานกันของภาพ

พื้นผิว ผู้สร้างสรรค์ใช้การระบายโดยการจุดเขียนลายผ้าและใช้การไล่เงาของผ้าในลักษณะลวงตา ที่ทำให้เกิดพื้นผิวของสิ่งต่างๆ เช่น ผ้าชิ้น พื้นผิวลายผ้าที่มีความเป็นสีทองๆวาวของผ้า ให้มีความแตกต่างอย่างชัดเจน เพื่อสร้างความขัดแย้งให้เกิดขึ้นในงาน

ภาพประกอบที่ 117 ภาพแสดงความแตกต่างของพื้นผิวในลักษณะลวงตา

1.1.2. โครงสร้างทางวัตถุ เป็นการสร้างผลงานทางทัศนศิลป์ประเภท จิตรกรรมในลักษณะที่เหมือนจริงตามธรรมชาติ (Realistic) บนระนาบ 2 มิติ แบบลวงตา 3 มิติ ใน ลักษณะแบบรูปธรรม ที่ใช้สีน้ำมันและสีอะครีลิคในการระบายลงบน ผ้าใบ แสดงรายละเอียดต่างๆในภาพ

ภาพประกอบที่ 118

1.2. การวิเคราะห์เนื้อหา (Content)

1.2.1. เรื่อง รูปลักษณะภายนอกของมนุษย์

1.2.2. แนวเรื่อง การนำเสนอเกี่ยวกับเรื่องราวของรูปลักษณะภายนอกของมนุษย์ที่สวยงามผ่านเสื้อผ้าสิ่งของในชีวิตประจำวันเป็นสิ่งของที่ไม่มีชีวิต จากวัตถุเสื้อผ้าและสิ่งของต่างๆ ที่ข้าพเจ้าหรืออีกหลายๆคนใช้ในชีวิตประจำวัน ล้วนแล้วแต่มีที่มา มีเรื่องราวต่างกันไปและเป็นสิ่งที่มนุษย์สร้างขึ้น เช่น เสื้อผ้า กระเป๋า รองเท้า เป็นต้น ซึ่งสิ่งของเหล่านี้ได้มีการเข้ามาพัวพันใน

ชีวิตมนุษย์มายาวนานมาก ข้าวของเครื่องใช้ที่เราใช้อยู่ในชีวิตประจำวันทุกวันนี้ กำเนิดหรือแรกเริ่มเดิมทีมาจากไหนเมื่อไร นั้นไม่ปรากฏชัดเจน แต่ข้าวของทุกชนิดย่อมมีที่มาเสมอ

1.2.3. **เนื้อหาภายนอก** เป็นเรื่องของรูปลักษณะภายนอกของมนุษย์กับความชอบในสิ่งของ เครื่องใช้ที่สวยงาม ชอบสีสันของผ้าที่สะดุดตา และมีการนำสิ่งเหล่านี้มาเป็นต้นแบบการวาดรูปตนเองและคนรอบข้างในชีวิตประจำวัน

1.2.4. **เนื้อหาภายใน** เป็นการแสดงถึงเนื้อหาทางพุทธิปัญญา (Intellectual Content) มีคุณลักษณะทางรูปแบบ แสดงองค์ประกอบของศิลปะ ว่าเป็นการประกอบกันของ รูปทรงอย่างมีความคิดขั้นตอนที่มีการเรียบเรียง มีการวางแผน เกิดความประสาน กลมกลืนของทัศนธาตุ รูปทรงมีส่วนลดตัว ให้ความรู้สึกสง่างาม ดึงงาม มีคุณค่าทาง รูปธรรมที่มีพร้อมทั้งความงามทาง รูปทรง องค์ประกอบ และกลวิธีที่สมบูรณ์ รวมทั้ง คุณค่าทางความเป็นจริงและคุณค่าทางศิลปะ

เนื้อหาภายในภาพนี้เกิดจากการประสานกันอย่างมีเอกภาพของทัศนธาตุในรูปทรงเป็นเนื้อหาของรูปทรงโดยตรง ที่ให้อารมณ์สุนทรีย์ภาพ เป็นอารมณ์ทาง ศิลปะที่บริสุทธิ์ เป็นการแสดงเรื่องราวออกผ่านรูปลักษณะของมนุษย์

ภาพประกอบที่ 119

ความเป็นเอกภาพ(Unity) เป็นเรื่องราวชีวิตประจำวันของแม่และผู้สร้างสรรค์เองและยังมีคนรอบข้างที่ความเป็นอันหนึ่ง อันเดียวกัน ทั้งรูปแบบและเนื้อหา

ความขัดแย้ง(Contrast) มีการใช้ วรรณะสีร้อนและวรรณะสีเย็นในการสร้าง ความขัดแย้ง ในผลงานให้เกิดความน่าสนใจในผลงาน

จุดเด่น(Dominance) ผู้สร้างสรรค์ใช้ ภาพของแม่เป็นจุดเด่นในงาน และ สร้างจุดรองโดย ใช้วัตถุเสื้อผ้าสีเขียวขนาดต่างๆและสีเขียวอ่อนแก่ มาดัดกระยะให้มีความใกล้เคียงและเกิดมิติ

ความกลมกลืน(Harmony) สร้างความกลมกลืนโดย ใช้ค่าน้ำหนักแสงเงา และวาดสิ่งที่ เป็นสัญลักษณ์ที่แสดงถึงรูปลักษณะให้มี ความสอดคล้องกับเรื่องราวในงาน เช่น ผ้าชิ้น

ความสมดุล(Balance) เป็นความสมดุลแบบ สองข้างไม่เท่ากัน(Asymmetrical Balance) การจัดองค์ประกอบของศิลปะทั้งสองข้าง แกนสมมติมีขนาดสัดส่วนไม่เหมือนกันแต่สมดุลโดยการ ใช้สีโทนเดียวกันและผลงานภาพนี้ มีเนื้อหาศิลปะเป็นภาษาแห่งความงาม เป็นศิลปะที่มี จุดมุ่งหมายในการสร้างสรรค์ผลงานที่มี "ความงาม" หรือสุนทรีย์ภาพทางรูปทรง เป็นหลักการ สำคัญ เน้นการเลียนแบบธรรมชาติโดยที่ผู้สร้างสรรค์จะสอดแทรกความคิดความรู้สึก ประสบการณ์ ซึ่งสะท้อนให้เกิดการเรียนรู้ในผลงานศิลปะนิพนธ์ชุด รูปลักษณะภายนอกของมนุษย์

2.การวิเคราะห์ทางกลวิธี

ผลงานภาพนี้ เป็นผลงานจิตรกรรม(Painting) คือ ศิลปะที่แสดงออกด้วยการวาด และระบาย สี เพื่อให้เกิดภาพ เป็นงานศิลปะที่มี 2 มิติ เป็นรูปแบบที่สามารถเขียนลงตาให้เห็นว่ามีความลึก หรือชूनได้ ความงามของผลงานจิตรกรรมนี้เกิดจากการใช้ ทัศนธาตุที่เกิดจากการระบายสี (Painting) เป็นการวาดภาพโดยการใช้พู่กัน และแปรง มาระบายให้ เกิดเป็นภาพ การระบายสี ผู้ สร้างสรรค์ใช้ทักษะเครื่องมือการระบายสีจึงมี ความงาม เหมือนจริง และสมบูรณ์มากกว่าเพียง วาดเส้นอย่างเดียว ผู้สร้างสรรค์ใช้สีน้ำมัน (Oil Colour) มาตอบสนองกลวิธีการวาดเพราะเป็นสีที่ ได้รับความนิยมนานเนื่องจากเขียนง่าย มีความคงทนปลอดภัย ไว้แล้วกลับมาเขียนทับอีกได้ สามารถเขียนสิ่งที่ต้องการได้เช่นลายผ้า ทั้งนี้ผู้สร้างสรรค์ยังใช้วิธีการเขียนแบบทิ้งที่ แปรง (Painterly style) ลงบนผลงาน ด้วยเนื้อสีที่มีความหนืดของสีน้ำมัน เวลาเขียนจึงต้องผสมน้ำมัน ลินซีด(linseed oil) เพื่อให้เขียนง่ายขึ้นโดยเขียนลงบนผ้าใบที่เรียกว่า แคนวาส(Canvas)

3.การวิเคราะห์สัญลักษณ์

ศิลปะนิพนธ์ชุด รูปลักษณะภายนอกของมนุษย์ มีการกำหนดสิ่งที่ใช้เพื่อแทนความหมาย อีกสิ่ง หนึ่งในการสร้างสรรค์ผลงานคือ สัญลักษณ์ในงานศิลปะ ซึ่งใช้ในการสื่อความหมายหรือ แนวความคิดให้เข้าใจไปในทางเดียวกัน ดังนี้

ภาพประกอบที่ 120 สัญลักษณ์ ผ้าจีน

ความหมาย

ผ้าจีน เป็นผ้าถุงของผู้หญิง มีลักษณะที่แตกต่างกันไปตามท้องถิ่น ทั้งขนาด การนุ่ง และ ลวดลายบนผืนผ้า โดยมีการสวมใส่ในประเทศลาวและประเทศไทย โดยเฉพาะทางภาคเหนือและ ภาคอีสานของไทย ผ้าจีนนับเป็นความภาคภูมิใจอย่างหนึ่งของหญิงไทย ในสมัยโบราณ การทอผ้า เป็นงานในบ้าน ลูกผู้หญิงมีหน้าที่ทอผ้า แม่จะสั่งสอนให้ลูกสาวฝึกทอผ้าจนชำนาญ แล้วทอผ้าผืน งามสำหรับใช้ในโอกาสพิเศษ เช่น งานแต่งงาน งานบวช หรืองานบุญประเพณีต่าง ๆ

ภาพประกอบที่ 122 สัญลักษณ์ ลักษณะหน้าตารูปลักษณะภายนอก

ความหมาย

รูปลักษณะของแม่ในงานที่เป็นรูปทรงมนุษย์ ซึ่งรูปร่างหน้าตาของมนุษย์แสดงให้เห็นถึง ความแตกต่างทางเชื้อชาติ ขนบธรรมเนียม วัฒนธรรม และวิถีการดำเนินชีวิตที่แตกต่างกัน เช่น ตัวอย่างในงานนี้ ผู้สร้างสรรค์ใช้รูปลักษณะของแม่มาทำเป็นผลงานที่บ่งบอกถึงรูปลักษณะผ่าน เสื้อผ้าที่ใส่ เช่น ผ้าจีน

ภาพประกอบที่ 123

ภาพผลงานศิลปนิพนธ์ชุด รูปลักษณะภายนอกของมนุษย์

ชื่อภาพ รูปลักษณะ พ่อแม่

กลวิธี สีนํ้ามันบนผ้าใบ

ขนาด 125 × 180 เซนติเมตร

1.การวิเคราะห์องค์ประกอบของศิลปะ

1.1. การวิเคราะห์รูปทรง (Form)

1.1.1.โครงสร้างทางรูป

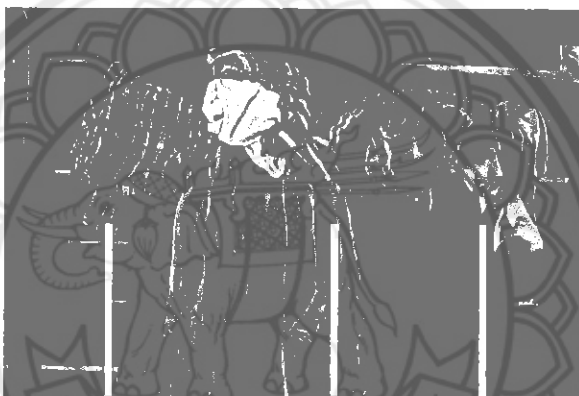
สีต่างๆที่ปรากฏในงานที่ผู้สร้างสรรค์ใช้สีทั้งวรรณะร้อนเย็น ส่วนใหญ่จะใช้สีวรรณะร้อนประมาณ 75 % และวรรณะเย็น 25% โดยสีที่ใช้มี หลากหลาย เช่น สีส้ม สีเหลือง สีนํ้าตาล สีเขียว สีนํ้าเงิน สีม่วง สีเขียว สีม่วง สีส้มเหลือง สีฟ้า สีเทาสีดำ สีขาว ฯลฯ เพื่อให้เกิดความสะดุดตาและเกิดความน่าสนใจงานศิลปะอันเป็นทัศนธาตุสำคัญอย่างหนึ่งที่มีอิทธิพลต่อความรู้สึก และเน้นสีตามธรรมชาติเหมือนจริงตามภาพถ่ายวัตถุในงาน

ภาพประกอบที่ 124

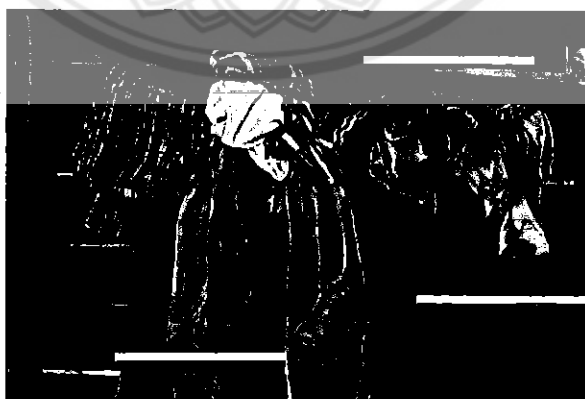
เส้น ผู้สร้างสรรค้ใช้เส้นในการสร้าง รูปร่างลวดลายพื้นผิว น้ำหนัก อ่อนแก่แสงเงา ระยะใกล้

ไกลมานำเสนอผ่านรูปทรงเพื่อสร้างความขัดแย้งให้เกิดขึ้นในผลงานประกอบด้วย

ภาพประกอบที่ 127

เส้นแนวตั้งหรือตั้ง ให้ความรู้สึก ทางความสูง สง่า มั่นคง แข็งแรง หนักแน่น เป็นสัญลักษณ์
ของความ ซื่อตรง ใช้ในงานเพื่อให้เกิดความขัดแย้งกับพื้นหลังที่เป็นผ้าบ้านแนวเส้นแนวนอน

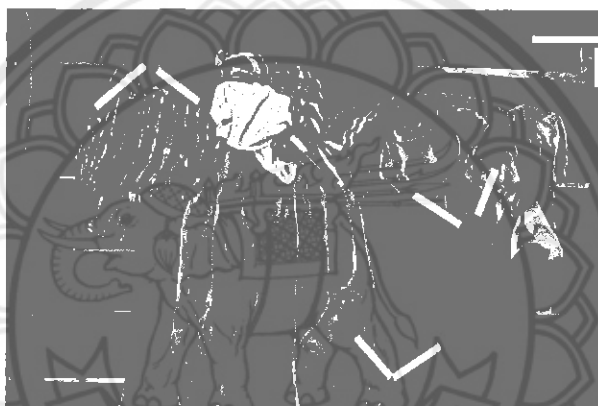
ภาพประกอบที่ 128

เส้นนอน ให้ความรู้สึกทางความ กว้าง สงบ ราบเรียบ ผ่อนคลายและทำให้เกิดความลงตัว
ของภาพทำให้ภาพมันดูมีความสมดุลในงาน

ภาพประกอบที่ 129

เส้นเฉียงหรือเส้นทแยงมุม ให้ ความรู้สึก เคลื่อนไหว รวดเร็ว ไม่ มั่นคง ทำให้ภาพมีความ
เคลื่อนไหวในงาน

ภาพประกอบที่ 130

เส้นหยัก ให้ความรู้สึก เคลื่อนไหว ไม่ราบ เรียบ อันตราย มีความ ชัดแย้ง ในงานจะมีความยับ
ของผ้าทำให้ดูมีมิติในงานมากขึ้น

ภาพประกอบที่ 131

เส้นโค้ง ให้ความรู้สึก มีการเคลื่อนไหว สบาย เปลี่ยนแปลงได้ เลื่อนไหลสร้างความ กลมกลืน
ใน การเปลี่ยนทิศทาง โดยเส้นต่างๆแทรกผสาน กลมกลืนไปกับรูปร่างรูปทรง

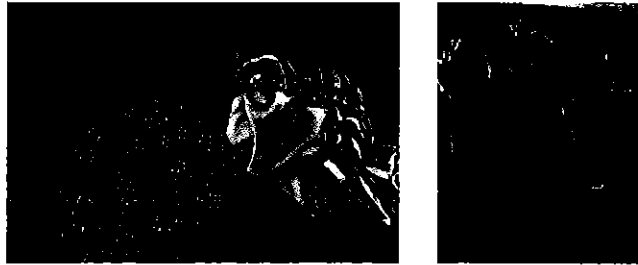
ภาพประกอบที่ 132

ค่าน้ำหนักของแสงและเงาที่เกิดบนวัตถุ

1. บริเวณแสงสว่างจัด (Hi-light) ผ้าที่อยู่ใกล้แหล่งกำเนิดแสงมากที่สุด จะมีความสว่างมากที่สุด ในวัตถุผ้าที่อยู่ใกล้แสงจะสว่างมากทำให้เห็นแสงออกมาสว่างมากกว่าพื้นที่ที่อื่นๆ
2. บริเวณแสงสว่าง (Light) พื้นที่ที่ได้รับแสงสว่างมาก รองลงมาจากบริเวณแสงสว่างจัด เนื่องจากอยู่ห่างจากแหล่งกำเนิดแสงออกมา และเริ่มมีค่าน้ำหนักอ่อนรองลงมา
3. บริเวณเงา (Shade) เป็นบริเวณที่ไม่ได้รับแสงสว่าง หรือเป็นบริเวณที่ถูกบดบังจากแสงสว่าง ซึ่งจะมีค่าน้ำหนักเข้มมากขึ้นกว่าบริเวณแสงสว่าง
4. บริเวณเงาเข้มจัด (Hi-Shade) จะอยู่ห่างจากที่กำเนิดแสงมากที่สุด หรือ เป็นบริเวณที่ถูกบังแสงมาก จะทำให้มีค่าน้ำหนักที่เข้มมากจนถึงมากที่สุด
5. บริเวณเงาตกทอด เป็นบริเวณเงาที่อยู่ ภายนอกวัตถุผ้า และจะมีความเข้มของค่าน้ำหนักขึ้นอยู่กับ ความเข้มของเงา น้ำหนักของพื้น หลัง ทิศทางและระยะของเงาผ้าในงาน

ค่าน้ำหนักแสงเงา นำเอาความแก่ อ่อน กลางของน้ำหนักเงาและสี มาสร้างมิติให้เกิดความรู้สึกของวัตถุผ้าในภาพ และใช้สร้างมิติแห่งความรู้สึกด้านระยะความใกล้ ไกลของวัตถุผ้าในภาพให้เกิดความแตกต่าง ระหว่างรูปและพื้น หรือรูปทรงกับที่ว่าง มีความรู้สึกเคลื่อนไหวด้วยแสงเงาในภาพ

พื้นผิว สร้างสรรค์โดยใช้การระบายสีด้วยการลักษณะลงตา ที่ทำให้เกิดพื้นผิวของสิ่งต่างๆ เช่น พื้นไม้ไผ่บ้าน ผ้าลวดลายต่างๆ พื้นผิววัตถุผ้าที่มีความมันวาวของผ้าและด้าน ให้เกิดแตกต่างชัดเจนเพื่อสร้างความขัดแย้งให้ในงาน โดยอาศัยการเลียนแบบจากภาพถ่ายวัตถุผ้าจริง

ภาพประกอบที่ 133 ภาพแสดงความแตกต่างของพื้นผิวในลักษณะลงตา

1.1.2.โครงสร้างทางวัตถุ เป็นการสร้างผลงานทางทัศนศิลป์ประเภท จิตรกรรมในลักษณะที่เหมือนจริงตามธรรมชาติ (Realistic) บนระนาบ 2 มิติ แบบลงตา 3 มิติ ใน ลักษณะแบบรูปธรรม ที่ใช้สีน้ำมันและสีอะคริลิกในการระบายลงบนผ้าใบซึ่งแสดงรายละเอียดทั้งทางด้านรูปทรงและด้าน เนื้อหาในการสร้างสรรค์ผลงานภาพนี้

ภาพประกอบที่ 134

1.2. การวิเคราะห์เนื้อหา (Content)

1.2.1.เรื่อง รูปลักษณะภายนอกของมนุษย์

1.2.2.แนวเรื่อง การนำเสนอเกี่ยวกับเรื่องราวของรูปลักษณะภายนอกของมนุษย์ที่สวยงามผ่านเสื้อผ้าสิ่งของในชีวิตประจำวันเป็นสิ่งของที่ไม่มีชีวิต จากวัตถุเสื้อผ้าและสิ่งของต่างๆ ที่ข้าพเจ้าหรืออีกหลายๆคนใช้ในชีวิตประจำวัน ล้วนแล้วแต่มีที่มา มีเรื่องราวต่างกันออกไปและเป็นสิ่งที่มนุษย์สร้างขึ้น เช่น เสื้อผ้า กระเป๋า รองเท้า เป็นต้น ซึ่งสิ่งของเหล่านี้ได้มีการเข้ามาพัวพันใน

ชีวิตมนุษย์มายาวนานมาก ข้าวของเครื่องใช้ที่เราใช้อยู่ในชีวิตประจำวันทุกวันนี้ กำเนิดหรือแรกเริ่มเดิมทีมาจากไหนเมื่อไร นั้นไม่ปรากฏชัดเจน แต่ข้าวของทุกชนิดย่อมมีที่มาเสมอ

1.2.3. **เนื้อหาภายนอก** เป็นเรื่องของรูปลักษณะภายนอกของมนุษย์กับความชอบในสิ่งของ เครื่องใช้ที่สวยงาม ชอบสีสันของผ้าที่สะดุดตา และมีการนำสิ่งเหล่านี้มาเป็นต้นแบบการวาดรูปตนเองและคนรอบข้างในชีวิตประจำวัน

1.2.4. **เนื้อหาภายใน** เป็นการแสดงถึงเนื้อหาทางพุทธิปัญญา (Intellectual Content) มีคุณลักษณะทางรูปแบบ แสดงองค์ประกอบของศิลปะ ว่าเป็นการประกอบกันของ รูปทรงอย่างมีความคิดขั้นตอนที่ มีระบบระเบียบ มีการวางแผน เกิดความประสาน กลมกลืนของทัศนธาตุ รูปทรงมีสัดส่วนลงตัว ให้ความรู้สึกสง่างาม ดึงงาม มีคุณค่าทาง รูปธรรมที่มีพร้อมทั้งความงามทาง รูปทรง องค์ประกอบ และกลวิธีที่สมบูรณ์ รวมทั้ง คุณค่าทางความเป็นจริงและคุณค่าทางศิลปะ

ภาพประกอบที่ 135

ความเป็นเอกภาพ(Unity) ใช้เป็นเรื่องราวชีวิตประจำวันของผู้สร้างสรรค์เองและคนรอบข้างที่ความเป็นอันหนึ่ง อันเดียวกัน ทั้งรูปแบบและเนื้อหา

ความขัดแย้ง(Contrast) ใช้ วรรณะสีร้อนและวรรณะสีเย็นในการสร้าง ความขัดแย้งในผลงานให้เกิดความน่าสนใจ

จุดเด่น(Dominance) ผู้สร้างสรรค์ใช้ ภาพพ่อแม่เป็นจุดเด่นในงาน และ สร้างจุดรอง โดยให้วัตถุผ้าขนาดต่างๆและพื้นหลังเป็นไม้ เชือกและสิ่งของต่างๆมาลึกระยะให้มีความใกล้เคียง

ความกลมกลืน(Harmony) ผู้สร้างสรรค์สร้างความกลมกลืนโดย ใช้ค่าน้ำหนักแสงเงา และวาดสิ่งที่ เป็นสัญลักษณ์ที่แสดงถึงรูปลักษณะให้มี ความสอดคล้องกับเรื่องราว

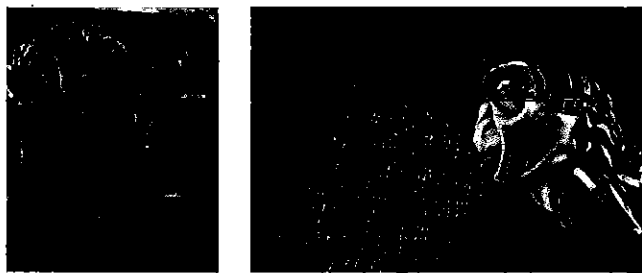
ความสมดุล(Balance) เป็นความสมดุลแบบ สองข้างไม่เท่ากัน(Asymmetrical Balance) คือ การจัดองค์ประกอบของศิลปะทั้งสองข้าง แขนงสมมติมีขนาดสัดส่วนไม่เหมือนกัน ไม่ เท่ากัน แต่สมดุลกันในความรู้สึกและผลงานภาพนี้ มีเนื้อหาศิลปะเป็นภาษาแห่งความงาม เป็นศิลปะที่มี จุดมุ่งหมายในการสร้างสรรค์ผลงานที่มี "ความงาม" หรือสุนทรีย์ภาพทางรูปทรง เป็นหลักการสำคัญ "แก่นแท้" ของศิลปะก็คือ "ความงาม"อันมาจากการเลียนแบบ ธรรมชาติโดยที่ผู้สร้างสรรค์จะสอดแทรกความคิดเห็น ความรู้สึก ประสบการณ์ ความรู้ความชำนาญในการใช้ สื่อเครื่องมือ วิธีการ ซึ่งเป็นเงื่อนไขสำคัญในตัวศิลปินใน การสร้างสรรค์โดยให้ผู้ดูอาศัย ประสบการณ์ที่มีมาประกอบในการตีความ เพื่อประเมิน คุณค่า โดยนำเอาธรรมชาติมาเป็นเกณฑ์ ในการตัดสินใจ และศึกษาวิธีการ ซึ่งเป็นผล สะท้อนให้เกิดการเรียนรู้ในผลงานศิลปนิพนธ์ชุด รูปลักษณะภายนอกของมนุษย์

2. การวิเคราะห์ทางกลวิธี

ผลงานภาพนี้ เป็นผลงานจิตรกรรม(Painting) คือ เป็น การวาด และระบายสี เพื่อให้เกิดภาพ เป็นงานศิลปะที่มี 2 มิติ เป็นรูปแบบไม่มีความลึกหรือหนูนหนา แต่สามารถเขียนลงตาให้เห็นว่ามี ความลึกหรือหนูนได้ ความงามของผลงานจิตรกรรมนี้เกิดจากการใช้ ทัศนธาตุที่เกิดจากการระบาย สี(Painting) เป็นการวาดภาพโดยการให้พู่กัน และแปรง มาระบายให้ เกิดเป็นภาพ การระบายสี ผลงานการระบายสีจึงมี ความงาม เหมือนจริง และสมบูรณ์มากกว่าเพียงวาดเส้นอย่างเดียว ผู้ สร้างสรรค์ใช้สีน้ำมัน (Oil Colour) มาตอบสนององกลวิธีการวาดเพราะเป็นสีที่ได้รับความนิยมมาก เนื่องจากเขียนง่าย มีความคงทนปล่อยทิ้ง ไว้แล้วกลับมาเขียนทับอีกได้ ภาพสำเร็จดูสมจริงมี ความหนาแน่นของสีมากกว่าสีชนิดอื่น แม้ว่าจะมี คุณสมบัติที่บดแสง แต่ก็สามารถเขียนสิ่งที่ต้องการ ให้มีมิติได้ ด้วยเนื้อสีที่มีความหนืดของสีน้ำมัน เวลาเขียนจึงต้องผสมน้ำมัน ลินซีด(linseed oil)

3.การวิเคราะห์สัญลักษณ์

ศิลปนิพนธ์ชุด รูปลักษณะภายนอกของมนุษย์ มีการกำหนดสิ่งที่ใช้เพื่อแทนความหมาย อีก สิ่งหนึ่งในการสร้างสรรค์ผลงานคือ สัญลักษณ์ในงานศิลปะ ซึ่งใช้ในการสื่อความหมายหรือ แนวความคิดให้เข้าใจไปในทางเดียวกัน ดังนี้

ภาพประกอบที่ 136 สัญลักษณ์ ผ้าขาวผ้า ผ้าขึ้น หมวก

ความหมาย

ผ้าขาวม้า มีลักษณะเป็นผ้ารูปสี่เหลี่ยมผืนผ้า เป็นผ้าสำหรับผู้ชายใช้นุ่งแบบลำลอง ความยาวเท่ากับระยะพันรอบตัวแล้วเหลือเศษอีกเล็กน้อย นิยมใช้ด้ายหลายสี

ผ้าขึ้น เป็นผ้านุ่งของผู้หญิง มีลักษณะที่แตกต่างกันไปตามท้องถิ่น ทั้งขนาด การนุ่ง และลวดลายบนผืนผ้า ลูกผู้หญิงมีหน้าที่ทอผ้า แม่จะสั่งสอนให้ลูกสาวฝึกทอผ้าจนชำนาญ แล้วทอผ้าผืนงามสำหรับใช้ในโอกาสพิเศษ เช่น งานแต่งงาน งานบวช หรืองานบุญประเพณีต่าง ๆ

หมวกจักสาน ใช้สำหรับสวมเวลาไปทำงานออกแดดทำงานต่างๆของพ่อแม่ในการทำอะไรทำสวนต่างๆในครอบครัวการใช้ชีวิตของคนชนบท

ภาพประกอบที่ 137 สัญลักษณ์ ลักษณะหน้าตารูปลักษณะภายนอก

ความหมาย

รูปลักษณะของพ่อกับแม่ที่แสดงผ่านเสื้อผ้าที่พ่อกับแม่สวมใส่ผ่านรูปทรงของการจัดวางแบบอิงท่าทางในรูปถ่ายจริงในรูปทรงที่บิดเบือนไปจากมนุษย์แต่ยังคงแสดงให้เห็นถึงรูปลักษณะมนุษย์อยู่มนุษย์ ซึ่งความแตกต่างกันระหว่างรูปร่างหน้าตาของมนุษย์แสดงให้เห็นถึงความแตกต่างทางเชื้อชาติ ขนบธรรมเนียม วัฒนธรรม และวิถีการดำเนินชีวิตที่แตกต่างกัน เช่นในงานนำเสนอถึงรูปลักษณะภายนอกของมนุษย์ของชุดเสื้อผ้าชานาในชนบท

ภาพประกอบที่ 138

ภาพผลงานศิลปนิพนธ์ชุด รูปลักษณะภายนอกของมนุษย์

ชื่อภาพ รูปลักษณ แม่ 2

กลวิธี สีนํ้ามันบนผ้าใบ

ขนาด 130 x 170 เซนติเมตร

1.การวิเคราะห์องค์ประกอบของศิลปะ

1.1. การวิเคราะห์รูปทรง (Form)

1.1.1.โครงสร้างทางรูป

สีเป็นสิ่งที่ปรากฏในงานที่ผู้สร้างสรรค้ใช้สีวรรณะร้อนส่วนใหญ่ประมาณ 65% และมีสีวรรณะร้อนประมาณ 45 % โดยสีที่ใช้มี หลากหลาย เช่น สีนํ้าตาล สีส้ม สีเหลือง สีเขียว สีนํ้าเงิน สีม่วง สีส้มเหลือง สีฟ้า สีขาว สีดำ ฯลฯ เพื่อให้เกิดความแตกต่างและน่าสนใจงานศิลปะที่ใช้ทัศนธาตุต่างๆที่มีอิทธิพลต่อความรู้สึกคนดู ในงานใช้เลียนแบบตามธรรมชาติ

ภาพประกอบที่ 139

เส้น ผู้สร้างสรรคได้นำลักษณะเส้นต่างๆมานำเสนอผ่านรูปทรงเพื่อสร้างความขัดแย้ง และ
ความต่อเนื่องประสานกลมกลืนกันให้เกิดผลงานขึ้นในผลงานประกอบด้วย

ภาพประกอบที่ 142

เส้นแนวตั้งหรือตั้ง ให้ความรู้สึก ทางความสูง สง่า มั่นคง แข็งแรง หนักแน่น เป็นสัญลักษณ์
ของความ ซื่อตรง ทำให้งานมีพลังความแข็งแรง มีความหนาแน่นของเส้นตรงตั้ง

ภาพประกอบที่ 143

เส้นนอน ให้ความรู้สึกทางความ กว้าง สงบ ราบเรียบ ผ่อนคลายมีความผ่อนคลายในงาน

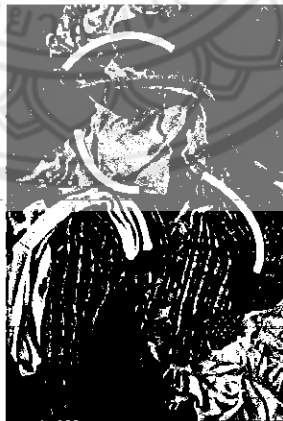
ภาพประกอบที่ 144

เส้นเฉียงหรือเส้นทแยงมุม ทำให้งานมีความรู้สึก เคลื่อนไหว รวดเร็ว มีการเชื่อมต่อที่รวดเร็ว

ภาพประกอบที่ 145

เส้นหยัก ให้ความรู้สึก เคลื่อนไหว ไม่ราบ เรียบ อันตราย มีความ ขัดแย้ง ในงานทำให้รู้สึกขัดแย้ง

ภาพประกอบที่ 146

เส้นโค้ง ให้ความรู้สึก มีการเคลื่อนไหว สบาย เปลี่ยนแปลงได้ เลื่อนไหลสร้างความกลมกลืน ในการเปลี่ยนทิศทาง โดยเส้นต่างๆจะแทรกผสาน กลมกลืนไปกับรูปร่างรูปทรง มีความอ่อนไหว ทำให้ผ้ารู้สึกนุ่ม

ภาพประกอบที่ 147

ค่าน้ำหนักของแสงและเงาที่เกิดบนวัตถุ

1. บริเวณแสงสว่างจัด (Hi-light) เป็นบริเวณที่อยู่ใกล้แหล่งกำเนิดแสงมากที่สุด จะมีความสว่างมากที่สุดในวัตถุผ้าบางชิ้นที่อยู่ใกล้แสง ผ้าจะสะท้อนแหล่งกำเนิดแสงออกมาให้เห็นได้ชัดเจนและสว่างมาก
2. บริเวณแสงสว่าง (Light) เป็นที่ที่ได้รับแสงสว่าง ร่องลงมาจากบริเวณแสงสว่างจัด และเริ่มมีค่าน้ำหนักอ่อนกว่าพื้นที่ที่ได้รับแสงมากและทำให้ผ้ามีน้ำหนักมากขึ้น
3. บริเวณเงา (Shade) เป็นบริเวณที่ถูกบดบังจากแสงสว่าง ซึ่งจะมีค่าน้ำหนักเข้มมากขึ้นกว่าบริเวณแสงสว่างร่องลงมาทำให้น้ำหนักแสงสีของผ้าก็เข้มขึ้นอีกหนึ่งระดับ
4. บริเวณเงาเข้มจัด (Hi-Shade) เป็นพื้นที่ ที่อยู่ห่างจากแหล่งกำเนิดแสงมากที่สุด เพราะฉะนั้นจะมีค่าน้ำหนักของแสงและสีที่เข้มมากไปจนถึงเข้มที่สุด

5. บริเวณเงาตกทอด เป็นบริเวณของพื้นหลังที่เงาของวัตถุผ้าทาบลงไป เป็นบริเวณเงาที่อยู่ภายนอกวัตถุผ้าและวัตถุต่างๆ และจะมีความเข้มของค่าน้ำหนักขึ้นอยู่กับ ความเข้มของเงา น้ำหนักของพื้น หลัง ทิศทางและระยะของเงา

ค่าน้ำหนักแสงเงา ผู้สร้างสรรค์นำ ความอ่อน กลาง แก่ของน้ำหนัก มาสร้างมิติให้เกิดความรู้สึก สูง ต่ำ หนา บาง แก่ วัตถุในภาพ และใช้สร้างมิติแห่งความรู้สึกด้านระยะใกล้ ไกลของ

วัตถุในภาพให้เกิดความแตกต่าง ระหว่างรูปและพื้น หรือรูปทรงกับที่ว่าง มี ความรู้สึกเคลื่อนไหว ด้วยแสงเงา ทำให้เกิด ความกลมกลืนประสานกันของภาพ

พื้นผิว ใช้การระบายสีน้ำหนักเข้มจางอ่อนด้วยลักษณะลวงตา ที่ทำให้เกิดพื้นผิวของสิ่งต่างๆ เช่น ผ้า วัตถุต่างๆ พื้นผิววัตถุที่มีความด้านของไม้ของผ้า ให้มีความแตกต่างกันอย่างชัดเจน เพื่อให้มีความชัดแย้งชัดเจน โดยอาศัยการเลียนแบบจากภาพถ่ายวัตถุจริงตามธรรมชาติลงในงาน

ภาพประกอบที่ 148 ภาพแสดงความแตกต่างของพื้นผิวในลักษณะลวงตา

1.1.2.โครงสร้างทางวัตถุ เป็นการสร้างผลงานทางทัศนศิลป์ประเภท จิตรกรรมในลักษณะที่เหมือนจริงตามธรรมชาติ (Realistic) บนระนาบ 2 มิติ แบบลวงตา 3 มิติ ใน ลักษณะแบบรูปธรรม ที่ใช้สีน้ำมันและสีอะครีลิคในการระบายลงบนผ้าใบแสดงรายละเอียดทั้งทางด้านรูปทรงและด้าน เนื้อหาในการสร้างสรรค์ผลงานภาพนี้

ภาพประกอบที่ 149

1.2. การวิเคราะห์เนื้อหา (Content)

1.2.1. เรื่อง รูปลักษณะภายนอกของมนุษย์

1.2.2. แนวเรื่อง การนำเสนอเกี่ยวกับเรื่องราวของรูปลักษณะภายนอกของมนุษย์ที่สวยงามผ่านเสื้อผ้าสิ่งของในชีวิตประจำวันเป็นสิ่งของที่ไม่มีชีวิต จากวัตถุเสื้อผ้าและสิ่งของต่างๆ ที่ข้าพเจ้าหรืออีกหลายคนใช้ในชีวิตประจำวัน ล้วนแล้วแต่มีที่มาเรื่องราวต่างกันออกไปและเป็นสิ่งที่มนุษย์สร้างขึ้น เช่น เสื้อผ้า กระเป๋า รองเท้า เป็นต้น ซึ่งสิ่งของเหล่านี้ได้มีการเข้ามาพัวพันในชีวิตมนุษย์มายาวนานมาก ข้าวของเครื่องใช้ที่เราใช้อยู่ในชีวิตประจำวันทุกวันนี้ กำเนิดหรือแรกเริ่มเดิมทีมาจากไหนเมื่อไร นั้นไม่ปรากฏชัดเจน แต่ข้าวของทุกชนิดย่อมมีที่มาเสมอ

1.2.3. เนื้อหาภายนอก เป็นเรื่องของรูปลักษณะภายนอกของมนุษย์กับความชอบในสิ่งของเครื่องใช้ที่สวยงาม ชอบสีสันของผ้าที่สะดุดตา และมีการนำสิ่งเหล่านี้มาเป็นต้นแบบการวาดรูปตนเองและคนรอบข้างในชีวิตประจำวัน

1.2.4. เนื้อหาภายใน เป็นการแสดงถึงเนื้อหาทางพุทธิปัญญา (Intellectual Content) มีคุณลักษณะทางรูปแบบ แสดงองค์ประกอบของศิลปะ ว่าเป็นการประกอบกันของ รูปทรงอย่างมีความคิดขั้นตอนที่มีระบบระเบียบ มีการวางแผน เกิดความประสาน กลมกลืนของทัศนธาตุ รูปทรงมีสัดส่วนลงตัว ให้ความรู้สึกสง่างาม ดึงงาม มีคุณค่าทาง รูปธรรมที่มีพร้อมทั้งความงามทาง รูปทรง องค์ประกอบ และกลวิธีที่สมบูรณ์ รวมทั้ง คุณค่าทางความเป็นจริงและคุณค่าทางศิลปะ

ในผลงานภาพนี้มีเนื้อหาที่เกิดจากการประสานกันอย่างมีเอกภาพของทัศน ธาตุในรูปทรงเป็น เนื้อหาของรูปทรงโดยตรง ที่ให้อารมณ์สุนทรีย์ภาพ เป็นอารมณ์ทาง ศิลปะที่บริสุทธิ์ เป็นลักษณะ จิตวิสัย เป็นพลัง ให้ความรู้สึกส่วนตัว เป็นการแสดงเรื่องราวออกผ่านรูปลักษณะของมนุษย์

ภาพประกอบที่ 150

ความเป็นเอกภาพ(Unity) เป็นเรื่องราวชีวิตประจำวันของผู้สร้างสรรค์เองและคนรอบข้างที่ความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน ทั้งรูปแบบและเนื้อหา

ความขัดแย้ง(Contrast) ผู้สร้างสรรค์ใช้ วรรณะสีร้อนและวรรณะสีเย็นในการสร้างความขัดแย้งในผลงานให้เกิดความน่าสนใจ

จุดเด่น(Dominance) ผู้สร้างสรรค์ใช้ ภาพแม่เป็นจุดเด่นในงาน และ สร้างจุดรองโดยใช้วัตถุขนาดต่างๆ มา ผลักกระยะให้มีความใกล้เคียง

ความกลมกลืน(Harmony) ผู้สร้างสรรค์สร้างความกลมกลืนโดย ใช้ค่าน้ำหนักแสงเงาและวาดสิ่งที่ เป็นสัญลักษณ์ที่แสดงถึงรูปลักษณ์ให้มี ความสอดคล้องกับเรื่องราว

ความสมดุล(Balance) เป็นความสมดุลแบบ สองข้างไม่เท่ากัน(Asymmetrical Balance) คือ การจัดองค์ประกอบของศิลปะทั้งสองข้าง แกนสมมติมีขนาดสัดส่วนไม่เหมือนกัน

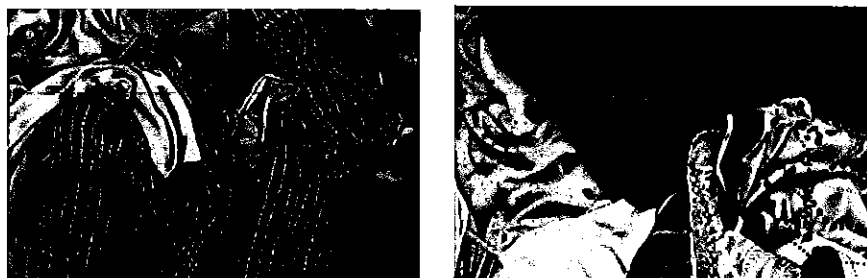
ไม่ เท่ากัน แต่สมดุลกันในความรู้สึกและผลงานภาพนี้ มีเนื้อหาศิลปะเป็นภาษาแห่งความงาม เป็นศิลปะที่มี จุดมุ่งหมายในการสร้างสรรค์ผลงานที่มี "ความงาม" หรือสุนทรีย์ภาพทางรูปทรง เป็นหลักการสำคัญ "แก่นแท้" ของศิลปะก็คือ "ความงาม"อันมาจากการเลียนแบบ ธรรมชาติโดยที่ผู้สร้างสรรค์จะสอดแทรกความคิดเห็น ความรู้สึก ประสบการณ์ ความรู้ความชำนาญในการใช้สื่อเครื่องมือ วิธีการ ซึ่งเป็นเงื่อนไขสำคัญในตัวศิลปินใน การสร้างสรรค์โดยให้ผู้ดูอาศัยประสบการณ์ที่มีมาประกอบในการตีความ เพื่อประเมิน คุณค่า โดยนำเอาธรรมชาติมาเป็นเกณฑ์ในการตัดสินใจ และศึกษาวิธีการ ซึ่งเป็นผล สะท้อนให้เกิดการเรียนรู้ในผลงานศิลปนิพนธ์ชุด รูปลักษณะภายนอกของมนุษย์

2 .การวิเคราะห์ทางกลวิธี

การสร้างผลงานภาพนี้ เป็นผลงานจิตรกรรม(Painting) คือ ศิลปะที่แสดงออกด้วยการขีดเขียน การวาด และระบายสี เพื่อให้เกิดภาพ เป็นงานศิลปะที่มี 2 มิติ เป็นรูปแบบไม่มีความลึกหรือนูนหนา แต่สามารถเขียนลวงตาให้เห็นว่ามีความลึกหรือนูนได้ ความงามของผลงานจิตรกรรมนี้ เกิดจากการใช้ ทักษะที่เกิดจากการระบายสี(Painting) เป็นการวาดภาพโดยการใช้พู่กัน และแปรง มาระบายให้ เกิดเป็นภาพ การระบายสี ผู้สร้างสรรค์ใช้ทักษะการควบคุมสีและเครื่องมือ ผลงานการระบายสีจึงมี ความงาม เหมือนจริง และสมบูรณ์มากกว่าเพียงวาดเส้นอย่างเดียว ผู้สร้างสรรค์ใช้สีน้ำมัน (Oil Colour) มาตอบสนององกลวิธีกรวาดเพราะเป็นสีที่ได้รับความนิยมมาก เนื่องจากเขียนง่าย มีความคงทนปล่อยทิ้ง ไว้แล้วกลับมาเขียนทับอีกได้ ภาพสำเร็จดูสมจริงมีความหนาแน่นของสีมากกว่าสีชนิดอื่น แม้ว่าจะมี คุณสมบัติที่บดแสง แต่ก็สามารถเขียนสิ่งที่ต้องการให้ใสได้ ทั้งนี้ผู้สร้างสรรค์ยังใช้วิธีการเขียนแบบทิ้งที่ แปรง(Painterly style) ลงบนผลงาน ด้วยเนื้อสีที่มีความหนืดของสีน้ำมัน เวลาเขียนจึงต้องผสมน้ำมัน ลินซีด(linseed oil) เพื่อให้เขียนง่ายขึ้น โดยเขียนลงบนผ้าใบที่เรียกว่า แคนวาส(Canvas)

3. การวิเคราะห์สัญลักษณ์

ศิลปนิพนธ์ชุด รูปลักษณะภายนอกของมนุษย์ มีการกำหนดสิ่งที่ใช้เพื่อแทนความหมาย อีกสิ่งหนึ่งในการสร้างสรรค์ผลงานคือ สัญลักษณ์ในงานศิลปะ ซึ่งใช้ในการสื่อความหมายหรือแนวความคิดให้เข้าใจไปในทางเดียวกัน ดังนี้

ภาพประกอบที่ 151 สัญลักษณ์ เลื้อยลาย หมวกจักสาน พักทอง ข้าวโพด

ความหมาย

หมวกจักสาน ใช้สำหรับสวมเวลาไปทำงานออกแดดทำงานต่างๆของพ่อแม่ในการทำไร่
ทำสวนต่างๆในครอบครัวการใช้ชีวิตของคนชนบท

ข้าวโพด พี่สาวที่แม่ทำเพื่อใช้ในการดำรงชีวิตของชาวไร่ชาวนา

ผักทอง ผักสวนครัวที่ปลูกเพื่อรับประทานและขายได้

ภาพประกอบที่ 152 สัญลักษณ์ แม่ ลักษณะหน้าตาสัญลักษณ์ภายนอก

ความหมาย

รูปสัญลักษณ์ของแม่ที่แสดงออกผ่านทางเสื้อผ้าภายนอกในงาน ผ่านรูปทรงของมนุษย์
ภายนอก มนุษย์ทั่วโลกจัดอยู่ใน ประเภท เดียวกัน แต่มีรูปร่างหน้าตาแตกต่างกันเล็กน้อย ซึ่ง
ความแตกต่างกันระหว่างรูปร่างหน้าตาของมนุษย์แสดงให้เห็นถึงความแตกต่างทางเชื้อชาติ
ขนบธรรมเนียม วัฒนธรรม และวิถีการดำเนินชีวิตที่แตกต่างกัน และการแต่งกายภายนอกก็สำคัญ
ไม่แพ้กัน มันสามารถบ่งบอกได้ว่าคุณเชื้อชาติอะไร

ภาพประกอบที่ 153

ภาพผลงานศิลปนิพนธ์ชุด รูปลักษณะภายนอกของมนุษย์

ชื่อภาพ รูปลักษณะ ครอบครว

กลวิธี สีนํ้ามันบนผ้าใบ

ขนาด 140 × 180 เซนติเมตร

1.การวิเคราะห์องค์ประกอบของศิลปะ

1.1. การวิเคราะห์รูปทรง (Form)

1.1.1.โครงสร้างทางรูป

สีที่ใช้และปรากฏในงานที่ผู้สร้างสรรค์ใช้มีสีวรรณะร้อนส่วนใหญ่ 70% และมีสีวรรณะเย็นประมาณ 30 % โดยสีที่ใช้มี หลากหลาย เช่น สีส้ม สีเหลือง สีเขียว สีนํ้าเงิน สีม่วง สีเขียวนํ้าเงิน สีม่วงนํ้าเงิน สีส้มเหลือง สีฟ้า สีเทาขาว ฯลฯ เพื่อให้เกิดความน่าสนใจงานศิลปะอันเป็นทัศนธาตุสำคัญอย่างหนึ่งที่มีอิทธิพลต่อความรู้สึกในงานจึงต้องนำเสนอสีที่หลากหลายและสีตามธรรมชาติ

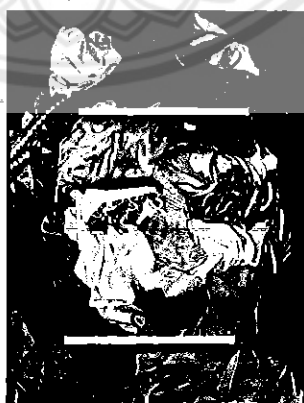
ภาพประกอบที่ 154

เส้น ผู้สร้างสรรค์ได้นำเส้นมาใช้ในภาพผลงานหลากหลายผ่านรูปทรงเพื่อสร้างความ
 ชัดแย้งและความสมดุลกลมกลืนในงานให้เกิดขึ้นในผลงานประกอบด้วย

ภาพประกอบที่ 157

เส้นแนวตั้งหรือตั้ง ให้ความรู้สึก แข็งแรง หนักแน่น เป็นสัญลักษณ์ของความ ชัดตรง ทำให้
 ภาพดูมีความชัดเจนทางสายตาและยังดูมีความแข็งแรงในงานของพื้นหลังที่เป็นไม้

ภาพประกอบที่ 158

เส้นนอน ให้ความรู้สึก ผ่อนคลาย มีความผ่อนคลายเหมือนมนุษย์กำลังนอนสบายๆแต่
 ยังคงความหนักแน่นผ่านกองเสื้อผ้าต่างๆ

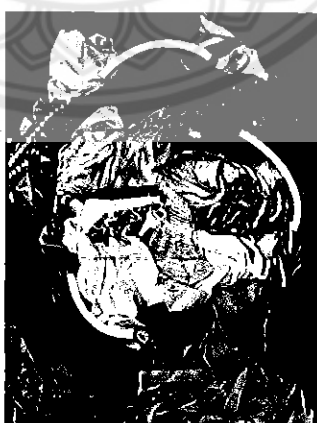
ภาพประกอบที่ 159

เส้นเฉียงหรือเส้นทแยงมุม ให้ ความรู้สึก เคลื่อนไหว รวดเร็ว อย่างต่อเนื่องของของกองเสื้อผ้า

ภาพประกอบที่ 160

เส้นหยัก ให้ความรู้สึก เคลื่อนไหว ไม่ราบ เรียบ อันตราย มีความ ขัดแย้ง มีความ เคลื่อนไหวในความยับของผ้า

ภาพประกอบที่ 161

เส้นโค้งให้ความรู้สึก มีการเคลื่อนไหว สบาย เปลี่ยนแปลงได้ เลื่อนไหลสร้างความ กลมกลืน ในการเปลี่ยนทิศทาง โดยเส้นต่างๆจะแทรกผสาน กลมกลืนไปกับรูปร่างรูปทรง

ภาพประกอบที่ 162

ค่าน้ำหนักของแสงและเงาที่เกิดบนวัตถุ

1. บริเวณแสงสว่างจัด (Hi-light) จะมีความสว่างมากที่สุด ในวัตถุผ้าที่โดนแสงกระทบจะเกิดแสงได้ชัดเจนจะทำให้เห็นแสงได้ชัดและสว่างมาก
2. บริเวณแสงสว่าง (Light) เป็นบริเวณที่ได้รับแสงสว่าง ร่องลงมาจากบริเวณแสงสว่าง จัด เนื่องจากอยู่ห่างจากแหล่งกำเนิดแสงออกมา และเริ่มมีค่าน้ำหนักอ่อนลงมา
3. บริเวณเงา (Shade) จะเป็นบริเวณที่ถูกบดบังจาก แสงสว่าง ซึ่งจะมีค่าน้ำหนักเข้มมากขึ้น จะทำให้สีของวัตถุเสื้อผ้ามีเข้มมากขึ้น
4. บริเวณเงาเข้มจัด (Hi-Shade) เป็นบริเวณที่อยู่ห่างจากแหล่งกำเนิดแสงมากที่สุด หรือ เป็นบริเวณที่ จะมีค่าน้ำหนักที่เข้มมากไปจนถึงเข้มที่สุด ตามแต่วัตถุนั้นๆ
5. บริเวณเงาตกทอด เป็นบริเวณของพื้นหลังที่เงาของวัตถุผ้าตกทอดลงไป เป็นบริเวณเงาที่อยู่ ภายนอกวัตถุผ้า และจะมีความเข้มของค่าน้ำหนักขึ้นอยู่กับ ความเข้มของเงา น้ำหนักของพื้น

ค่าน้ำหนักแสงเงา สร้างมิติให้เกิดโดย ผู้สร้างสรรค์นำ ความอ่อน กลาง แก่ของน้ำหนัก มาสร้างงานให้ ความรู้สึก สูง ต่ำ หนา บาง อ่อน แก่ ตามวัตถุผ้าในภาพ และใช้สร้างมิติระยะใกล้ไกลของวัตถุในภาพให้เกิดความแตกต่างอย่างชัดเจน ทำให้เกิด ความกลมกลืนประสานกันของภาพผลงาน

พื้นผิว ผู้สร้างสรรค้ใช้การระบายสีให้มีความแตกต่างอย่างชัดเจนด้วยลักษณะลงตา ที่ทำให้เกิดพื้นผิวของสิ่งต่างๆ เช่น ผ้า พื้นผิววัตถุผ้าลวดลายที่มีความแตกต่างกันเพื่อสร้างความชัดแย้งให้เกิดขึ้นในงานอย่างชัดเจน โดยอาศัยการเลียนแบบจากภาพถ่ายวัตถุจริงตามธรรมชาติ

ภาพประกอบที่ 163 ภาพแสดงความแตกต่างของพื้นผิวในลักษณะลงตา

1.1.2. โครงสร้างทางวัตถุ เป็นการสร้างผลงานทางทัศนศิลป์ประเภท จิตรกรรมในลักษณะที่เหมือนจริงตามธรรมชาติ (Realistic) บนระนาบ 2 มิติ แบบลงตา 3 มิติ ใน ลักษณะแบบรูปธรรม ที่ใช้สีน้ำมันและสีอะครีลิคในการระบายลงบนผ้าใบซึ่งแสดงรายละเอียดทั้งทางด้านรูปทรงลายผ้าความยับและด้านเนื้อหาต่างๆในการสร้างสรรค์ผลงานภาพนี้

ภาพประกอบที่ 164

1.2. การวิเคราะห์เนื้อหา (Content)

1.2.1. เรื่อง รูปลักษณะภายนอกของมนุษย์

1.2.2. แนวเรื่อง การนำเสนอเกี่ยวกับเรื่องราวของรูปลักษณะภายนอกของมนุษย์ที่สวยงามผ่านเสื้อผ้าสิ่งของในชีวิตประจำวันเป็นสิ่งของที่ไม่มีชีวิต จากวัตถุเสื้อผ้าและสิ่งของต่างๆ ที่ข้าพเจ้าหรืออีกหลายคนใช้ในชีวิตประจำวัน ล้วนแล้วแต่มีที่มา มีเรื่องราวต่างกันออกไปและ

เป็นสิ่งที่มนุษย์สร้างขึ้น เช่น เสื้อผ้า กระเป๋า รองเท้า เป็นต้น ซึ่งสิ่งของเหล่านี้ได้มีการเข้ามาพัวพันในชีวิตมนุษย์มายาวนานมาก ข้าวของเครื่องใช้ที่เราใช้อยู่ในชีวิตประจำวันทุกวันนี้ กำเนิดหรือแรกเริ่มเดิมทีมาจากไหนเมื่อไร นั้นไม่ปรากฏชัดเจน แต่ข้าวของทุกชนิดย่อมมีที่มาเสมอ

1.2.3. **เนื้อหาภายนอก** เป็นเรื่องของรูปลักษณะภายนอกของมนุษย์กับความชอบในสิ่งของ เครื่องใช้ที่สวยงาม ชอบสีสันของผ้าที่สะดุดตา และมีการนำสิ่งเหล่านี้มาเป็นต้นแบบการวาดรูปตนเองและคนรอบข้างในชีวิตประจำวัน

1.2.4. **เนื้อหาภายใน** เป็นการแสดงถึงเนื้อหาทางพุทธิปัญญา (Intellectual Content) มีคุณลักษณะทางรูปแบบ แสดงองค์ประกอบของศิลปะ ว่าเป็นการประกอบกันของ รูปทรงอย่างมีความคิดขั้นตอนที่มิระบบระเบียบ มีการวางแผน เกิดความประสาน กลมกลืนของทัศนธาตุ รูปทรงมีสัดส่วนลงตัว ให้ความรู้สึกสง่างาม ดึงดูด มีคุณค่าทาง รูปธรรมที่มีพร้อมทั้งความงามทาง รูปทรง องค์ประกอบ และกลวิธีที่สมบูรณ์ รวมทั้ง คุณค่าทางความเป็นจริงและคุณค่าทางศิลปะ

ผลงานภาพนี้มีเนื้อหาที่เกิดจากการประสานกันอย่างมีเอกภาพของทัศนธาตุในรูปทรงเป็นเนื้อหาของรูปทรงโดยตรง ที่ให้อารมณ์สุนทรีย์ภาพ เป็นอารมณ์ทาง ศิลปะที่บริสุทธิ์ เป็นการแสดงเรื่องราวออกผ่านรูปลักษณะของมนุษย์

ภาพประกอบที่ 165

ความเป็นเอกภาพ(Unity) เป็นเรื่องราวชีวิตประจำวันของผู้สร้างสรรค์และคนในครอบครัว เองรูปแบบและเนื้อหา

ความขัดแย้ง(Contrast) ผู้สร้างสรรค์ใช้ วรรณะสีร้อนและวรรณะสีเย็นในการสร้าง ความขัดแย้งในผลงานให้เกิดความน่าสนใจ และมีพื้นผิวผ้ากับไม้ทำให้แตกต่างและขัดแย้งกัน

จุดเด่น(Dominance) ผู้สร้างสรรคใช้ ภาพครอบครัวยุคสมัยเป็นจุดเด่นในงาน และสร้างจุดรองโดยใช้วัตถุขนาดต่างๆ มา ผลักกระยะให้มีความใกล้ไกล

ความกลมกลืน(Harmony) ผู้สร้างสรรคสร้างความกลมกลืนโดย ใช้ค่าน้ำหนักแสงเงา และวาดสิ่งที่เป็นสัญลักษณ์ที่แสดงถึงรูปลักษณะให้มี ความสอดคล้องกับเรื่องราว เช่น เสื้อผ้า

ความสมดุล(Balance) เป็นความสมดุลแบบ สองข้างไม่เท่ากัน(Asymmetrical Balance) คือ การจัดองค์ประกอบของศิลปะทั้งสองข้าง แกนสมมติมีขนาดสัดส่วนไม่เหมือนกัน ไม่ เท่ากัน แต่สมดุลกันในความรู้สึกและผลงานภาพนี้ มีเนื้อหาศิลปะเป็นภาษาแห่งความงาม เป็นศิลปะที่มีจุดมุ่งหมายในการสร้างสรรคผลงานที่มี "ความงาม" หรือสุนทรีย์ภาพทางรูปทรง เป็นหลักการสำคัญ "แก่นแท้" ของศิลปะก็คือ "ความงาม"อันมาจากการเลียนแบบ ธรรมชาติ โดยนำเอาธรรมชาติมาเป็นเกณฑ์ในการตัดสินใจ และศึกษาวิธีการ ซึ่งเป็นผล สะท้อนให้เกิดการเรียนรู้ในผลงานศิลปะนิพนธ์ชุด รูปลักษณะภายนอกของมนุษย์

2.การวิเคราะห์ทางกลวิธี

การสร้างผลงานภาพนี้ เป็นผลงานจิตรกรรม(Painting) คือ ศิลปะที่แสดงออกด้วยการขีดเขียน การวาด และระบายสี เพื่อให้เกิดภาพ เป็นงานศิลปะที่มี 2 มิติ เป็นรูปแบบไม่มีความลึกหรือนูนหนา แต่สามารถเขียนลงตาให้เห็นว่ามีความลึกหรือนูนได้ ความงามของผลงานจิตรกรรมนี้เกิดจากการใช้ ทัศนธาตุที่เกิดจากการระบายสี(Painting) เป็นการวาดภาพโดยการใช้พู่กัน และแปรง ระบายให้ เกิดเป็นภาพ การระบายสี ผู้สร้างสรรคใช้ทักษะการควบคุมสีและเครื่องมือ ผลงานการระบายสีจึงมี ความงาม เหมือนจริง และสมบูรณ์มากกว่าเพียงวาดเส้นอย่างเดียว ผู้สร้างสรรคใช้สีน้ำมัน (Oil Colour) มาตอบสนองกลวิธีการวาดเพราะเป็นสีที่ได้รับความนิยมมาก เนื่องจากเขียนง่าย มีความคงทนปล่อยทิ้ง ไว้แล้วกลับมาเขียนทับอีกได้ ภาพสำเร็จดูสมจริงมีความหนาแน่นของสีมากกว่าสีชนิดอื่น แม้ว่าจะมี คุณสมบัติที่บดแสง แต่ก็สามารถเขียนสิ่งที่ต้องการให้ใสได้ ทั้งนี้ผู้สร้างสรรคยังใช้วิธีการเขียนแบบทั้งที่ แปรง(Painterly style) ลงบนผลงาน ด้วยเนื้อสีที่มีความหนืดของสีน้ำมัน เวลาเขียนจึงต้องผสมน้ำมัน ลินซีด(linseed oil) เพื่อให้เขียนง่ายขึ้น โดยเขียนลงบนผ้าใบที่เรียกว่า แคนวาส(Canvas)

3. การวิเคราะห์สัญลักษณ์

ศิลปินนิพนธ์ชุด รูปลักษณะภายนอกของมนุษย์ มีการกำหนดสิ่งที่ใช้เพื่อแทนความหมาย อีกสิ่งหนึ่งในการสร้างสรรค์ผลงานคือ สัญลักษณ์ในงานศิลปะ ซึ่งใช้ในการสื่อความหมายหรือแนวความคิดให้เข้าใจไปในทางเดียวกัน ดังนี้

ภาพประกอบที่ 166 สัญลักษณ์ เสื้อผ้า ผ้าขาวม้า หมวกชุดครูย ชุดข้าราชการ

ความหมาย

เสื้อผ้า หรือ เครื่องแต่งกาย หรือ เครื่องนุ่งห่ม ใส่เพื่อสะท้อนถึง สังคม ศาสนา วัฒนธรรม รวมถึง รสนิยมเฉพาะตัวบุคคลด้วย เสื้อผ้าบางชนิดอาจออกแบบให้สวมใส่เฉพาะเพศ

ผ้าขาวม้า มีลักษณะเป็นผ้ารูปสี่เหลี่ยมผืนผ้า เป็นผ้าสำหรับผู้ชายใช้นุ่งแบบลำลอง ความยาวเท่ากับระยะพันรอบตัวแล้วเหลือเศษอีกเล็กน้อย นิยมใช้ด้ายหลายสี

หมวกชุดครูย ครูย เป็นเสื้อคลุมประเภทหนึ่ง มีลักษณะหลวม ยาวถึงเข่าหรือทั้งตัว ใช้สวมหรือคลุมทับด้านนอก ทั้งชายและหญิงในยุโรปใส่ครูยกันมาตั้งแต่ยุคกลางตอนต้นจนถึงคริสต์ศตวรรษที่ 17 ปัจจุบันครูยยังคงใช้สวมใส่เพื่อแสดงตำแหน่งฐานะในอาชีพที่มีรากฐานย้อนไปได้ถึงยุคกลาง เช่น ผู้พิพากษา ในวงวิชาการ ครูยยังใช้เพื่อแสดงวิทยฐานะอีกด้วย

ชุดข้าราชการ เครื่องแบบข้าราชการสีกาก็มีที่มาจากตั้งแต่สมัยยุคล่าอาณานิคม ซึ่งทหารอังกฤษใช้เป็นเครื่องแบบสำหรับทหารที่ประจำการอยู่ ณ ประเทศอินเดีย เหตุที่ต้องสวมใส่เครื่องแบบสีกาก็เพราะเชื่อว่า สีกาก็ นั้นดูความเรียบร้อยทำให้เหมาะกับประเทศในเขตร้อน ซึ่งในยุคสมัยนั้นซึ่งเป็นยุคล่าอาณานิคมประเทศไทยมีการ ปฏิรูปประเทศและระบบราชการ จึงมีการนำชุดข้าราชการสีกาก็มาใช้เป็นเครื่องแบบข้าราชการจนถึงทุกวันนี้

ภาพประกอบที่ 167 สัญลักษณ์ รูปลักษณ์ครอบครัว ลักษณะหน้าตา รูปลักษณ์ภายนอก

ความหมาย

รูปลักษณ์ของครอบครัวในงานภาพนี้ต้องการแสดงให้เห็นถึงรูปลักษณ์ภายนอกที่มองผ่านเสื้อผ้าโดยไม่ได้ยึดติดกับหน้าตาหรือสีผิวหรือสิ่งต่างๆในร่างกายแต่เป็นสิ่งที่ใช้ภายนอกนอกมากกว่าที่จะแสดงให้เห็นถึงตัวตน วิธีการใช้ชีวิตของของครอบครัว เช่น ผ้าขาวม้าของพ่อด้านตรงตาด้านขวา ผ้าพันคอของแม่ด้านซ้าย ชุดครุยของพี่บนศีรษะ และทุกคนเรียนของผู้สร้างสรรค์เอง ตรงได้ผ้าขาวม้าของพ่อ ทุกอย่างคือรูปลักษณ์ภายนอกของครอบครัว มนุษย์ทั่วโลกจัดอยู่ในประเภท เดียวกัน แต่มีรูปร่างหน้าตาแตกต่างกันเล็กน้อย ซึ่งความแตกต่างกันระหว่างรูปร่างหน้าตาของมนุษย์แสดงให้เห็นถึงความแตกต่างทางเชื้อชาติ ขนบธรรมเนียม วัฒนธรรม และวิถีการดำเนินชีวิตที่แตกต่างกัน และการแต่งกายภายนอกก็สำคัญไม่แพ้กัน มันสามารถบ่งบอกได้ว่า คุณเชื้อชาติอะไร

บทที่ 5

สรุปผลการสร้างสรรค์

ในการศึกษาค้นคว้าการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะนิพนธ์ชุด รูปลักษณะภายนอกของมนุษย์ ตามกลวิธีแนวขั้นตอนกระบวนการสร้างสรรค์นั้น ล้วนแต่เป็นการเพิ่มประสบการณ์การทำงาน แนวคิด และวิธีการต่างๆ เพื่อก่อให้เกิดพัฒนาทางด้านงานทัศนศิลป์ ได้บรรลุตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ดังต่อไปนี้

1. เพื่อเป็นการศึกษาค้นคว้ากระบวนการ ขั้นตอนการสร้างสรรค์ผลงาน ผลงาน ทัศนศิลป์: (จิตรกรรม) นำไปสู่การบันทึกผลการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะ ไว้อย่างระบบในรูปแบบเอกสารการรายงานภาคศิลปนิพนธ์
2. เพื่อต้องการสร้างสรรครูปทรงจากคน ข้าพเจ้าต้องการนำเสนอประเด็นความสวยงามของวัตถุสิ่งของและเสื้อผ้า เป็นสื่อสะท้อนถึงรูปแบบ เนื้อหา แนวความคิด ออกมาเป็นงาน ทัศนศิลป์: (จิตรกรรม) ที่มีสัญลักษณ์เฉพาะตัว
3. เพื่อต้องการนำเสนอรูปลักษณะตัวตนของคนผ่านเสื้อผ้าและวัตถุสิ่งของ
4. เพื่อให้เกิดกระบวนการเรียนรู้และเข้าใจถึงขั้นตอนแนวทางการการสร้างสรรค์ผลงาน ทัศนศิลป์จิตรกรรมที่มุ่งการตอบสนองของความคิดและความรู้สึกแสดงออกออกถึงคุณค่าทางความงามหรือสุนทรีย์ภาพในรูปแบบผลงานทัศนศิลป์จิตรกรรมเป็นสำคัญ

สิ่งที่ได้รับจากการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะนิพนธ์ชุดนี้ทำให้ข้าพเจ้าได้ศึกษาค้นคว้า กระบวนการสร้างสรรค์ผลงานทางศิลปะนำไปสู่การบันทึกผลการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะไว้อย่างเป็นระบบระเบียบในรูปแบบเอกสารภาคศิลปนิพนธ์ ซึ่งได้สร้างสรรค์ผลงานศิลปะนิพนธ์ เรื่องรูปลักษณะ ภายนอกของมนุษย์ จำนวน 6 ผลงาน ตลอดจนการนำผลงานดังกล่าวมาวิเคราะห์ รวบรวม และสรุปผลของการสร้างสรรค์ทำให้เกิดการเรียนรู้และเข้าใจในกระบวนการการสร้างสรรค์ ตอบสนองความคิดและ ความรู้สึก แสดงออกถึงคุณค่าทางความงามในรูปแบบงานจิตรกรรมสร้างสรรค์ นำเรื่องราวของ รูปลักษณะภายนอกของมนุษย์ในเชิงบวก ก่อให้เกิดความงามในทางบวก ถ่ายทอดงานรูปแบบ เหมือนจริงเชิงสัญลักษณ์

ในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปนิพนธ์ ผู้สร้างสรรค์ได้ประสบปัญหาต่อการทำงานสร้างสรรค์คือ ทักษะฝีมือไม่มีความชำนาญในการใช้สีน้ำมัน ผู้สร้างสรรค์จึงแก้ไขปัญหานี้โดยการดูแบบอย่าง การใช้สีน้ำมันในอินเทอร์เน็ตต่างๆและเพิ่มเทคนิคโดยใช้สีอะครีลิคแทนสีน้ำมันบางส่วนในงาน อีกทั้งสถานที่ในการทำงานมีปัญหาคือห้องทำงานร้อนเครื่องปรับอากาศเสียทำให้การทำงานไม่ราบรื่นและระยะเวลาในการทำงานไม่เพียงพอต่อความต้องการ ทำให้ผู้สร้างสรรค์ต้องเร่งทำงาน อาจส่งผลให้ตัวงานไม่เรียบร้อยเท่าที่ควร

ผู้สร้างสรรค์หวังเป็นอย่างยิ่งว่า ผลงานศิลปะที่ได้สร้างขึ้น จะเป็นหนึ่งในการกระตุ้น กระบวนการรับรู้ทางสุนทรีย์ะ ในเรื่องราวที่น่าเสนอออกไป และกระบวนการเรียนรู้ สร้างสรรค์นี้ สามารถนำไป ประยุกต์ใช้ในการศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษาในอนาคตต่อไปได้

ประโยชน์ที่ได้รับ

1. มีความเข้าใจกระบวนการและขั้นตอนของการสร้างสรรค์ผลงานทางทัศนศิลป์ ที่นำไปสู่การ บันทึกข้อมูลผลของการสร้างสรรค์งานอย่างเป็นระบบในรูปแบบเอกสารภาคศิลปนิพนธ์
2. เข้าใจในรูปแบบและเนื้อหาของการสร้างสรรค์งานทางทัศนศิลป์ในรูปแบบงานจิตรกรรม มากขึ้น
3. สามารถสร้างสรรค์ผลงานที่สะท้อนความงามต่างๆผ่านเสื้อผ้าเครื่องนุ่งห่มของมนุษย์ได้ และมีการแสดงออกทางหน้าตาร่างกายมนุษย์ทำให้คนอื่นเห็นแล้วรู้สึกมีอารมณ์ร่วมกับการ จิตรกรรม

บรรณานุกรมและเอกสารอ้างอิง

ชลูด นิยมเสมอ.(2531).องค์ประกอบของศิลปะ.กรุงเทพมหานคร:ไทยวัฒนาพานิช.

วิบูลย์ ลี้สุวรรณ. ศิลปวิชาการ 2 : ศิลปะคืออะไร. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ : มูลนิธิศาสตราจารย์ศิลป์
พระศรี อนุสรณ์. 2549

ราชบัณฑิตยสถาน. (2530). พจนานุกรมศัพท์ศิลปะ อังกฤษ-ไทย ฉบับราชบัณฑิตยสถาน.กรุงเทพฯ
สุรชาติ เกษประสิทธิ์. เอกสารประกอบการเรียนการสอนรายวิชา 707122 พื้นฐานองค์ประกอบศิลป์

แหล่งข้อมูลเนื้อหาอ้างอิงจากอินเทอร์เน็ต

ความสำคัญของเสื้อผ้าและอิทธิพลของเครื่องแต่งกายต่อมนุษย์. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก :

<https://sites.google.com/site/sersthsastrbththi7/home/1>. (วันที่ค้นข้อมูล : 10 ตุลาคม 2560).

มนุษย์กับวัสดุ. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก :

<http://www.material.chula.ac.th/RADIO44/NOVEMBER/radio11-1.htm>. (วันที่ค้นข้อมูล : 10 ตุลาคม 2560).

ศิลปะแบบเรียลลิสม์(Realism).[ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก : <https://angiegroup.wordpress.com>.
(วันที่ค้นข้อมูล : 10 ตุลาคม 2560).

Giuseppe Arcimboldo. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก : <https://th.wikipedia.org/wiki>. (วันที่ค้นข้อมูล :
18 ตุลาคม 2560).

ทัศนธาตุ. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก : <https://th.wikipedia.org/wiki>. (วันที่ค้นข้อมูล : 18 ตุลาคม
2560).